

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

เครือวัลย์ ส้มอภิชาต. สถิติเพื่อการวิเคราะห์ข้อมูลทางรัฐประศาสนศาสตร์. เล่ม 2 เอกสารประกอบการบรรยายวิชาการวิเคราะห์ข้อมูลทางรัฐประศาสนศาสตร์ ภาควิชารัฐประศาสนศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530.

ปัทม จันทร์วิฑูร. วิวัฒนาการการสังคมสงเคราะห์ในประเทศไทย. กรุงเทพฯ : กรมประชาสงเคราะห์, 2510. (อัดสำเนา).

นนทิณี เพ็ชฌไพบูลย์. การศึกษาปัญหาเด็กและเยาวชนเร่ร่อนจรจัด : ศึกษาเฉพาะการให้บริการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2530.

นพพร นพเจริญกุล. สุขภาพจิตและการปรับตัวของเด็กที่มีบ้านที่ไร้การรักษา ณ โรงพยาบาลประสาทวชิรพยาบาล. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2521.

บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธ์. ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์สามเจริญพานิช, 2531.

_____. เทคนิคการสร้างเครื่องมือรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ศรีอนันต์, 2531.

ปกรณัม อังศุสิงห์. ปกรณัม อังศุสิงห์ กับการงานสังคมสงเคราะห์. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ศรีไทยการพิมพ์, 2521.

- ประชาสงเคราะห์, กรม. กฎหมาย, กฎกระทรวง, ระเบียบ, ที่ลงบังคับ. บททูล : โรงพิมพ์
สถานสงเคราะห์เด็กชายบ้านปากเกร็ด, 2522.
- ____. 47 ปี กรมประชาสงเคราะห์. นิตยสารการประชาสงเคราะห์. 30 (กันยายน-
ตุลาคม 2530) : 12-33.
- ____. ประวัติกรมประชาสงเคราะห์. นิตยสารการประชาสงเคราะห์. 31 (กันยายน-
ตุลาคม 2531) : 5-12.
- ____. ปรึกษาสากลว่าด้วยสิทธิเด็ก. นิตยสารการประชาสงเคราะห์. 31 (พฤศจิกายน-
ธันวาคม 2531) : 9-10.
- ____. รายงานการสำรวจวิจัยสภาพของเด็กเร่ร่อนและสาเหตุที่ทำให้เร่ร่อน.
พระนคร : กรมประชาสงเคราะห์, 2509.
- ____. กองสงเคราะห์เด็กและบุคคลวัยรุ่น. ชีวิตเด็กเร่ร่อนจรจัด. บทความประกอบการ
สัมมนาเรื่อง เด็กของเรา ณ ห้องประชุมคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัย
ธรรมศาสตร์, 6 สิงหาคม 2527. (เอกสารโรเนียว)
- พจนานานุกรมกิจ. การศึกษาการให้การสงเคราะห์เด็กหญิงเร่ร่อนในสถานแรกรับเด็กหญิง
พญาไท. วิทยานิพนธ์ปริณายมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2521.
- พิภิต พัทธ์เทพสมบัติ. ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติในการทำวิทยานิพนธ์. ใน พิภิต พัทธ์เทพสมบัติ
(บรรณาธิการ), ปฏิบัติการเหนือตำรา การวิจัยทางสังคม. กรุงเทพฯ : โครงการ
ตำราวิทยาศาสตร์อุตสาหกรรม, 2531.
- พิทยา บรรวดีณา. รัฐประศาสนศาสตร์ : ทฤษฎีและแนวการศึกษา (ค.ศ.1887 - ค.ศ.1970).
กรุงเทพฯ : ห.จ.ก. เทปมิตรการพิมพ์, 2528.

พิทยา บวรวัฒนา. รัฐประศาสนศาสตร์ : ทฤษฎีและแนวการศึกษา (ค.ศ.1970 - ค.ศ.1980).

กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529.

_____. ทฤษฎีองค์การสำหรับรัฐประศาสนศาสตร์. คำบรรยายวิชาทฤษฎีองค์การ,

ภาควิชารัฐประศาสนศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2531.

พยอม อังคตานุวัฒน์. จิตเวชเด็ก. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : โครงการตำราศิริราช, 2524.

พรศักดิ์ ผ่องแผ้ว. คุณภาพบัณฑิตของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. รายงานการวิจัย. กรุงเทพฯ :

คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2531.

เฟื่องฟ้า สิงห์สกุลไกร. การใช้กิจกรรมนันทนาการในงานกลุ่มสังคม. วิทยานิพนธ์ปริญญา

มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2527.

วิเชียร เกตุสิงห์. หลักการสร้างและวิเคราะห์เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 3.

กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์เรือนอักษร, 2524.

วารุณี อมรทัต. จิตพัฒนาการในวัยเรียน. ใน วันเพ็ญ บุญประกอบ และ อัมพล สุอ่าพัน

(บรรณาธิการ), จิตเวชเด็กสำหรับกุมารแพทย์. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ทวชม,

2530.

วระเดช จันทร์ศร. การบ้านโยบายนไปปฏิบัติ : ตัวแบบและคุณค่า. วารสารพัฒนบริหารศาสตร์.

24 (ตุลาคม 2527) : 535-554.

วัลวัจน์ กฤษะภุณี และสุเกสณี สุภธีระ. สาเหตุที่ทำให้เด็กภาคตะวันออกเฉียงเหนือเป็นเด็ก

เรื้อรังจนจรจัด : ศึกษาเฉพาะกรณี. รายงานการวิจัย ภาควิชาสังคมศาสตร์

คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2527.

ศรัทบัฒ พานิชพันธ์. ประมวลบทความวิจัยเกี่ยวกับการจัดการสวัสดิการครอบครัวและเด็ก และบทความอื่นๆ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2527.

ศุภชัย ยาวะประภาษ. นโยบายสาธารณะ. กรุงเทพฯ : คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530.

_____. การแปลงนโยบายไปสู่ภาคปฏิบัติ. เอกสารการสอนชุดวิชาการวางแผนนโยบาย โครงการ และการบริหารโครงการ หน่วยที่ 1-5. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2530.

สุจิตรา บุญรัตพันธุ์. นโยบายสาธารณะ : ขอบเขตและแนวการศึกษา. ใน วนิด ทรงประทุม และ วรเดช จันทรร (บรรณาธิการ), การประสานแนวคิดและขยายของรัฐ-ประศาสนศาสตร์. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2531.

สุพจน์ จักขุทิพย์. ปัจจัยทางประชากรที่มีผลกระทบต่อการศึกษาของเด็กที่ไม่สมควรแก่สภาพของนักเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2521.

สมชาย ธีธอนกุล. จิตวิทยาวัยรุ่น. กรุงเทพฯ : พิมพ์, 2526.

สุเทพ ชาวลัด. สวัสดิการสังคม. กรุงเทพฯ : โอ. เอส. พรินติ้ง เฮาส์, 2527.

สุนันทา เสียงไทย, สุนทรีย์ รสสุภาธรรม และ ชัดติยา กรรณสูต. เด็กและเยาวชนเร่ร่อนจรจัด : สภาพปัญหา สาเหตุ และแนวทางแก้ไข. กรุงเทพฯ : สถาบันพัฒนาบริหารศาสตร์, 2531.

สุภา จันทน์เอม. วัยรุ่น. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์อักษรบัณฑิต, 2522.

สุชา จันทน์เอม และสุรางค์ จันทน์เอม. จิตวิทยาวัยรุ่น. กรุงเทพฯ : แพร์พิทยา, 2521.

_____. จิตวิทยาเด็กเกเร. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์รุ่งเรืองรัตน์, 2522.

_____. สุขภาพจิต. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : แพร์พิทยา, 2521.

สุวรรณ สุวรรณเวช. หลักการวิจัยทางสังคมศาสตร์ แนวการเขียนวิทยานิพนธ์ รายงานทางวิชาการและรายงานประจำภาค. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2525.

เสาวภา วัชรกิติ. สาเหตุของปัญหาเด็กและเยาวชนกระทำผิดในกรุงเทพมหานคร. กรุงเทพฯ : คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2521.

อัชชา สิมป์ไพฑูรย์. ลักษณะกลุ่มเพื่อนของเด็กและเยาวชนกระทำผิดในสถานฝึกอบรม : ศึกษาเฉพาะกรณีสถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน (บ้านกรุณา). วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2521.

อุทัย เลาหวิเชียร และ วรเดช จันทรส. การบริหารการพัฒนา : การเปลี่ยนแปลงและทิศทาง. ใน อุทัย เลาหวิเชียร (บรรณาธิการ), การบริหารการพัฒนา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์สามเจริญพานิช, 2528.

อัมพล สุอำพัน. ความประหลาดแปรปรวน. ใน วันเพ็ญ บุญประกอบ และ อัมพล สุอำพัน (บรรณาธิการ), จิตเวชเด็กสำหรับกุมารแพทย์. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชวนชม, 2530.

อรุณ ภาคสุวรรณ และ สมภพ เรืองตระกูล. Psychodynamic. ใน สมภพ เรืองตระกูล (บรรณาธิการ), คู่มือจิตเวชศาสตร์. กรุงเทพฯ : ห.จ.ก. ภาพพิมพ์, 2528.

อุไรวรรณ พันธุ์ประพันธ์. สถานภาพองค์การและการจัดการของกรมประชาสัมพันธ์ : แนวความคิดในการปฏิรูป. 2531. (พิมพ์สด)

อุไรวรรณ พันธุ์ประพันธ์ และ ประภาวดี รุ่งเอนก. การศึกษาพฤติกรรมเด็กที่หลบหนีออกจากสถานแรกรับ : เฉพาะกรณีสถานแรกรับเด็กชายปากเกร็ด และสถานแรกรับเด็กหญิงพญาไท. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์สถานสงเคราะห์เด็กชายปากเกร็ด, 2532.

ภาษาอังกฤษ

Berman, P. The Study of Macro and Micro-Implementation. Public Policy. 26 (Spring, 1978) : p. 157-184.

Brown, Frederick G. Principles of Educational and Psychological Testing. New York : Holt, Rinehart and Winston, 1976.

Chenery, H. Redistribution with Growth. New York : University Press, 1975.

Cutler, J.P. and Bateman, W. Foster Care Case Review : Can it make a difference ? Public Welfare. 38 (1980) : 45-51.

Dye, T.R. Understanding Public Policy. 5th ed. Englewood Cliffs, N.J. : Prentice - Hall, Inc., 1984.

Edward, G. and Sharkansky, I. Implementation. 2nd Edition. Berkeley : University of California Press, 1979.

Fround, Sigmund. The Problem of Anxiety. W.W. : Norton and Co., 1936.

Garrison, K.C. Psychology of Adolescence. New Jersey : Prentice - Hall Inc., 1966.

Emlen, A., Lahti, J., Downs, G., Mckay, A. and Downs, S. Overcoming Barriers to Planning for Children in Foster Care. Portland : OR : Regional Research Institute for Human Services, Portland State University.

Hargroove, E. The Missing Link : The Study of the Implementation. 2nd ed. Berkeley : University of California Press, 1979.

Honadle, G. Rapid Reconnaissance Approaches to Organizational Analysis for Development Administration. IRD Working Paper No. 1, 1979.

Lipsky, M. Toward a Theory of Street - Level Bureaucracy. in Willis Hawleg and Michael Lipsky (eds.), Theoretical Perspectives on Urban Politics. Englewood Cliffs, N.J. : Prentice Hall, 1976.

Maluccio, A.N., Fein, E., Hamilton, V.J., Klier, J., and Ward, D. Beyond Permanency Planning. Child Welfare. 59 (9, 1980) : 515-530.

Maluccio, A.N. Permanency Planning for Children. New York : Tavistock Publications in association with Methuen. Inc., 1986.

Mazmanian, D.A. and Sabatier, P.A. Implementation and Public Policy. Glenview, Ill. : Scott, Foreman and Company, 1983.

- Mintzberg, H. The Structuring of Organizations. Englewood Cliffs, N.J. : Prentice - Hall Inc., 1975.
- Nagel, S. Improving Policy Analysis. Beverly Hills, California : Sage Publication, 1970.
- Pressman, J.L. and Wildavsky, A.B. Implementation. 2nd ed. Berkeley : University of California Press, 1979.
- Rogers, Dorothy. Issues in Adolescent. New York : Appleton Century Crofts, 1969.
- Scharkansky, I. The Political Scientist & Policy Analysis. in Scharkansky, I. (ed.), Policy Analysis in Political Science. p. 1. Chicago : Markham, 1970.
- Stein, T.J. Social Work Practice in Child Welfare. Englewood Cliffs, N.J. : Prentice - Hall, 1981.
- Van Meter, D.S. and Van Horn, C.E. The Policy Implementation Process : A Conceptual Framework. Administration and Society. (February 1975) : 445-488.
- Weick, K. The Social Psychology of Organization. 2nd ed. Mass : Addison - Wesley, 1979.
- Williams, W. Implementation Analysis and Assessment. Policy Analysis. 1 (Summer 1975) : p. 535-554.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

เครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วย เครื่องมือ 4 ชุด ดังต่อไปนี้

- เครื่องมือชุดที่ 1 แบบสอบถามสำหรับพนักงานเจ้าหน้าที่ของกรมประมงสงเคราะห์
- เครื่องมือชุดที่ 2 แบบสอบถามสำหรับข้าราชการตำรวจ
- เครื่องมือชุดที่ 3 แบบสอบถามสำหรับผู้เชี่ยวชาญด้านเด็กและเยาวชน
- เครื่องมือชุดที่ 4 แบบสัมภาษณ์ติดตามตลาดหรือผู้ประกอบการเด็ก

แบบสอบถาม

การคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก : ปัญหาการนำนโยบายไปปฏิบัติ

คำชี้แจง

แบบสอบถามนี้เป็นส่วนหนึ่งของโครงการวิจัย ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อจะศึกษาและวิเคราะห์นโยบายการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก จากประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 294 ซึ่งได้ออกเมื่อปี พ.ศ. 2515 ว่า เพื่อนำมาปฏิบัติแล้วได้ผลประการใด มีปัญหาและอุปสรรคอะไรบ้าง ทั้งนี้ เพื่อแสวงหาแนวทางในการแก้ไข และมาตรการปรับปรุงนโยบายดังกล่าวให้เหมาะสมกับสภาพสังคมในปัจจุบัน

ในฐานะที่ท่านเป็นผู้ปฏิบัติงานคนหนึ่ง ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการนำนโยบายดังกล่าวไปปฏิบัติท่านย่อมมีประสบการณ์ที่จะ เป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการวิจัยเป็นอย่างดี ดังนั้น ผู้วิจัยจึงขอความกรุณาจากท่านได้ช่วยตอบแบบสอบถามนี้ตามความรู้สึกรับคิดที่แท้จริงของท่าน และขอได้โปรดตอบให้ครบทุกข้อ เพื่อความสมบูรณ์ของงานวิจัยเรื่องนี้ ผู้วิจัยขอรับรองว่าข้อมูลที่ท่านตอบทั้งหมดนี้เป็นความลับ และจะนำเสนอผลการวิจัยในลักษณะรวมๆ เท่านั้น

เมื่อท่านได้รับแบบสอบถามแล้ว ขอความกรุณาตอบและส่งกลับคืนโดยด่วน

ผู้วิจัยขอขอบคุณผู้ตอบทุกท่านที่ให้ความร่วมมือ เพื่อเห็นแก่ผลประโยชน์อันยิ่งใหญ่ของเด็กที่ด้อยโอกาสกลุ่มนี้ อันเป็นความหวังของประเทศชาติของเรา

(นางสาวอุไรวรรณ พันธุ์ประพันธ์)

ผู้วิจัย

เครื่องมืกชุดที่ 1

ลำดับที่.....

แบบสอบถามสำหรับพนักงานเจ้าหน้าที่ของกรมประมงสงเคราะห์

ตอนที่ 1 ภูมิหลังทาง เศรษฐกิจและสังคมของพนักงานเจ้าหน้าที่ของกรมประมงสงเคราะห์
โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน [] หรือเติมข้อความลงในช่องว่างที่เว้นไว้ตามความ
เป็นจริง

1. หน่วยงาน.....
2. ตำแหน่งที่ท่านดำรงอยู่ในปัจจุบัน.....
3. ระยะเวลาที่ปฏิบัติงานเกี่ยวกับเด็กที่มีปัญหาความประพฤติ.....ปี
4. เพศ
 1. [] ชาย
 2. [] หญิง
5. อายุ.....ปี
6. ศาสนา
 1. [] พุทธ
 2. [] คริสต์
 3. [] อิสลาม
 4. [] อื่นๆ ระบุ.....
7. สถานภาพสมรส
 1. [] โสด
 2. [] แต่งงานและอยู่ด้วยกัน
 3. [] แต่งงานแต่แยกกันอยู่
 4. [] หม้าย (คู่สมรสเสียชีวิต)
 5. [] หย่าร้าง
8. การศึกษาสูงสุด
 1. [] ต่ำกว่าปริญญาตรี ระบุ
 2. [] ปริญญาตรี สาขา
 3. [] ปริญญาโท สาขา
 4. [] อื่นๆ ระบุ
9. เงินเดือน
 1. [] 3,001 - 5,000 บาท
 2. [] 5,001 - 7,000 บาท
 3. [] 7,001 - 9,000 บาท
 4. [] 9,001 บาทขึ้นไป

10. ภูมิภาคไหนเต็ม

1. กรุงเทพมหานคร 4. ภาคใต้
 2. ภาคกลาง 5. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
 3. ภาคเหนือ

ตอนที่ 2 ความเข้าใจและข้อคิดเห็นเกี่ยวกับนโยบายการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ตามความเห็นของท่าน

11. ท่านคิดว่านโยบายการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก ตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 294 พ.ศ.2515 ให้การคุ้มครองเด็กประเภทไหนบ้าง ?

1. เด็กทั่วๆ ไปทุกประเภท
 2. เด็กถูกทารุณ
 3. เด็กถูกทอดทิ้ง ก้าวร้าว อนาคต
 4. เด็กที่มีปัญหาความประพฤติ หรือประพฤติตนไม่สมควร
 5. เด็กถูกใช้แรงงาน
 6. เด็กถูกข่มขืน

12. เด็กที่มีปัญหาความประพฤติและ เด็กที่ประพฤติตนไม่สมควรในกฎกระทรวงที่ออกตามความในประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 294 นั้น ท่านคิดว่าเหมือนกันหรือแตกต่างกัน

1. เหมือนกัน 3. แตกต่างกัน
 2. ไม่แน่ใจ

13. ท่านคิดว่าพนักงานเจ้าหน้าที่ (นักสังคมสงเคราะห์ นักจิตวิทยา หรือนักประชาสัมพันธ์ ระดับ 3-5) ตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ 294 นั้น มีอำนาจออกสำรวจและนำเด็กที่มีปัญหาความประพฤติ หรือ เด็กที่ประพฤติตนไม่สมควรส่งสถานแรกรับเด็กฯ หรือไม่

1. มีอำนาจ 3. ไม่มีอำนาจ
 2. ไม่แน่ใจ

14. ท่านคิดว่ารัฐบาลให้การสนับสนุนนโยบายการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กมากน้อยเพียงใด

1. สนับสนุนน้อย 2. สนับสนุนพอสมควร 3. สนับสนุนมาก

เพราะ

.....

.....

.....

.....

.....

15. ท่านคิดว่าประชาชนและสื่อมวลชนให้การสนับสนุนนโยบายการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กมากน้อยเพียงใด

1. สนับสนุนน้อย 2. สนับสนุนพอสมควร 3. สนับสนุนมาก

เพราะ

.....

.....

.....

.....

.....

16. ท่านคิดว่านโยบายการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กครอบคลุมเด็กที่พึงได้รับการคุ้มครองสำหรับสหประชาชาติในปัจจุบันแล้วหรือยัง

1. ครอบคลุมแล้ว 2. ยังไม่ครอบคลุม

17. ถ้ายังไม่ครอบคลุม ท่านคิดว่าควรรีให้ครอบคลุมเด็กประเภทใดอีก

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ตอนที่ 3 ทัศนคติต่อหน่วยงานที่ท่านปฏิบัติงานอยู่ในปัจจุบัน

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความรู้สึกและความเห็นของท่านมากที่สุด
ตามข้อความต่อไปนี้

ทัศนคติต่อหน่วยงานที่ท่านปฏิบัติงานอยู่ในปัจจุบัน	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
18. วิธีปฏิบัติงานถูกกำหนดเป็นขั้นตอน ทำให้เปิดโอกาสการใช้ดุลยพินิจและ หลักวิชาการในงานที่รับผิดชอบ					
19. ถ้าสามารถข้ามขั้นตอนได้ก็จะข้าม ทันที					
20. ขั้นตอนบางอย่างไม่มีเหตุผล ไม่ สามารถช่วยเหลือเด็กได้ ทั้งๆ ที่ ช่วยได้ ทำให้รู้สึกไม่สบายใจ					
21. ในการปฏิบัติงาน จำเป็นต้องมี กฎระเบียบกำกับไว้ทุกขั้นตอน ซึ่งเห็นการเหมาะสมดีแล้ว					
22. กฎระเบียบบังคับในส่วนที่ เกี่ยวข้องกับคุ้มครองสวัสดิภาพ เด็กยังหละหลวมเกินไป					
23. กฎระเบียบบังคับควรยืดหยุ่นได้ เพื่อความคล่องตัวในการปฏิบัติงาน					
24. อัตรากำลังคนสมมูลกับปริมาณงาน แล้ว					
25. เรื่องคุณภาพของกำลังคน เป็นปัญหา ที่หน่วยงานกำลังเผชิญ					

(มีต่อ)

ตอนที่ 3 (ต่อ)

ทัศนคติต่อหน่วยงานที่ท่านปฏิบัติอยู่ในปัจจุบัน	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
26. สถานที่ทำงานของเราสะดวกสบายดี 27. บางครั้งเกิดความ เชื่อหน่วยในการ ทำงาน เพราะวัสดุอุปกรณ์ไม่พร้อม 28. หน่วยงานของท่านจำเป็นต้องหา เงินบริจาค เพราะงบประมาณมีจำกัด 29. นอกจากงบประมาณจะมีจำกัดแล้ว การเบิกจ่ายยังล่าช้าไม่คล่องตัว 30. บางครั้งการทำงานไม่ค่อยจะ ประสานและสอดคล้องกัน ทำให้ไม่ บังเกิดผลดีต่องานเท่าที่ควร 31. ไม่มีปัญหาทางการประสานงาน มักได้รับความร่วมมือด้วยดี					

ตอนที่ 4 ทัศนคติต่อผู้บริหารในหน่วยงานที่ท่านปฏิบัติ

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความรู้สึกและความเห็นของท่านมากที่สุด

ทัศนคติต่อผู้บริหารในหน่วยงานที่ท่านปฏิบัติ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
32. ผู้บริหารของท่านมักจะเชิญชวน อาสาสมัครมาช่วยทำงานในโอกาส ต่างๆ เสมอ					

ตอนที่ 4 (ต่อ)

ทัศนคติต่อผู้บริหารในหน่วยงานที่ท่านปฏิบัติงาน	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
33. บางครั้งท่านต้องทำงานหนัก เพราะ จำนวนเด็กเพิ่มมากกว่าปกติ หรือ เพื่อนร่วมงานโยกย้ายไปอยู่ที่อื่น กะทันหัน ไม่มีใครมาช่วยทำงานแบ่ง เบาภาระเลย					
34. ผู้บริหารของท่านไม่มีนโยบายให้บุคคล ภายนอกเข้ามาช่วยทำงาน					
35. การหาเงินและสิ่งของบริจาคสำหรับ หน่วยงานของท่าน เป็นสิ่งที่ผู้บริหาร ไม่ค่อยให้ความสำคัญ					
36. ผู้บริหารของท่านใช้จ่ายเงินงบประมาณ และวัสดุอุปกรณ์อย่างประหัต และ มี ประสิทธิภาพ					
37. ผู้บริหารของท่านชอบทำงานทุกอย่าง ด้วยตนเอง					
38. ผู้บริหารของท่านมักจะใช้เวลาการทำงาน ส่วนใหญ๋ในการวางแผนริเริ่ม งานใหม่และประสานงาน ตลอดจน การแก้ปัญหาการทำงาน					
39. บางครั้งท่านไม่อาจตัดสินใจเรื่องบาง เรื่องด้วยตัวเองในทันทีทันใด เพราะ ต้องปรึกษาทีมงานก่อน					

(มีต่อ)

ตอนที่ 4 (ต่อ)

ทัศนคติต่อผู้บริหารในหน่วยงานที่ท่านปฏิบัติ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
40. คนในวงกรมักรู้จักผู้บริหารของท่านดี					
41. ผู้บริหารของท่านไม่ชอบสูงส่งกับใคร					

ตอนที่ 5 ทัศนคติต่องานที่ปฏิบัติ

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความรู้สึกและความเห็นของท่านมากที่สุด
ตามข้อความต่อไปนี้

ทัศนคติต่องานที่ปฏิบัติ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
42. มักเกิดความรู้สึกบิตติทุกครั้งที่ เมื่อ เด็ก ที่มีปัญหาความประพฤติ เปลี่ยนแปลง พฤติกรรมไปในทางที่ดีขึ้นภายหลังได้ รับการแก้ไขพฤติกรรมแล้ว					
43. การทำงานด้านนี้ เท่ากับ เป็นการสร้าง กุศลบารมีไปในตัว					
44. บางครั้งรู้สึก เหมือนใจที่ เด็กชอบสร้าง ปัญหาอยู่เรื่อยๆ ช้าแล้วช้าเล่า ไม่ กลับตัว เสียที					

(มีต่อ)

ตอนที่ 5 (ต่อ)

ทัศนคติต่องานที่ปฏิบัติ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
45. รู้สึกภูมิใจที่เป็นความหวังและความศรัทธาของผู้ปกครองของเด็กที่จะสามารถช่วยเหลือบุตรหลานของเขาได้ ตลอดจนเป็นที่รักของเด็ก ที่ได้อยู่ในโอกาสกลุ่มนี้					
46. จะไปทรมานและจริงจังอะไรมาก เด็กพวกนี้ไม่ใช่ลูกหลานของเรา					
47. แม้ว่าจะพยายามช่วยเหลือแก้ไขปัญหาคือความประพฤติแต่ไหน แต่ความประพฤติของเด็กเหล่านี้ก็ไม่ดีขึ้น ทำให้รู้สึกท้อใจ					
48. เด็กเหล่านี้น่าสงสาร ถ้าเราไม่ช่วยเขาแล้วใครจะช่วย					
49. ยังไม่สายเกินไป เขายังเด็กอยู่ บุคลิกภาพยังไม่มั่นคงสามารถปรับเปลี่ยนแก้ไขได้					
50. กวядเหลือเขา เท่ากับอุตุท้องโหว่ของสังคม โหว่เขาก็ได้ชื่อว่าเกิดมาร่วมชาติกันแล้ว					

ตอนที่ 6 ความร่วมมือของเด็กที่มีปัญหาความประพฤติและกีดตามารดาหรือผู้ปกครอง
ไปรุดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน [] หรือเติมข้อความลงในช่องว่างที่เว้นไว้ให้ ตาม
ความคิดเห็นของท่าน

51. เมื่อใดเด็กที่มีปัญหาความประพฤติมาพบพนักงานเจ้าหน้าที่ เพื่อรับการแก้ไขปัญหาความประพฤติ
เด็กส่วนใหญ่ให้ความร่วมมือในการมาพบมากน้อยเพียงใด
1. [] มาพบน้อยมาก
 2. [] มาพบบ้างไม่มาพบบ้าง
 3. [] มาพบตามนัด เกือบทุกครั้ง
52. เด็กที่มีปัญหาความประพฤติส่วนใหญ่ให้ความร่วมมือในการปรับปรุงตนเองตามคำแนะนำของ
พนักงานเจ้าหน้าที่มากน้อยเพียงใด
1. [] ปรับปรุงตนเองดีขึ้นเล็กน้อย
 2. [] ปรับปรุงตนเองดีขึ้นพอสมควร
 3. [] ปรับปรุงตนเองดีขึ้นมาก
53. กีดามารดาหรือผู้ปกครองของเด็กที่มีปัญหาความประพฤติส่วนใหญ่ให้ความร่วมมือในการมาพบ
พนักงานเจ้าหน้าที่มากน้อยเพียงใด
1. [] มาพบน้อยมาก
 2. [] มาพบบ้างไม่มาพบบ้าง
 3. [] มาพบตามนัด เกือบทุกครั้ง
54. กีดามารดาหรือผู้ปกครองเด็กที่มีปัญหาความประพฤติส่วนใหญ่ให้ความร่วมมือในการเปลี่ยนแปลง
วิธีการปฏิบัติต่อเด็กตามคำแนะนำของพนักงานเจ้าหน้าที่มากน้อยเพียงใด
1. [] เปลี่ยนแปลงน้อย
 2. [] เปลี่ยนแปลงพอสมควร
 3. [] เปลี่ยนแปลงมาก

55. ถ้าเด็กมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมดีขึ้น ท่านคิดว่ามีสาเหตุมาจากอะไร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
1. ☐ บิดามารดาหรือผู้ปกครอง	4. ☐ ตัวเด็กเอง
2. ☐ ครู อาจารย์	5. ☐ พนักงานเจ้าหน้าที่
3. ☐ เพื่อน	6. ☐ อื่นๆ
56. ถ้าเด็กไม่มีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไม่ดีขึ้นเลย ท่านคิดว่าเพราะอะไร (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
1. บิดามารดา หรือผู้ปกครองไม่มีเวลาสนใจเด็ก เท่าที่ควร
 2. พนักงานเจ้าหน้าที่ไม่มีเวลาให้กับเด็ก เท่าที่ควร
 3. สภาพแวดล้อมไม่เกื้ออำนวย
 4. เด็กไม่ร่วมมือ
 5. อื่นๆ
57. ท่านมีข้อเสนอแนะวิธีการให้ความคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กอย่างไร (มีประสิทธิภาพ) อะไรบ้าง
-
-
-
-
-
-
-
-
-
-
-

จบแบบสอบถาม

ขอขอบพระคุณ เป็นอย่างสูง ที่ได้รับความร่วมมือจากท่าน

สุวิไลวรรณ พันธุ์ประพันธ์

เครื่องมือชุดที่ 2

ลำดับที่.....

แบบสอบถามสำหรับข้าราชการตำรวจ

ตอนที่ 1 ภูมิหลังทาง เศรษฐกิจและสังคมของข้าราชการตำรวจ

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน [] หรือเติมข้อความลงในช่องว่างที่เว้นไว้ตามความ
เป็นจริง

1. หน่วยงาน.....
2. ระยะเวลาที่ปฏิบัติงานเกี่ยวกับเด็กที่มีปัญหาความประพฤติ.....ปี
3. อายุ.....ปี
4. ศาสนา
 1. [] พุทธ
 2. [] คริสต์
 3. [] อิสลาม
 4. [] อื่นๆ ระบุ.....
5. สถานภาพสมรส
 1. [] โสด
 2. [] แต่งงานและอยู่ด้วยกัน
 3. [] แต่งงานแต่แยกกันอยู่
 4. [] หม้าย (คู่สมรสเสียชีวิต)
 5. [] หย่าร้าง
6. การศึกษาสูงสุด
 1. [] ต่ำกว่าปริญญาตรี ระบุ
 2. [] ปริญญาตรี สาขา
 3. [] ปริญญาโท สาขา
 4. [] อื่นๆ ระบุ
7. เงินเดือน
 1. [] 3,001 - 5,000 บาท
 2. [] 5,001 - 7,000 บาท
 3. [] 7,001 - 9,000 บาท
 4. [] 9,001 บาทขึ้นไป

8. ภูมิภาคไหนเดิม

1. กรุงเทพมหานคร 4. ภาคใต้
 2. ภาคกลาง 5. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
 3. ภาคเหนือ

ตอนที่ 2 ความเข้าใจและทัศนคติเกี่ยวกับนโยบายการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ตามความเห็นของท่าน

9. ท่านคิดว่านโยบายการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก ตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 294

พ.ศ.2515 ให้การคุ้มครองเด็กประเภทไหนบ้าง ? (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

1. เด็กทั่วๆ ไปทุกประเภท
 2. เด็กถูกทารุณ
 3. เด็กถูกทอดทิ้ง ก้าวร้าว อนาคต
 4. เด็กที่มีปัญหาความประพฤติ หรือประพฤติตนไม่สมควร
 5. เด็กถูกใช้แรงงาน
 6. เด็กถูกข่มขืน

10. เด็กที่มีปัญหาความประพฤติและเด็กที่ประพฤติตนไม่สมควรในกฎกระทรวงที่ออกตามความในประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 294 นั้น ท่านคิดว่าเหมือนกันหรือแตกต่างกัน

1. เหมือนกัน 3. แตกต่างกัน
 2. ไม่แน่ใจ

11. ท่านคิดว่ารัฐบาลให้การสนับสนุนนโยบายการคุ้มครองสวัสดิภาพมากน้อยเพียงใด

1. สนับสนุนน้อย 2. สนับสนุนพอสมควร 3. สนับสนุนมาก

เพราะ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ตอนที่ 3 ทศนคติต่อหน่วยงานที่ท่านปฏิบัติงานปัจจุบัน

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความรู้สึกและความเห็นของท่านมากที่สุด
ตามข้อความต่อไปนี้

ทัศนคติต่อหน่วยงานที่ท่านปฏิบัติงานปัจจุบัน	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
15. ถ้าสามารถข้ามขั้นตอนได้ก็จะข้าม ขั้นตอนทันที					
16. ขั้นตอนทุกขั้นตอนที่กำหนดไว้ เป็น การเหมาะสมดีแล้ว					
17. งานการปฏิบัติงานจำเป็นต้องมี กฎระเบียบกำกับไว้ทุกขั้นตอน ซึ่งข้าราชการตำรวจทุกคนจะต้อง ปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด					
18. กฎระเบียบข้อบังคับควรยืดหยุ่นได้ เพื่อความคล่องตัวในการปฏิบัติงาน					
19. บางครั้งเกิดความเชื่อหน่วยในการทำงาน ทำงาน เพราะวัสดุอุปกรณ์ไม่พร้อม					
20. สถานที่ทำงานของเราสะดวกสบายดี					
21. เรื่องคุณภาพของกำลังคน เป็นปัญหา ที่หน่วยงานกำลังเผชิญ					
22. อัตรากำลังคนสมมูลย์กับปริมาณงาน แล้ว					
23. งบประมาณมีจำนวนจำกัดไม่ค่อยจะ เพียงพอ					

(มีต่อ)

ตอนที่ 3 (ต่อ)

ทัศนคติต่อหน่วยงานที่ท่านปฏิบัติงานในปัจจุบัน	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
24. นอกจากงบประมาณจะมีจำกัดแล้ว การเบิกจ่ายยังล่าช้าไม่คล่องตัว					
25. บางครั้งการทำงานไม่ค่อยจะประสานและสอดคล้องกัน ทำให้ไม่บังเกิดผลดีต่องานเท่าที่ควร					
26. ไม่มีปัญหาทางด้านการประสานงาน มักได้รับความร่วมมือด้วยดี					

ตอนที่ 4 ทัศนคติต่อผู้บริหารในหน่วยงานที่ท่านปฏิบัติ

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความรู้สึกและความเห็นของท่านมากที่สุด

ทัศนคติต่อผู้บริหารในหน่วยงานที่ท่านปฏิบัติ	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
27. บางครั้งท่านต้องทำงานหนัก เพราะกำลังคนที่มีคุณภาพมีน้อย แต่ปริมาณงานมีมาก					
28. การหาเงินและสิ่งของบริจาคสำหรับหน่วยงานของท่าน เป็นสิ่งที่ผู้บริหารไม่ค่อยให้ความสำคัญ					

(มีต่อ)

ตอนที่ 4 (ต่อ)

ทัศนคติต่อผู้บริหารในหน่วยงานที่ท่านปฏิบัติ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
29. มีปัญหาด้านกำลังคนมานานแล้วแต่ผู้บริหารไม่ค่อยให้ความสนใจเท่าที่ควร					
30. ผู้บริหารของท่านใช้จ่ายเงินงบประมาณและวัสดุอุปกรณ์อย่างประหยัด					
31. ผู้บริหารของท่านชอบทำงานทุกอย่างด้วยตนเอง					
32. บางครั้งท่านไม่อาจตัดสินใจเรื่องบางเรื่องด้วยตัวเองในทันที เพราะต้องปรึกษาที่มงานก่อน					
33. คนในวงการมักรู้จักผู้บริหารของท่านดี					
34. ผู้บริหารของท่านไม่ชอบส่งสิ่งกับใคร					

ตอนที่ 5 ทัศนคติต่องานที่ปฏิบัติ

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความรู้สึกและความเห็นของท่านมากที่สุดตามข้อความต่อไปนี้

ทัศนคติต่องานที่ปฏิบัติ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
35. การทำงานด้านนี้เท่ากับเป็นการสร้างกุศลบารมีไปในตัว	(มีต่อ)				

ตอนที่ 5 (ต่อ)

ทัศนคติต่องานที่ปฏิบัติ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
36. บางครั้งรู้สึกเห็บิด เหนื่อยใจที่เด็กมี ปัญหาซ้ำแล้วซ้ำเล่าอีก ไม่ปรับปรุ งตัวเสียที					
37. เด็กเหล่านี้สงสาร ถ้าเราไม่ช่วยเขา แล้วใครจะช่วย					
38. ช่วยเหลือเขาเท่ากับอุดช่องโหว่ของ สังคม ไทยว ก็ได้ชื่อว่าเป็นมาร่วม ชาติกันแล้ว					
39. จะไปจริงจังอะไรมาก เด็กพวกนี้ไม่เข้า ลูกหลานของเรา					
40. การแก้ปัญหาเด็กกลุ่มนี้ เป็น เรื่องยาก เพราะ เป็นการแก้ที่ปลายเหตุ					
41. ถ้าพ่อแม่เอาใจใส่กว่านี้ ความประพฤ ติ ของเด็กก็คงจะดีขึ้น					
42. ถ้าผู้ปฏิบัติงานจริงจังต่อหน้าที่ให้มาก กว่านี้ ผลงานคงดีกว่าที่เป็นอยู่					

จบแบบสอบถาม

ขอขอบพระคุณ เป็นอย่างสูงที่ได้ได้รับความร่วมมือจากท่าน

อุไรวรรณ พันธุประพันธ์

บัณฑิตศึกษาคณะรัฐศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

มกราคม 2533

เรื่อง ขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

เรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามจำนวน 1 ชุด และประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 294 จำนวน 1 ชุด

เนื่องด้วย นางสาวอุไรวรรณ พันธุ์ประพันธ์ นิสิตปริญญาโทบัณฑิตศึกษารัฐประศาสนศาสตร์ ได้รับอนุมัติให้เขียนวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก : ปัญหาการนำนโยบายไปปฏิบัติ" โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อจะศึกษาและวิเคราะห์ นโยบายการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กว่าเมื่อนำมาปฏิบัติแล้วได้ผลประการใด มีปัญหาและอุปสรรคอะไรบ้าง เพื่อแสวงหาแนวทางในการแก้ไข และมาตรการปรับปรุงนโยบายดังกล่าวให้เหมาะสมกับสภาพสังคมในปัจจุบัน

ในการวิจัยเรื่องนี้ ใช้เครื่องมือในการรวบรวมข้อมูลทั้งหมด 4 ชุด แบบสอบถามชุดนี้เป็นชุดหนึ่งใน 4 ชุด คือ แบบสอบถามสำหรับผู้ที่เกี่ยวข้องทางด้านเด็กและเยาวชน ท่านเป็นบุคคลผู้หนึ่งที่ได้รับการคัดเลือกให้เป็นผู้ตอบแบบสอบถามในฐานะผู้เชี่ยวชาญด้านเด็กและเยาวชน ในการวิเคราะห์และการนำเสนอข้อมูล จะเสนอในลักษณะส่วนรวม ไม่ระบุชื่อบุคคลผู้กรอกแบบสอบถาม จึงขอรับรองว่าไม่มีผลกระทบกระเทือนต่อท่านแต่ประการใด

ขอได้โปรดกรุณาส่งแบบสอบถามคืนภายในวันที่.....2533

จึงเรียนมาเพื่อขอความร่วมมือ และขอขอบพระคุณล่วงหน้ามา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ ดร.กระมล ทองธรรมชาติ)

คณบดี

เครื่องมือ ชุดที่ 3

ลำดับที่.....

แบบสอบถามสำหรับผู้เชี่ยวชาญด้านเด็กและเยาวชน

ตอนที่ 1 ภูมิหลังทางด้านสังคมของผู้เชี่ยวชาญ

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน [] หรือเติมข้อความลงในช่องว่างที่เว้นไว้ให้ตามความเป็นจริง

1. เพศ

1. [] ชาย

2. [] หญิง

2. อายุปี

3. ศาสนา

1. [] พุทธ

3. [] อิสลาม

2. [] คริสต์

4. [] อื่นๆ ระบุ.....

4. คุณวุฒิสูงสุด

1. [] ต่ำกว่าปริญญาตรี

3. [] ปริญญาโท ด้าน.....

2. [] ปริญญาตรี ด้าน.....

4. [] ปริญญาเอก ด้าน.....

5. อาชีพ

1. [] รับราชการหรือรัฐวิสาหกิจ

5. [] ค้าขาย

2. [] ธุรกิจส่วนตัว

6. [] ไม่ได้ประกอบอาชีพแล้ว

3. [] นักการเมือง

7. [] อื่นๆ โปรดระบุ

4. [] ลูกจ้าง

6. ภูมิลำเนาเดิม

1. [] กรุงเทพมหานคร

4. [] ภาคใต้

2. [] ภาคกลาง

5. [] ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

3. [] ภาคเหนือ

เครื่องมือชุดที่ 4

ลำดับที่.....

แบบสัมภาษณ์

การคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก : ปัญหาการนำนโยบายไปปฏิบัติ

คำชี้แจง สัมภาษณ์บิดามารดาหรือผู้ปกครองเด็ก

ตอนที่ 1 ภูมิหลังทางเศรษฐกิจและสังคมของผู้ให้สัมภาษณ์

1. ผู้ให้สัมภาษณ์เกี่ยวข้องกับเด็ก

1. ☐ บิดา	4. ☐ ผู้ปกครอง
2. ☐ มารดา	5. ☐ อื่นๆ ระบุ.....
3. ☐ ญาติพี่น้อง	

2. ปัจจุบันท่านมีอายุ.....ปี

3. สถานภาพการสมรส

1. ☐ โสด	4. ☐ หม้าย (คู่สมรสเสียชีวิต)
2. ☐ แต่งงานแล้วและยังอยู่ด้วยกัน	5. ☐ หย่า
3. ☐ แต่งงานแต่แยกกันอยู่	6. ☐ แต่งงานใหม่

4. ท่านสำเร็จการศึกษาในระดับใด

1. ☐ ไม่รู้หนังสือ	4. ☐ ม.1 - ม.3
2. ☐ ป.1 - ป.4	5. ☐ ม.4 - ม.6
3. ☐ ป.5 - ป.6	7. ☐ อื่นๆ ระบุ.....

5. ท่านประกอบอาชีพอะไร

1. ☐ ค้าขาย	4. ☐ รับราชการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ
2. ☐ รับจ้าง	5. ☐ ไม่ได้ประกอบอาชีพอะไร
3. ☐ ลูกจ้าง	6. ☐ อื่นๆ ระบุ.....

6. ท่านมีรายได้อยู่ในระดับใดต่อเดือน
1. ☐ ต่ำกว่า 1,000 บาท	4. ☐ 3,001 - 4,000 บาท
2. ☐ 1,001 - 2,000 บาท	5. ☐ 4,001 - 5,000 บาท
3. ☐ 2,001 - 3,000 บาท	6. ☐ มากกว่า 5,000 บาท
7. รายได้พอใช้หรือไม่
1. ☐ พอใช้	3. ☐ เหลือเก็บ
2. ☐ ไม่พอใช้	
8. ถ้าไม่พอใช้ท่านแก้ปัญหาอย่างไร (ถ้าพอใช้ไม่ต้องถามข้อนี้)
1. ☐ ทอยืมจากญาติพี่น้อง	3. ☐ กู้เงินด้วยการเสียดอกเบี้ย
2. ☐ ทอยืมเพื่อน	4. ☐ อื่นๆ ระบุ.....
9. ยามว่างจากงานท่านชอบทำอะไร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
1. ☐ อ่านหนังสือ	5. ☐ สอนการบ้านลูก
2. ☐ ปลูกต้นไม้	6. ☐ พาสมาชิกในครอบครัวไปพักผ่อนหย่อนใจ
3. ☐ เล่นการพนัน	7. ☐ อื่นๆ ระบุ.....
4. ☐ คี๋มสุรา	

ตอนที่ 2 ประวัติการเลี้ยงดู บุคคลสภาพ และพฤติกรรมของเด็ก

10. จำนวนพี่น้องของเด็ก (รวมบิดามารดาเดียวกัน)คน
11. เด็กเป็นบุตรลำดับที่.....
12. ก่อนวัยเรียน ส่วนใหญ่ใครเป็นผู้เลี้ยงดูเด็ก
1. ☐ บิดา หรือมารดา	3. ☐ จ้างผู้อื่น
2. ☐ ปู่ ย่า ตา ยาย หรือญาติพี่น้อง	4. ☐ อื่นๆ ระบุ.....
13. ลักษณะอารมณ์ของเด็ก (ตอบได้หลายข้อ)
-		
--	--
1. ☐ อารมณ์เย็น	3. ☐ เจ้าอารมณ์เอาแต่ใจตัวเอง
2. ☐ อารมณ์ร้อน	4. ☐ อื่นๆ ระบุ.....

14. ลักษณะนิสัยของเด็ก (ตอบได้หลายข้อ)

1. ☐ ดื้อรั้น	4. ☐ ปรับตัวยาก
2. ☐ เชื่องช้า	5. ☐ ปรับตัวง่าย
3. ☐ ก้าวร้าวชอบทะเลาะวิวาท	6. ☐ อื่นๆ ระบุ.....

15. เด็กมีปัญหาความประพฤติ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

1. ☐ ลักขโมย	5. ☐ สำส่อนทางเพศ
2. ☐ หนีโรงเรียน	6. ☐ ดื้อรั้นไม่เชื่อฟัง
3. ☐ หนีเที่ยวนอกบ้าน	7. ☐ อื่นๆ ระบุ.....
4. ☐ ติดสิ่งเสพติด และดื่มสารละลาย	

16. เด็กเริ่มมีปัญหาความประพฤติตั้งแต่อายุ.....ปี

17. ก่อนนำเด็กมารับบริการที่นี้ ท่านได้แก้ไขปัญหาคความประพฤติของเด็กอย่างไร

(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

1. ☐ ว่ากล่าวตักเตือน	4. ☐ ส่งไปอยู่กับญาติพี่น้องคนอื่น
2. ☐ เมียนตี	5. ☐ นำตัวไปส่งสถานี่ตำรวจ
3. ☐ ชังไว้ในห้องที่สำกุญแจ	6. ☐ อื่นๆ ระบุ.....

ตอนที่ 3 ความเห็นเกี่ยวกับความประพฤติของเด็ก

18. จากข้อ 15 ท่านคิดว่ากรณีที่เด็กมีปัญหาความประพฤติมีสาเหตุมาจากอะไร

(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

1. ☐ คนเพื่อนไม่ดี	3. ☐ ผู้ปกครองไม่มีเวลาให้เด็กเท่าที่ควร
2. ☐ สายเลือดไม่ดี	4. ☐ อื่นๆ ระบุ.....

19. เมื่อท่านนำบุตรหลานของท่านมารับบริการจากหน่วยงานแห่งนี้แล้ว บุตรหลานของท่านมีความประพฤติเปลี่ยนแปลงหรือไม่

1. ☐ ความประพฤติดีขึ้น	3. ☐ ความประพฤติแย่งลง
2. ☐ ความประพฤติเหมือนเดิม	4. ☐ อื่นๆ ระบุ.....

20. ท่านวางแผนเกี่ยวกับบุตรหลานของท่านหลังจากที่ประพฤติดัวดีแล้วอย่างไร
1. ☐ ำให้ไปเรียนหนังสือตาม เต็ม	4. ☐ ส่งไปอยู่กับญาติพี่น้อง
2. ☐ ทำงานให้ทำ	5. ☐ อื่นๆ ระบุ.....
3. ☐ ช่วยทำงานที่บ้าน	
21. ท่านทราบการให้บริการของหน่วยงานแห่งนี้ได้อย่างไร
1. ญาติพี่น้อง
 2. เพื่อน
 3. ครูที่โรงเรียน
 4. สื่อมวลชน (หนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ แผ่นพับ ฯลฯ)
 5. อื่นๆ
22. มีอะไรบ้างที่ท่านอยากให้หน่วยงานนี้ปรับปรุงให้ดีขึ้น
1. ☐ มี	2. ☐ ไม่มี
- ถ้ามี อะไรบ้าง
- (1)
 - (2)
 - (3)
 - (4)
 - (5)

(ลงชื่อ)

ผู้สัมภาษณ์

วันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

หน่วยงาน.....

ภาคผนวก ข

ประกาศของคณะปฏิวัติ

ฉบับที่ 294

โดยที่คณะปฏิวัติได้พิจารณาเห็นว่า ในปัจจุบันมีเด็กกำพร้าอนาถาที่ขาดผู้อุปการะเลี้ยงดู เด็กซึ่งประพฤติน่าไม่สมควรแก่วัย และเด็กซึ่งตกอยู่ในสภาพแวดล้อมอันเป็นเหตุให้เกิดอันตรายต่อร่างกาย จิตใจ และศีลธรรมเป็นจำนวนมาก หากไม่ได้รับการปฏิบัติดูแลสงเคราะห์ และคุ้มครองที่เหมาะสมแล้ว จะเป็นภัยแก่สังคมและประเทศชาติ คณะปฏิวัติตระหนักดีว่า การให้สวัสดิการแก่เด็กอย่างได้ผลนั้น นอกจากจะเป็นหน้าที่ของรัฐที่จะต้องดำเนินการดังกล่าวแล้ว ยังสมควรกำหนดให้บิดามารดาหรือผู้ปกครองของเด็ก เข้ามามีส่วนช่วยในการอบรมเลี้ยงดูเด็กของตนอีกด้วย และเพื่อกำหนดวิธีการให้การสงเคราะห์และการคุ้มครองเด็กที่เหมาะสมแก่เด็ก และสภาพของสังคม หัวหน้าคณะปฏิวัติจึงมีคำสั่งดังต่อไปนี้

หมวดที่ 1

บททั่วไป

ข้อ 1. ในประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้

"เด็ก" หมายความว่า ผู้ซึ่งอายุไม่ครบสิบแปดปีบริบูรณ์ และยังไม่บรรลุนิติภาวะ ด้วยการสมรส

"ประพฤติน่าไม่สมควร" หมายความว่า ประพฤติน่าไม่สมควรแก่วัยตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

"สถานแรกรับเด็ก" หมายความว่า สถานที่รับเด็กไว้ชั่วคราว เพื่อวิเคราะห และพิจารณาวิธีการสงเคราะห์หรือคุ้มครองสวัสดิภาพที่เหมาะสมแก่เด็ก

"สถานรับเลี้ยงเด็ก" หมายความว่า สถานที่รับเลี้ยงเด็กซึ่งมีอายุไม่เกินเจ็ดปีบริบูรณ์ และมีจำนวนเกินห้าคน ซึ่งไม่เกี่ยวข้องกับผู้อยู่เลี้ยง แต่ไม่รวมถึงสถานพยาบาล หรือโรงเรียมอนาส

"สถานสงเคราะห์เด็ก" หมายความว่า สถานที่ให้การอุปการะเลี้ยงดูเด็ก ซึ่งพึงได้รับการสงเคราะห์และมีจำนวนเกินเจ็ดคน

"สถานคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก" หมายความว่า สถานที่ให้การศึกษอบรมฝึกอาชีพ และแก้ไขความประพฤติแก่เด็กซึ่งมีปัญหาทางความประพฤติ และมีอายุเกินเจ็ดปีบริบูรณ์

"สถานแนะแนวปัญหาเด็กและครอบครัว" หมายความว่า สถานที่ให้คำแนะนำแก้ไขปัญหาของเด็กและครอบครัวเกี่ยวกับอันตรายอันอาจเกิดขึ้นแก่เด็กทั้งร่างกาย จิตใจและศีลธรรม

"ผู้ปกครอง" หมายความว่า บุคคลซึ่งรับเด็กไว้ในความอุปการะเลี้ยงดู หรือซึ่งให้เด็กอาศัยอยู่เป็นประจำ

"ผู้ปกครองสวัสดิภาพ" หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้

"พนักงานเจ้าหน้าที่" หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้

"ผู้ว่าราชการจังหวัด" หมายความว่า ผู้ว่าราชการจังหวัดในท้องที่ที่ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ใช้บังคับ นอกจากนครหลวงกรุงเทพมหานคร และหมายความรวมถึงผู้ซึ่งได้รับมอบหมายด้วย

"อธิบดี" หมายความว่า อธิบดีกรมประชาสงเคราะห์และหมายความรวมถึงผู้ซึ่งได้รับมอบหมายด้วย

ข้อ 2. ให้อธิบดีมีอำนาจจัดตั้งสถานแรกรับเด็ก สถานรับเลี้ยงเด็ก สถานสงเคราะห์เด็ก สถานคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก และสถานแนะแนวปัญหาเด็กและครอบครัวได้ตามความจำเป็น

การจัดตั้งสถานแรกรับเด็กและสถานคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจจัดตั้งสถานรับเลี้ยงเด็ก และสถานแนะแนวปัญหาเด็ก และครอบครัวได้ตามความจำเป็นภายในเขตจังหวัดของตน

ให้สถานแรกรับเด็ก สถานรับเลี้ยงเด็ก สถานสงเคราะห์เด็ก หรือสถานคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก ตามวรรคหนึ่งและวรรคสาม มีผู้ปกครองสวัสดิภาพคนหนึ่ง มีอำนาจปกครองดูแลเด็กเท่าที่เกี่ยวกับความประพฤติ และความเป็นอยู่ของเด็ก ตลอดเวลาที่เด็กอยู่ในสถานดังกล่าว

ข้อ 3. ให้อธิบดีมีอำนาจแต่งตั้งผู้ปกครองสวัสดิภาพและพนักงานเจ้าหน้าที่ เพื่อปฏิบัติตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้

ให้ผู้ที่ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจแต่งตั้งผู้ปกครองสวัสดิภาพสำหรับสถานรับเลี้ยงเด็กและพนักงานเจ้าหน้าที่สำหรับสถานเนรเทศปัญหาเด็กและครอบครัวที่ตั้งขึ้นตามข้อ 2 วรรคสาม ให้ถือว่าผู้ปกครองสวัสดิภาพและพนักงานเจ้าหน้าที่ เป็นพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

ข้อ 4. เมื่อเด็กตกอยู่ในความปกครองดูแลของผู้ปกครองสวัสดิภาพครบกำหนดหนึ่งปีแล้ว ถ้าบิดามารดาหรือผู้ปกครองขอรับเด็กนั้นกลับไปอุปการะเลี้ยงดูเอง ให้อธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัดแล้วแต่กรณี วินิจฉัยสั่งการตามที่เห็นสมควร

ข้อ 5. บิดามารดาหรือผู้ปกครอง เด็กอาจโต้แย้งคำสั่งของอธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัดที่สั่งตามข้อ 4 ข้อ 10 วรรคสี่ หรือข้อ 14 วรรคสองได้ โดยยื่นคำร้องต่อศาลคดีเด็กและเยาวชนหรือศาลจังหวัด ในกรณีที่ไม่มีศาลคดีเด็กและเยาวชนในท้องที่ที่บิดามารดา หรือผู้ปกครองของเด็กนั้น มีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ในเขตอำนาจ คำวินิจฉัยของศาลคดีเด็กและเยาวชน หรือศาลจังหวัดดังกล่าวให้เป็นที่สุด

ข้อ 6. บิดามารดาหรือผู้ปกครองของเด็กซึ่งได้รับการสงเคราะห์ หรือคุ้มครองสวัสดิภาพตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ มีหน้าที่ชำระค่าอุปการะเลี้ยงดูหรือค่าบริการเกี่ยวกับการที่ทางราชการให้การสงเคราะห์หรือคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก ตามระเบียบและในอัตราที่อธิบดีกำหนด

ในกรณีที่อธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นว่าเด็กใดได้รับการสงเคราะห์ หรือคุ้มครองสวัสดิภาพเพียงพอแล้ว และบิดามารดาหรือผู้ปกครองของเด็กมีความสามารถเหมาะสมที่จะอุปการะเลี้ยงดูเด็กได้ ให้อธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัดแล้วแต่กรณีมีอำนาจมอบตัวเด็กนั้นคืนบิดามารดาหรือผู้ปกครอง ถ้าบิดามารดาหรือผู้ปกครองไม่รับเด็กคืนภายในกำหนดสามสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งให้รับมอบตัวเด็กกลับไป บิดามารดาหรือผู้ปกครองต้องชำระค่าอุปการะเลี้ยงดูหรือค่าบริการเป็นจำนวนสองเท่าของอัตราตามที่อธิบดีกำหนดตามวรรคหนึ่ง สำหรับระยะเวลานับแต่วันที่ครบกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งดังกล่าว

การชำระค่าอุปการะเลี้ยงดูหรือค่าบริการตามข้อนี้ อธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัดแล้วแต่กรณี มีอำนาจผ่อนผันหรือยกเว้นได้ตามที่เห็นสมควร

ข้อ 7. เพื่อประโยชน์ในการสงเคราะห์หรือคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กให้พนักงานเจ้าหน้าที่หรือข้าราชการตำรวจ ซึ่งมียศตั้งแต่ร้อยตำรวจตรีขึ้นไป ซึ่งรับราชการอยู่ในท้องที่ที่บิดามารดา ผู้ปกครองหรือเด็กมีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ มีอำนาจดังต่อไปนี้

(1) ชักถาม เด็ก เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่าเด็กนั้นพึงได้รับการสงเคราะห์หรือคุ้มครองสวัสดิภาพ หรือนำเด็กขึ้นไปกักตัวไว้ ณ ที่ทำการเท่าเวลาที่จะสอบถามถ้อยคำที่จำเป็นจาก เด็ก บิดามารดาหรือผู้ปกครองของเด็ก หรือจากผู้เกี่ยวข้องรู้เห็นแล้วแต่กรณีและให้กระทำโดยมิชักช้า ห้ามมิให้ใช้วิธีกักตัวเด็กเพื่อป้องกันการหลบหนีเกินความจำเป็น

(2) เรียกบิดามารดาหรือผู้ปกครองของเด็กหรือบุคคลอื่นที่สามารถให้ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับความเป็นอยู่หรือความประพฤติของเด็กมาให้ถ้อยคำ

(3) ส่งให้บิดามารดาหรือผู้ปกครองของเด็ก เจ้าของหรือผู้ครอบครองสถานที่ที่เด็กอาศัยอยู่ หรือที่เด็กกำลังศึกษาหรือทำงานส่งพยานหลักฐานเกี่ยวกับความเป็นอยู่หรือความประพฤติของเด็ก

(4) เข้าไปในสถานที่อยู่อาศัยของบิดามารดาหรือผู้ปกครองของเด็กหรือของบุคคลที่เด็กเข้าไปเกี่ยวข้อง เพื่อสอบถามและรวบรวมพยานหลักฐานเกี่ยวกับความเป็นอยู่หรือความประพฤติของเด็ก

(5) มอบตัวเด็กคืนบิดามารดาหรือผู้ปกครอง หรือมอบตัวเด็กคนบิดามารดาหรือผู้ปกครอง พร้อมทั้งว่ากล่าวตักเตือนบิดามารดาหรือผู้ปกครองดูแลและอุปการะเลี้ยงดูมิให้เด็กนั้นประพฤติตนไม่สมควรอีก หรือส่งเด็กไปสถานแรกรับเด็ก

ข้อ 8. เมื่อได้รับตัวเด็กตามข้อ 7 (5) ข้อ 11 ข้อ 13 (1) และข้อ 15 ไว้แล้ว ให้สถานแรกรับเด็กทำการวิเคราะห์และพิจารณาวิธีการสงเคราะห์หรือคุ้มครองสวัสดิภาพของเด็กแต่ละราย แล้วเสนอความเห็นพร้อมทั้งประวัติของเด็กไปยังอธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัด แล้วแต่กรณีโดยมิชักช้า

หมวด 2

การสงเคราะห์เด็ก

ข้อ 9. เด็กที่พึงได้รับการสงเคราะห์ตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ได้แก่เด็ก ซึ่ง

(1) ไม่มีบิดามารดาหรือผู้ปกครอง

(2) บิดามารดาหรือผู้ปกครองทอดทิ้งไว้ ณ สถานที่หนึ่ง หรือ เป็นเด็กพลัดหลง

(3) บิดามารดาหรือผู้ปกครองให้ความอุปการะเลี้ยงดูไม่เหมาะสม หรือไม่ สามารถให้ความอุปการะเลี้ยงดูได้ เพราะเหตุที่ถูกจำคุก กักขัง พิการ ทูทผลภาพ ป่วยทางร่างกายหรือทางจิตใจ หรือตกอยู่ในภาวะอื่นใดอันอาจเป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่เด็กทั้งทางร่างกาย จิตใจ หรือศีลธรรม

(4) พิการทางร่างกาย สมอง สติปัญญา หรือจิตใจ

ข้อ 10. พนักงานเจ้าหน้าที่อาจดำเนินการให้การสงเคราะห์แก่เด็กตามข้อ 9 และหรือครอบครัวของเด็กดังกล่าวตามความเหมาะสม ดังต่อไปนี้

(1) พิจารณาช่วยเหลือครอบครัวของเด็กนั้น เพื่อให้บิดามารดาหรือผู้ปกครองของเด็กสามารถอุปการะเลี้ยงดูเด็กได้ตามควรแก่สภาพ

(2) มอบเด็กให้อยู่ในความอุปการะของบุคคลอื่น หรือสถานรับเลี้ยงเด็กหรือสถานสงเคราะห์เด็กของเอกชน

(3) มอบเด็กให้เป็นบุตรบุญธรรมของบุคคลอื่นภายใต้บทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยการนั้น

(4) รับเด็กไว้ในสถานรับเลี้ยงเด็กหรือสถานสงเคราะห์เด็กของทางราชการ การดำเนินการให้การสงเคราะห์ตาม (2) หรือ (4) ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัดเสียก่อน และต้องได้รับความยินยอม เป็นหนังสือตามแบบพิมพ์ของทางราชการจากบิดามารดาหรือผู้ปกครองของเด็กด้วย

เมื่ออธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นสมควรให้เด็กซึ่งรับการสงเคราะห์ตาม (2) หรือ (4) กลับไปอยู่ในความปกครองของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง ให้มีอำนาจสั่งให้เด็กนั้นพ้นจากการสงเคราะห์ และมอบตัวเด็กคืนบิดามารดาหรือผู้ปกครองได้

ถ้าอธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นว่าเด็กคนใดซึ่งรับการสงเคราะห์ตาม (2) หรือ (4) ประพฤติตนไม่สมควร อันพึงได้รับการคุ้มครองสวัสดิภาพ ให้มีอำนาจสั่งให้เด็กนั้นไปยังสถานคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กได้

ข้อ 11. ภายใต้บังคับข้อ 10 วรรคสอง วรรคสาม และวรรคสี่ บิดามารดาหรือผู้ปกครองอาจนำเด็กมาอยู่ที่ทำการของพนักงานเจ้าหน้าที่ เพื่อขอรับการสงเคราะห์ได้ เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้สอบถามข้อเท็จจริงจากบิดามารดาหรือผู้ปกครองที่นำเด็กและหรือจากเด็กนั้นเอง แล้ว

เห็นว่าเด็กนั้นสมควรได้รับการสงเคราะห์ตามข้อ 10 ให้ดำเนินการให้การสงเคราะห์ได้ตามที่เห็นสมควร แต่ถ้าพนักงานเจ้าหน้าที่เห็นสมควรทำการวิเคราะห์และพิจารณาวิธีการสงเคราะห์ที่เหมาะสมแก่เด็กเสียก่อนจะส่งตัวขึ้นไปยังสถานแรกรับเด็กก็ได้

หมวด 3

การคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก

ข้อ 12. เด็กที่พึงได้รับการคุ้มครองสวัสดิภาพตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ ได้แก่ เด็กซึ่งมีปัญหาทางความประพฤติ อันได้แก่ เด็กซึ่งบิดามารดาหรือผู้ปกครองไม่สามารถควบคุมความประพฤติได้ หรือเด็กซึ่งประพฤติตนไม่สมควร

ข้อ 13. วิธีการให้การคุ้มครองสวัสดิภาพแก่เด็กตามข้อ 12 มีดังต่อไปนี้

(1) ให้บิดามารดาหรือผู้ปกครองของเด็กที่ได้รับการว่ากล่าวตักเตือน ตามข้อ 7 (5) มาแล้วทำทัณฑ์บน โดยกำหนดให้บิดามารดาหรือผู้ปกครองของเด็กระวังมิให้เด็กนั้นประพฤติตนไม่สมควรอีก ตลอดเวลาไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่ทำทัณฑ์บนและกำหนดเบี้ยปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท ซึ่งบิดามารดาหรือผู้ปกครองจะต้องชำระเมื่อผิดทัณฑ์บน และเมื่อได้ปรับฐานผิดทัณฑ์บนแล้วให้มิอาจนำส่งเด็กไปยังสถานแรกรับ เด็กหรือให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการคุ้มครองสวัสดิภาพอย่างอื่นตามที่เห็นสมควร

(2) ให้บิดามารดาหรือผู้ปกครองหรือเด็กได้รับการบริการจากสถานแนะแนว ปัญหาเด็กและครอบครัว

(3) สอดส่องความประพฤติของเด็ก

(4) ส่งเด็กไปอยู่ในความปกครองดูแลของบุคคลหรือองค์การที่เหมาะสม

(5) ส่งเด็กไปยังสถานคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก

ให้ข้าราชการตำรวจซึ่งมียศตั้งแต่ร้อยตำรวจตรีขึ้นไป ซึ่งรับราชการอยู่ในท้องที่ที่เด็กนั้นมีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ มีอำนาจดำเนินการตาม (1) และให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจดำเนินการตาม (1) และ (2) แต่ดำเนินการตาม (3) (4) และ (5) พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัดเสียก่อน

เมื่ออธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นสมควร ให้เด็กซึ่งกำลังรับการคุ้มครองสวัสดิภาพ (4) หรือ (5) กลับไปอยู่ในความปกครองของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง ให้มีอำนาจสั่งให้เด็กนั้นพ้นจากการคุ้มครองสวัสดิภาพและมอบตัวเด็กคืนบิดามารดาหรือผู้ปกครองได้

ถ้าอธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นว่าสมควรให้เด็กซึ่งรับการคุ้มครองสวัสดิภาพตาม (4) หรือ (5) ได้รับการสงเคราะห์ในสถานสงเคราะห์เด็ก ให้มีอำนาจส่งเด็กนั้นไปยังสถานสงเคราะห์เด็กได้

ถ้าเด็กซึ่งกำลังรับการคุ้มครองสวัสดิภาพตาม (5) หลบหนีจากสถานคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก ให้พนักงานเจ้าหน้าที่หรือข้าราชการตำรวจซึ่งมียศตั้งแต่ร้อยตำรวจตรีขึ้นไป ซึ่งรับราชการอยู่ในท้องที่ที่สถานคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กตั้งอยู่ ร้องขอต่อศาลคดีเด็กและเยาวชนให้ส่งเด็กนั้นไปยังสถานพิทักษ์และคุ้มครองเด็กตามกฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีเด็กและเยาวชนหรือต่อศาลจังหวัดในกรณีที่ไม่มีศาลคดีเด็กและเยาวชนในท้องที่นั้น ให้ส่งเด็กนั้นไปรับการฝึกอบรม ณ สถานที่ที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยการจัดการฝึกและอบรมเด็กบางจำพวก

ข้อ 14. ในการสอดส่องความประพฤติของเด็ก ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจแนะนำ ตักเตือนหรือวางข้อกำหนดใดๆ ให้เด็กปฏิบัติดังต่อไปนี้

- (1) ห้ามมิให้เด็กเข้าไปในสถานที่ที่กำหนดหรือคบหาสมาคมกับบุคคลใดอันจะเป็นเหตุรุนแรงใจให้เด็กประพฤติชั่ว
- (2) ห้ามมิให้เด็กเที่ยวเตร่ในเวลาค่ำคืนตามเวลาที่พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนด
- (3) ให้เด็กรายงานตัวต่อพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นครั้งคราว
- (4) ให้เด็กศึกษาหรือประกอบอาชีพภายใต้การควบคุมดูแลของพนักงานเจ้าหน้าที่
- (5) วางข้อกำหนดอื่นใดเพื่อประโยชน์ในการแก้ไขความประพฤติของเด็ก

เมื่อเด็กซึ่งได้รับการคุ้มครองสวัสดิภาพอายุครบสิบแปดปีบริบูรณ์ อธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัดอาจส่งให้บุคคลนั้นอยู่ภายใต้การสอดส่องความประพฤติ หรืออยู่ในสถานคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กต่อไปจนถึงอายุไม่เกิน ยี่สิบปีบริบูรณ์ก็ได้

ข้อ 15. ภายใต้บังคับข้อ 13 และ ข้อ 14 บิดามารดาหรือผู้ปกครองอาจนำเด็กที่ส่งไปรับการคุ้มครองสวัสดิภาพตามข้อ 12 มาอยู่ที่ทำการของพนักงานเจ้าหน้าที่ เพื่อขอรับการคุ้มครองสวัสดิภาพได้ เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้สอบถามข้อเท็จจริงจากบิดามารดาหรือผู้ปกครองที่นำเด็กมาและหรือจากเด็กนั้นเองแล้ว เห็นว่าสมควรได้รับการคุ้มครองสวัสดิภาพเมื่อได้รับความยินยอมเป็นหนังสือตามแบบพิมพ์ของทางราชการจากบิดามารดาหรือผู้ปกครอง ดังกล่าวแล้วให้ดำเนินการ

ให้การคุ้มครองสวัสดิภาพได้ตามที่เห็นสมควร แต่ถ้าพนักงานเจ้าหน้าที่เห็นสมควรทำการวิเคราะห์ และพิจารณาวิธีการคุ้มครองสวัสดิภาพที่เหมาะสมแก่ เด็ก เสียก่อนจะส่งตัว เด็กนั้นไปยังสถานแรกรับ เด็กก็ได้

หมวด 4

สถานสงเคราะห์เด็ก สถานรับเลี้ยงเด็กและสถานแนะแนวปัญหาเด็กและครอบครัว

ข้อ 16. ให้อธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัดจัดให้มีการส่งเสริมการดำเนินงานของสถาน สงเคราะห์เด็ก สถานรับเลี้ยงเด็ก และสถานแนะแนวปัญหาเด็กและครอบครัวของ เอกชน เพื่อให้การ คุ้มครองสวัสดิภาพแก่ เด็ก รวมทั้งควบคุมสถานดังกล่าวให้ดำเนินงานไปในทางที่จะ เป็นประโยชน์แก่ ความเจริญเติบโตทางร่างกายและจิตใจของเด็ก

ให้กระทรวงมหาดไทยให้การอุดหนุนสถานสงเคราะห์เด็ก สถานรับเลี้ยงเด็ก และสถานแนะแนวปัญหาเด็กและครอบครัวของ เอกชน ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ทั้งนี้ ภายใน วงเงินงบประมาณ

ข้อ 17. ผู้ใดประสงค์จะจัดตั้งสถานสงเคราะห์เด็ก สถานรับเลี้ยงเด็กหรือสถานแนะแนว ปัญหาเด็กและครอบครัวตามข้อ 16 ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัดแล้วแต่กรณี

การขออนุญาตจัดตั้งสถานสงเคราะห์เด็ก สถานรับเลี้ยงเด็ก และสถานแนะแนว ปัญหาเด็กและครอบครัว คุณสมบัติของเจ้าของหรือผู้จัดการ การดำเนินงาน การควบคุม การออก ใบอนุญาต การกำหนดเงื่อนไขในใบอนุญาต การเพิกถอนใบอนุญาต และค่าธรรมเนียมใบอนุญาตของ สถานดังกล่าว ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และ เงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

ข้อ 18. ในกรณีที่เจ้าของหรือผู้จัดการสถานสงเคราะห์เด็ก สถานรับเลี้ยงเด็กหรือ สถานแนะแนวปัญหาเด็กและครอบครัว ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวง หรือฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตาม เงื่อนไขในใบอนุญาตหรือคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ให้อธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัดแล้วแต่กรณี มีอำนาจ

(1) ส่งพนักงานเจ้าหน้าที่เข้าควบคุมการดำเนินงานของสถานสงเคราะห์เด็ก สถานรับเลี้ยงเด็ก หรือสถานแนะแนวปัญหาเด็กและครอบครัว เป็นการชั่วคราว

(2) เพิกถอนใบอนุญาต

ในกรณีที่เกิดอุบัติเหตุ ให้นำส่งเด็กสืบไปตามมารดาหรือผู้ปกครองหรือส่งเด็กไปยังสถานสงเคราะห์ เด็กหรือสถานรับเลี้ยงเด็กของทางราชการ หรือของเอกชนอื่น

หมวด 5

การปฏิบัติต่อเด็ก

ข้อ 19. บิดามารดาหรือผู้ปกครองของเด็กต้องเลี้ยงดูอบรมและให้ความเอาใจใส่แก่เด็กตามสมควรและเหมาะสม

ข้อ 20. ห้ามมิให้บุคคลใด

(1) ทอดทิ้งเด็กไว้ในสถานพยาบาล หรือสถานรับเลี้ยงเด็กหรือทอดทิ้งเด็กไว้กับบุคคลที่รับจ้างเลี้ยงเด็ก

(2) โฆษณาเพื่อรับเด็กหรือยกเด็กให้บุคคลอื่น เว้นแต่เพื่อประโยชน์ของทางราชการ

(3) ซื้อ ขาย หรือแลกเปลี่ยนเด็กด้วยทรัพย์สิน เว้นแต่กรณีทรัพย์สินนั้นเป็นสินสอดหรือของหมั้นตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

(4) ใช้อำนาจเป็นเครื่องมือในการข่มขู่หรือกระทำใดๆ อันเป็นเหตุส่งเสริมให้เด็กขมขื่น

(5) ขายหรือให้สุรา หรือบุหรี่ หรือสิ่งเสพติดให้โทษแก่เด็ก หรือชักจูงให้เด็กดื่มสุราหรือสูบบุหรี่ หรือเสพสิ่งเสพติดให้โทษอื่นใด เว้นแต่การปฏิบัติทางการแพทย์

(6) ยอมให้เด็กเข้าเล่นการพนัน

(7) ชักจูงหรือส่งเสริมให้เด็กประพฤติตนไม่สมควร

หมวด 6

บทกำหนดโทษ

ข้อ 21. บิดามารดาหรือผู้ปกครองผู้ใดไม่ยอมรับเด็กที่พ้นจากการสงเคราะห์ตามข้อ 10 วรรคสามหรือไม่ยอมทำทัณฑ์บนตามข้อ 13 (1) หรือไม่ยอมรับมอบเด็กที่พ้นจากการคุ้มครองสวัสดิภาพตามข้อ 13 วรรคสาม ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

ข้อ 22. ผู้จัดตั้งสถานสงเคราะห์เด็ก สถานรับเลี้ยงเด็ก หรือสถานแนะแนวปัญหาเด็ก และครอบครัวโดยไม่ได้รับอนุญาตตามข้อ 17 หรือเจ้าของ หรือผู้จัดการสถานสงเคราะห์เด็ก สถานรับเลี้ยงเด็ก หรือสถานแนะแนวปัญหาเด็กและครอบครัว ไม่ยื่นคำขออนุญาตตั้งสถานดังกล่าว ภายในเวลาที่กำหนดตามข้อ 25 วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าผู้กระทำผิดตามวรรคหนึ่งยังคงดำเนินงานต่อไป หรือเจ้าของหรือผู้จัดการสถานสงเคราะห์เด็ก สถานรับเลี้ยงเด็ก หรือสถานแนะแนวปัญหาเด็กและครอบครัว ยังคงดำเนินงานต่อไปภายหลังที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตตามข้อ 18 (2) หรือไม่ปฏิบัติตามข้อ 25 วรรคสองต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ข้อ 23. ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามข้อ 19 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

ถ้าการไม่ปฏิบัติตามข้อ 19 เป็นเหตุให้เกิดอันตรายต่อร่างกาย จิตใจ และศีลธรรมของเด็ก ผู้นั้นต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือนหรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

ข้อ 24. ผู้ใดฝ่าฝืนข้อ 20 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

บทเฉพาะกาล

ข้อ 25. สถานสงเคราะห์เด็ก สถานรับเลี้ยงเด็ก และสถานแนะแนวปัญหาเด็กและครอบครัวของเอกชน ซึ่งได้จัดตั้งดำเนินงานอยู่ก่อนวันที่ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ใช้บังคับ ให้เจ้าของหรือผู้จัดการยื่นคำขออนุญาตจัดตั้งเป็นสถานสงเคราะห์เด็ก สถานรับเลี้ยงเด็ก และสถานแนะแนวปัญหาเด็กและครอบครัว ตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ใช้บังคับ

ถ้าไม่ได้รับอนุญาตให้จัดตั้ง ให้ผู้นั้นเลิกดำเนินงานสถานสงเคราะห์เด็ก สถานรับเลี้ยงเด็ก และสถานแนะแนวปัญหาเด็กและครอบครัวดังกล่าวภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่รับทราบคำสั่งของอธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัดแล้วแต่กรณี

การให้บังคับ

ข้อ 26. ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป เว้นแต่บทบัญญัติในข้อ 12 ข้อ 13 ข้อ 14 ข้อ 15 ข้อ 16 ข้อ 17 และข้อ 18 ให้ใช้บังคับเฉพาะในนครหลวงกรุงเทพมหานคร และจะใช้บังคับข้อใดในท้องที่อื่นใดเมื่อใด ให้ประกาศโดยพระราชกฤษฎีกา

เมื่อใช้ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้บังคับในท้องที่ใด บรรดาบทกฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่นใด ซึ่งมีข้อความขัดหรือแย้งกับประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ ให้ใช้บังคับในท้องที่นั้น

ข้อ 27. ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รักษาการตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวง เพื่อปฏิบัติการตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

ประกาศ ณ วันที่ 27 พฤศจิกายน พุทธศักราช 2515

(ลงชื่อ) จอมพลถนอม กิตติขจร

หัวหน้าคณะปฏิวัติ

(ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 89 ตอนที่ 182 วันที่ 29 พฤศจิกายน 2515)

กฎกระทรวง

(พ.ศ. 2515)

ออกตามความในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 294

ลงวันที่ 27 พฤศจิกายน พ.ศ. 2515

อาศัยอำนาจตามความในข้อ 1 และข้อ 27 แห่งประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ 294 ลงวันที่ 27 พฤศจิกายน พ.ศ. 2515 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

การประพฤติตนไม่สมควรแก่วัย คือ การประพฤติตนดังต่อไปนี้

- (1) ประพฤติล่วงไปในทางเกเรหรือเที่ยวเร่ร่อนในที่สาธารณะ
- (2) มั่วสุมและก่อความเดือดร้อนรำคาญแก่ชาวบ้านและผู้สัญจรไปมา
- (3) ขอดทานหรือกระทำการส่อไปในทางขอดทาน (ถ้าเป็นเด็ก-อยู่ในกฎกระทรวง พ.ศ. 2515 ของกองสงเคราะห์เด็ก)
- (4) เล่นการพนันหรือมั่วสุมในวงการพนัน
- (5) เสพสุรา สูบบุหรี่หรือเสพยาเสพติดให้โทษ หรือของมีเมามาอย่างอื่น หรือเข้าไปในสถานที่จำหน่ายสุรา เพื่อเสพหรือถือสุรา
- (6) เข้าไปโรงรับจำนำ สถานบริการหรือสถานการค้าประเวณี เว้นแต่เป็นผู้ที่อยู่อาศัย
- (7) ประพฤติตนทอนอกผู้สาวในที่สาธารณะ
- (8) ไม่เรียนอยู่ในโรงเรียนประถมศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยประถมศึกษา
- (9) เที่ยวเตร่ในเวลากลางคืน ระหว่างเวลา 22.00 นาฬิกาถึงเวลา 04.00 นาฬิกาของวันรุ่งขึ้น เว้นแต่ไปกับบิดามารดาหรือผู้ปกครอง
- (10) หลบหนีจากสถานแรกรับเด็ก หรือสถานสงเคราะห์เด็ก

ให้ไว้ ณ วันที่ 12 ธันวาคม พ.ศ. 2515

(ลงชื่อ) พ่วง สุวรรณรัฐ

(นายพ่วง สุวรรณรัฐ)

ปลัดกระทรวงมหาดไทย ผู้ใช้อำนาจลง

. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

หมายเหตุ เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากได้มีประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 294 ลงวันที่ 27 พฤศจิกายน พ.ศ.2515 ให้กำหนดโดยกฎกระทรวงว่า การประพุดิตนไม่สมควรแก่ภัยอย่างไรเป็นการประพุดิตนไม่สมควร จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงฉบับนี้

(ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 89 ตอนที่ 190 วันที่ 13 ธันวาคม พุทธศักราช 2515)

ภาคผนวก ค

กองสงเคราะห์เด็กและบุคคลวัยรุ่น กรมประชาสงเคราะห์

ความเป็นมา

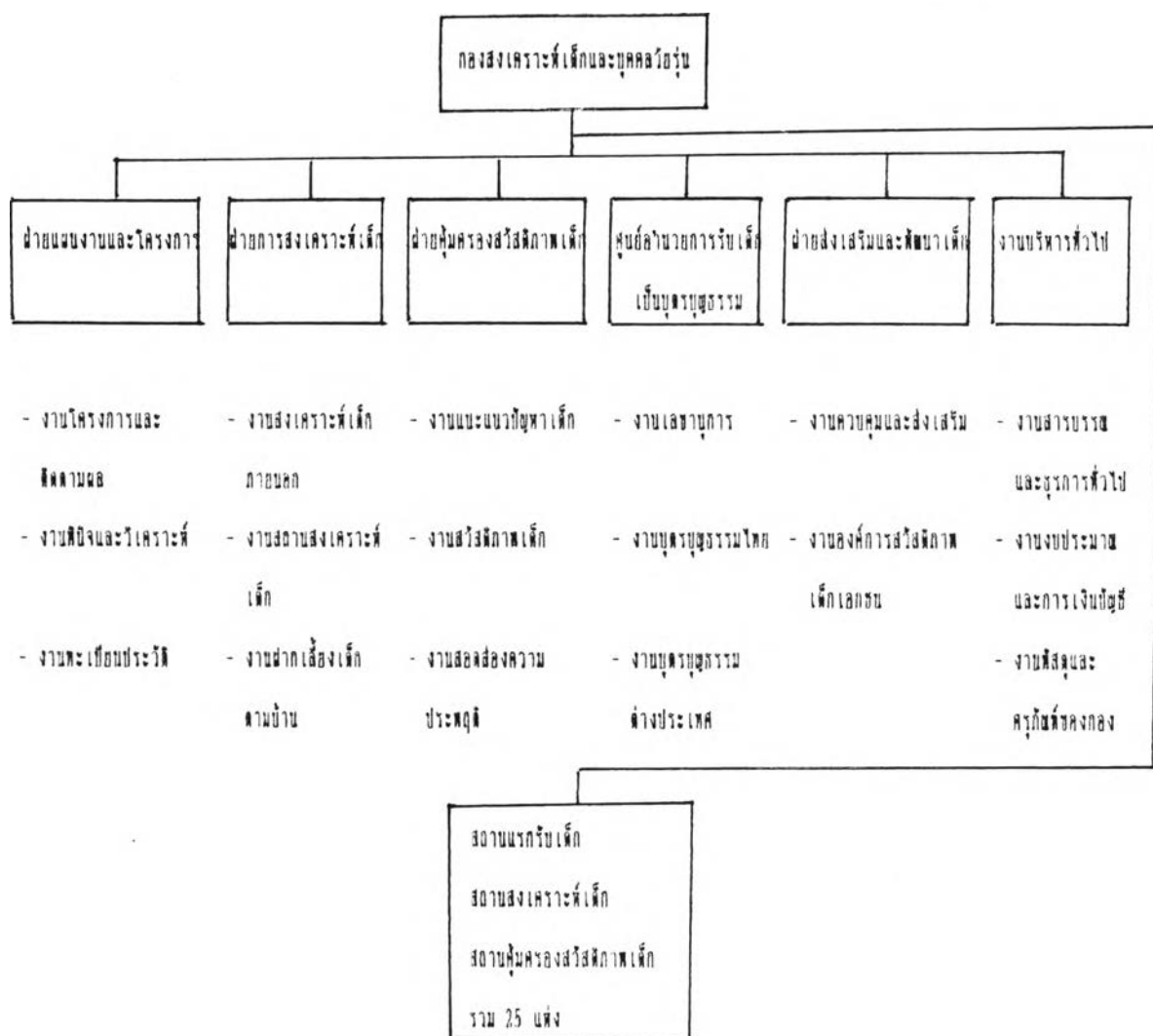
การสงเคราะห์เด็กและบุคคลวัยรุ่น ทั้งชาย-หญิงที่มีอายุตั้งแต่แรกเกิดถึง 18 ปี ได้เริ่มขึ้นพร้อมกับการจัดตั้งกรมประชาสงเคราะห์ในปี พ.ศ.2485 แต่เดิมเป็นเพียงแผนกอบรมเด็กสังกัดกองอนาถาสงเคราะห์ กรมประชาสงเคราะห์ ต่อมาในปี พ.ศ.2495 กองอนาถาได้เปลี่ยนชื่อเป็นกองการศึกษาชาติสงเคราะห์ โดยแบ่งงานออกเป็น 3 แผนก คือ แผนกพิทักษ์และทะเยียนประวัติ แผนกเยาวชนสถาน และแผนกสงเคราะห์และคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก

กองการศึกษาชาติสงเคราะห์ ได้ปรับปรุงการแบ่งส่วนราชการมาทุกระยะ ในปี พ.ศ. 2496, 2498 และ 2499 ต่อมาในปี พ.ศ.2512 ได้เปลี่ยนชื่อเป็นกองสงเคราะห์เด็กและบุคคลวัยรุ่น โดยแบ่งออกเป็น 6 แผนกคือ

1. แผนกพิทักษ์และทะเยียนชีวประวัติ
2. แผนกเยาวชนชาย
3. แผนกเยาวชนหญิง
4. แผนกสงเคราะห์และคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก
5. แผนกสงเคราะห์เด็กภายนอก
6. แผนกคุมประพฤติ

หลังจากนั้นได้มีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงการแบ่งส่วนราชการเรื่อยมาในปี 2507, 2513 และ 2518 ได้เปลี่ยนชื่อเป็นกองสงเคราะห์เด็กและบุคคลวัยรุ่น จนถึงปัจจุบัน (กรมประชาสงเคราะห์, 2530)

แผนภูมิการแบ่งส่วนราชการภายใน กองสงเคราะห์เด็กและบุคคลวัยรุ่น

วัตถุประสงค์ของการสงเคราะห์เด็กและบุคคลวัยรุ่น

หน้าที่และความรับผิดชอบสำคัญประการหนึ่งของกรมประชาสงเคราะห์ คือ การจัดการสงเคราะห์และคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก ซึ่งประสบปัญหาความเดือดร้อนในกรณีต่างๆ อายุตั้งแต่แรกเกิด - จนถึงสิบแปดปีบริบูรณ์ หรือจนบรรลุนิติภาวะในรายที่มีความจำเป็น โดยมีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. เพื่อให้การสงเคราะห์แก่เด็กที่ครอบครัวประสบปัญหาความเดือดร้อนในด้านต่างๆ ที่ราชการอาจให้การส่งเสริมความมั่นคงของครอบครัวและช่วยยให้เด็กเติบโตขึ้น สามารถรับผิดชอบตนเองและเป็นพลเมืองที่เป็นประโยชน์แก่ประเทศชาติ

2. เพื่อจัดหาครอบครัวใหม่ที่เหมาะสมให้แก่เด็กที่ขาดบิดามารดา ญาติที่บ่อนก ที่จะทำให้ความอุปการะเลี้ยงดู
3. เพื่อให้การอุปการะเลี้ยงดู ให้การศึกษาด้านสามัญและด้านการฝึกอาชีพแก่เด็กกำพร้า อนาคตา ยากจน ขาดแคลน ถูกทอดทิ้ง ไร้ที่พึ่ง พิจารทางร่างกาย ทางสมองและปัญญา
4. เพื่อส่งเสริมและคุ้มครองสวัสดิภาพ เด็กที่รับบริการอยู่ในสถานสงเคราะห์ เด็กและสถานรับเลี้ยงเด็กของเอกชน เพื่อให้เด็กได้รับการพัฒนาทั้งทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา และสังคม
5. เพื่อส่งเสริมการฝึกวิชาชีพสาขาต่างๆ ให้แก่เด็กที่ว่างโดยจัดบริการและอำนวยความสะดวกในด้านต่างๆ ให้ ตลอดจนจัดหางานให้เด็กที่สำเร็จการฝึกแล้ว
6. เพื่อฟื้นฟูสมรรถภาพเด็กพิการ หรือติดยาเสพติด ให้สามารถดำรงชีพโดยไม่เป็นภาระของสังคม
7. เพื่อคุ้มครองสวัสดิภาพ ป้องกันและแก้ไขปัญหาความประพฤติของเด็กที่ประพฤติตนไม่สมควรแก่วัย ซึ่งอาจมีพฤติกรรมกระทำผิดกฎหมายในอนาคต
8. เพื่อคุ้มครองป้องกันและแก้ไขปัญหา เด็กที่ตกเป็น เครื่องมือแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบด้วยกฎหมาย ศีลธรรมและขัดต่อกฎหมายของเด็ก ขององค์การสหประชาชาติ

บริการที่กองสงเคราะห์เด็กและบุคคลวัยรุ่น จัดให้แก่เด็กที่ประสบปัญหาความเดือดร้อนมี 5 ประเภท ดังนี้

1. บริการด้านการสงเคราะห์

1.1 การสงเคราะห์เด็กภายในครอบครัว

เพื่อสวัสดิภาพเด็กและความมั่นคงของครอบครัว และเพื่อป้องกันมิให้ครอบครัวต้องแตกแยก กรมประชาสงเคราะห์ได้ให้บริการสงเคราะห์ครอบครัว (Family Assistance) แก่ครอบครัวที่มีเด็กอายุตั้งแต่แรกเกิดถึง 18 ปี อยู่ในความอุปการะทั้งประสบปัญหาความเดือดร้อนในกรณีต่างๆ เช่น ความยากจน ขาดแคลนของครอบครัว มีวิกฤตการณ์เกิดขึ้นในครอบครัว หรือมีปัญหาเกี่ยวกับความประพฤติของเด็ก เพื่อให้ครอบครัวที่ประสบปัญหานั้นสามารถให้การอุปการะเลี้ยงดูเด็กในครอบครัวของตนเอง ตลอดจนได้รับการศึกษาอบรมตามควรแก่อัธยาศัยและวัยของเด็ก ซึ่งจะช่วยให้เด็กเจริญเติบโต เป็นพลเมืองดีของชาติต่อไป วิธีการสงเคราะห์ครอบครัวมีหลายประการด้วยกัน อาทิ ให้เงินช่วยเหลือแก่เด็กในกรณีความเดือดร้อนนั้นเกี่ยวกับสวัสดิภาพของเด็กโดยตรง เช่น ให้เงินช่วยเหลือเป็นทุนประกอบอาชีพ เป็นค่ารักษาพยาบาล ค่าซ่อมแซมที่อยู่อาศัย ช่วย

เป็นทุนการศึกษาสำหรับเด็กหรือให้การสงเคราะห์ด้านเครื่องอุปโภคบริโภค ได้แก่ อุปกรณ์การศึกษา เครื่องแบบนักเรียน มุ้ง ผ้าห่มนอน แป้ง นมสำหรับเลี้ยงเด็กอ่อน และอื่นๆ เท่าที่จำเป็นในการครองชีพ นอกจากนี้แล้วยังให้การสงเคราะห์ด้วยการให้คำแนะนำปรึกษา เช่น แนะนำเกี่ยวกับการประกอบอาชีพ การอบรมปกครองเด็กและปัญหาต่างๆ ในครอบครัว โดยผู้ที่ขอรับบริการสงเคราะห์เด็กภายในครอบครัวนั้น จะต้องได้รับการตรวจตราเลือกสรรตามสมควรว่าเป็นครอบครัวยากจนขาดแคลน หรือเป็นครอบครัวที่ไม่สามารถให้การเลี้ยงดูบุตรหลานที่อยู่ในความอุปการะให้เจริญเติบโตตามควรแก่สภาพได้ ทั้งต้องไม่มีหลักฐานทรัพย์สิน และมีความเป็นอยู่ที่ไม่สามารถช่วยตนเองได้ หรือเป็นครอบครัวที่ประสบปัญหาความเดือดร้อน ซึ่งเกี่ยวเนื่องถึงตัวเด็กโดยเฉพาะ อันเป็นการกระทบกระเทือนต่อสวัสดิภาพเด็ก

วิธีการสงเคราะห์เด็กภายในครอบครัวของตนเองเช่นนี้ เป็นวิธีการที่ดีที่สุด เพราะเป็นการส่งเสริมการอยู่ร่วมกัน และความมั่นคงของครอบครัวอันเป็นรากฐานของสังคม

1.2 การฝากเลี้ยงเด็กตามบ้าน

ในกรณีที่เด็กไม่สามารถอยู่กับครอบครัวของเด็กเองได้ โดยเหตุผลประการใดประการหนึ่งก็ตาม กรมประชาสงเคราะห์จะพยายามจัดหาครอบครัวอื่นให้แก่เด็ก โดยการพิจารณาขอเด็กให้ผู้มีจิตใจรักเด็ก ซึ่งสภาพครอบครัวอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ดีและมีความต้องการที่จะอุปการะเด็ก รับเด็กไปอุปการะ เด็กที่จะมอบให้ผู้ขอรับไปอุปการะแบบฝากเลี้ยงตามบ้านนั้น ส่วนมากเป็นเด็กเล็กที่ถูกทอดทิ้งหรือไม่สามารถอยู่กับครอบครัวตนเองได้ เนื่องจากความจำเป็นบางประการ ผู้ที่ประสงค์จะรับเด็กไปอุปการะนั้นจะต้องมีคุณสมบัติเหมาะสมตามที่กรมประชาสงเคราะห์ได้กำหนดไว้ โดยมีนักสังคมสงเคราะห์เป็นผู้พิจารณาและออกเยี่ยมเยียนเด็กและผู้อุปการะเป็นประจำ เพื่อให้คำแนะนำในการเลี้ยงดูอย่างใกล้ชิด ผู้ที่รับเด็กไปอุปการะแบบฝากเลี้ยงตามบ้านอาจจะได้รับเงินช่วยเหลือค่าเลี้ยงดูเด็กจากราชการเดือนละ 300 บาท ต่อเด็ก 1 คน แต่หากผู้รับเด็กไปอุปการะไม่ประสงค์จะรับเงินค่าเลี้ยงดู ทางราชการก็จะพิจารณาจ่ายเงินช่วยเหลือในการศึกษาเล่าเรียนของเด็ก ค่ารักษาพยาบาลเด็ก และอื่นๆ ตามความจำเป็นและเหมาะสมเป็นรายๆ ไป แต่การฝากเลี้ยงเช่นนี้เด็กยังคงอยู่ในความปกครองของกรมประชาสงเคราะห์ กรมฯ อาจจะพิจารณาเรียกเด็กคืน เมื่อปรากฏว่าการเลี้ยงดูไม่เหมาะสม หรือมีบิดามารดาที่แท้จริงของเด็กมาขอคืน

1.3 การรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม

เรื่องการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมนั้น เป็นเรื่องสำคัญเกี่ยวข้องกับทั้งในด้านสวัสดิภาพเด็ก ด้านกฎหมายและสังคม เพราะเป็นเรื่องเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงชีวิตมนุษย์ ไม่ใช่เป็นการโอนกรรมสิทธิ์ในสิ่งของ การมอบเด็กเป็นบุตรบุญธรรมแก่ครอบครัวอื่น กรมประชาสงเคราะห์จะพิจารณาให้ได้ เฉพาะเด็กเล็กที่ถูกทอดทิ้ง ขาดบิดามารดา ผู้ปกครองโดยสิ้นเชิง และจะตั้งอยู่ในความปกครองของกรมประชาสงเคราะห์มาแล้ว เป็นเวลาไม่น้อยกว่าหนึ่งปี กรมประชาสงเคราะห์จึงจะมีสิทธิ์พิจารณามอบเด็กให้เป็นบุตรบุญธรรมแก่บุคคลอื่นได้ ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 1598/22 การรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมนั้น นอกจากต้องปฏิบัติตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บรรพ 5 ว่าด้วยบุตรบุญธรรม และตาม พ.ร.บ. จดทะเบียนครอบครัว พ.ศ. 2478 แล้ว ในส่วนของกรมประชาสงเคราะห์ปัจจุบันต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม พ.ศ. 2522 ซึ่งเพิ่งประกาศใช้ในปี เด็กสากลด้วย

ในกฎหมายนี้ได้กำหนดให้จัดตั้งคณะกรรมการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมนั้น และได้จัดตั้งศูนย์อำนวยการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมขึ้น เพื่อเป็นหน่วยงานกลาง และเป็นสำนักงานเลขานุการคณะกรรมการดังกล่าว โดยมีอำนาจหน้าที่รับคำขอรับบุตรบุญธรรมของผู้ที่ประสงค์จะรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม ซึ่งมีภูมิลำเนาในกรุงเทพมหานคร เมื่อรับคำขอแล้วจัดทำรายงานการศึกษาสภาพครอบครัวเกี่ยวกับคุณสมบัติของผู้ขอรับเด็ก เป็นบุตรบุญธรรม ทำการสอบประวัติของเด็กและบิดามารดาที่แท้จริงของเด็ก ตลอดจนพิจารณาตรวจสอบเอกสารและหลักฐานต่างๆ เกี่ยวกับการขอรับบุตรบุญธรรมว่าเป็นเอกสารและหลักฐานที่ถูกต้องสมบูรณ์หรือไม่ ถ้าเป็นเด็กที่บิดามารดาเป็นผู้ให้ความยินยอม และผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมเป็นญาติ ซึ่งได้รับยกเว้นการทดลองเลี้ยงดูตามกฎหมาย จะเสนอขออนุมัติคณะกรรมการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมส่วนกลาง เพื่ออนุมัติให้ผู้ขอไปจดทะเบียนการรับบุตรบุญธรรมต่อไป ถ้าเด็กนั้นมีบิดามารดา แต่ไม่ได้เป็นญาติกับผู้ขอจะต้องได้รับอนุมัติจากอธิบดีทำการทดลองดูเป็นเวลาอย่างน้อย 6 เดือน บิดามารดาสงเคราะห์จะเก็บกลับบ้านผู้รับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมและรายงานผลการทดลองเลี้ยงดูต่ออธิบดี 2 เดือนต่อครั้ง ถ้าผลการทดลองเลี้ยงดูเป็นที่น่าพอใจ จึงจะเสนอขออนุมัติคณะกรรมการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมส่วนกลางอนุมัติให้ไปจดทะเบียน เช่นเดียวกัน ส่วนกรณีการรับเด็กกำพร้า อนาคตา เป็นบุตรบุญธรรมไม่ว่าผู้ขอจะมีภูมิลำเนาในกรุงเทพมหานครหรือจังหวัดอื่น จะต้องเสนออธิบดีอนุมัติให้ทดลองเลี้ยงดูทุกราย ส่วนกรณีชาวต่างประเทศรับเด็ก ไม่ว่าจะประเภทเด็กกำพร้าอนาคตา หรือเด็กที่มีบิดามารดาเป็นผู้ให้ความยินยอม เป็นบุตรบุญธรรม จะต้องเสนอขออนุมัติคณะกรรมการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม

และจะต้องได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยก่อน จึงจะให้เดินทางมารับการ
สัมภาษณ์จากคณะกรรมการฯ และรับเด็กไปทดลองเลี้ยงดู หากผลการทดลองเลี้ยงดูในระยะเวลา
ที่กำหนดเห็นว่าสมควรอนุมัติให้ยกเด็กเป็นบุตรบุญธรรมแก่ผู้ขอได้ จะต้องเสนอขออนุมัติต่อคณะ-
กรรมการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมพิจารณา เพื่ออนุมัติให้ไปดำเนินการจดทะเบียนรับเด็กเป็นบุตร
บุญธรรม

สำหรับผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมที่มีภูมิลำเนาในจังหวัดอื่น การยื่นคำขอ
จะต้องกระทำที่ว่าการอำเภอ ที่ว่าการกิ่งอำเภอ ที่ทำการประชาสงเคราะห์จังหวัด และพนักงาน
เจ้าหน้าที่ของที่ทำการประชาสงเคราะห์จังหวัดจะเป็นผู้ทำการสอบสภาพครอบครัวของผู้ขอรับเด็ก
เป็นบุตรบุญธรรม และมีหน้าที่เยี่ยมบ้านเพื่อทำรายงานผลการทดลองเลี้ยงดู ถ้าผู้ขอรับเด็กที่มีบิดา
มารดาเป็นผู้ให้ความยินยอมก็สามารถเสนอให้ผู้ว่าราชการจังหวัดอนุมัติให้ทดลองเลี้ยงดูได้ หรือใน
กรณีที่ได้รับยกเว้นการทดลองเลี้ยงดูตามกฎหมายก็เสนออนุมัติผู้ว่าราชการจังหวัดอนุมัติในหลักการ
ก่อนเสนอต่อคณะอนุกรรมการการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมประจำจังหวัดอนุมัติให้ไปจดทะเบียนรับ
เด็กเป็นบุตรบุญธรรมได้ หรือเมื่อทดลองเลี้ยงดูครบกำหนดแล้วผลการทดลองเลี้ยงดูเป็นที่น่าพอใจ
ก็เสนอขออนุมัติคณะอนุกรรมการประจำจังหวัดอนุมัติให้ไปจดทะเบียนได้เช่นเดียวกัน

ศูนย์อำนวยการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมจะทำหน้าที่เป็นหน่วยงานกลางจัด
ทำเอกสาร แบบพิมพ์ตามกฎหมาย วางแนวปฏิบัติ ประสานงานระหว่างคณะอนุกรรมการการรับ
เด็กเป็นบุตรบุญธรรม ประจำจังหวัด และรวมเรื่องต่างๆ เสนอตามขั้นตอนของกฎหมายดังกล่าว

1.4 การรับเด็กเข้าอุปการะในสถานสงเคราะห์เด็ก

การรับเด็กเข้าอุปการะในสถานสงเคราะห์และสถานเยาวชน เป็นบริการ
สำหรับเด็กที่ถูกทอดทิ้ง เด็กขาดผู้ปกครองชั่วคราวหนึ่ง เด็กเร่ร่อน เด็กวัยรุ่นที่มีปัญหาความประพฤติ
ไม่สามารถอยู่กับครอบครัวของตนเองได้ และเด็กที่ต้องการบริการพิเศษ เช่น เด็กพิการ การที่จะ
รับเด็กเข้าอุปการะในสถานสงเคราะห์ได้นั้น จะพิจารณาตามสภาพความเหมาะสมแก่สภาพความ
ต้องการของเด็ก เพศ และอายุของเด็กด้วย เด็กที่ต้องรับไว้ในสถานสงเคราะห์อาจจะเป็นระยะ
สั้นหรือระยะยาว ในการอุปการะเลี้ยงดูนั้น ที่เกี่ยวข้องกับปัญหาความจำเป็น ความต้องการของเด็ก
ความเหมาะสม ตลอดจนการปรับตัวของเด็กและครอบครัวแต่ละราย ปัจจุบันสถานสงเคราะห์เด็ก
ในสังกัดของกรมประชาสงเคราะห์มี 25 แห่ง เป็นสถานสงเคราะห์เด็กอ่อน 4 แห่ง สถานแรกรับ
5 แห่ง สถานสงเคราะห์เด็กหญิง 3 แห่ง สถานสงเคราะห์เด็กชาย 8 แห่ง สถานคุ้มครอง
สวัสดิภาพเด็ก 2 แห่ง สถานสงเคราะห์เด็กพิการทางร่างกาย 1 แห่ง สถานสงเคราะห์เด็ก

ศีกการทางสมอง 1 แห่ง และสถานสงเคราะห์เด็กชาย-หญิง 1 แห่ง ภายในสถานสงเคราะห์ให้บริการทั้งการอุปการะเลี้ยงดู การศึกษา การฝึกวิชาชีพ การสหนาการ การอบรมทางศาสนาและจริยธรรมและการจัดหางานให้ทำเมื่อพ้นความอุปการะแล้ว

การขอส่งเด็กเข้าสถานสงเคราะห์ของกรมประชาสงเคราะห์ อาจจะทำผ่านทางประชาสงเคราะห์จังหวัดต่างๆ หรือยื่นคำขอโดยตรงที่กรมประชาสงเคราะห์

2. บริการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กที่มีปัญหาความประพฤติ

สภาพสังคมปัจจุบัน มีเด็กจำนวนมากที่ขาดผู้อุปการะเลี้ยงดู ขาดสภาพครอบครัว และสิ่งแวดล้อมที่ดี หรือมีปัญหาความประพฤติอันเนื่องมาจากขาดการศึกษา หรือต้องออกจากโรงเรียนกลางคัน เพราะเหตุผลความจำเป็น เด็กและเยาวชนเหล่านี้ หากไม่ได้รับการปฏิบัติดูแล และคุ้มครองสวัสดิภาพโดยเหมาะสมก็จะเป็นภัยต่อสังคมและประเทศชาติในอนาคต กรมประชาสงเคราะห์จึงได้ให้บริการคุ้มครองสวัสดิภาพแก่เด็ก ตามประกาศคณะปฏิวัติฉบับที่ 294 ลงวันที่ 27 พฤศจิกายน พ.ศ.2515 โดยได้กำหนดประเภทของเด็กที่พึงได้รับการคุ้มครองสวัสดิภาพและมาตรการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กที่ประพฤติดนไม่สมควรแก่วัย ไว้ดังนี้

2.1 เด็กที่พึงได้รับการคุ้มครองสวัสดิภาพ

ได้แก่ เด็กที่มีอายุตั้งแต่แรกเกิดถึง 18 ปี ที่มีปัญหาความประพฤติที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองไม่สามารถควบคุมปกครองดูแลความประพฤติได้ และเด็กที่ประพฤติดนไม่สมควรแก่วัยตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง ได้แก่

- ประพฤติส่อไปในทางเกเรหรือเที่ยวเร่ร่อนไปในที่สาธารณะ
- มีวสุมและก่อความเดือดร้อนรำคาญแก่ชาวบ้านและผู้สัญจรไปมา
- ขอดทานหรือกระทำการส่อไปในทางขอดทาน (ถ้าเป็นเด็ก - อยู่ในกฎกระทรวง พ.ศ.2515 ของกองสงเคราะห์เด็ก)
- เล่นการพนันหรือมีวสุมในวงการพนัน
- เสพสุรา สูบบุหรี่หรือเสพยาติดให้โทษ หรือของมีเมาอย่างกั้น หรือเข้าไปในสถานที่จำหน่ายสุรา เพื่อเสพหรือซื้อสุรา
- เข้าไปในโรงรับจำนำ สถานบริการหรือสถานการค้าประเวณี เว้นแต่เป็นผู้อยู่อาศัย
- ประพฤติดนทอนของผู้อื่นในที่สาธารณะ
- ไม่เรียนอยู่ในโรงเรียนประถมศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยประถมศึกษา

- เทียวเตรในเวลากลางคืนระหว่างเวลา 22.00 นาฬิกา ถึงเวลา 04.00 นาฬิกา ของวันรุ่งขึ้น เว้นแต่ไปกับบิดามารดาหรือผู้ปกครอง
- หลบหนีจากสถานแรกรับ เด็ก หรือสถานสงเคราะห์เด็ก

2.2 มาตรการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กที่ประพฤติดนไม่สมควรแก้ไข

กรมประชาสงเคราะห์ให้ดำเนินการสำหรับ เด็กที่ประพฤติดนไม่สมควร

แก้ไขดังนี้

- ให้การคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กที่ประพฤติดนไม่สมควรแก้ไขตามกฎหมายกระทรวง ฉบับที่ 1 เช่น เทียวเตร เร่ร้อน ขอดทาน เล่นการพนัน มีวสุมและก่อความเดือดร้อนรำคาญ ฯลฯ
- ว่ากล่าวตักเตือนทั้งตัวเด็กและผู้ปกครอง เรียกประกันทัณฑ์บนบิดามารดา หรือผู้ปกครอง
- ให้คำแนะนำแก้ไขปัญหาเด็กและครอบครัว
- สอดส่องความประพฤติโดยให้เด็ก เรียนหนังสือหรือทำงานภายใต้การควบคุมดูแลของเจ้าหน้าที่
- ส่งไปอยู่ในความดูแลของบุคคลที่เหมาะสม
- ส่งไปฝึกอาชีพและแก้ไขความประพฤติดที่สถานคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก

3. บริการควบคุมส่งเสริมสถานรับเลี้ยงเด็กและสถานสงเคราะห์เด็ก เอกชน

เพื่อให้เด็กได้รับการพัฒนาทางด้านร่างกาย จิตใจ และสติปัญญา รวมทั้งเพื่อคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก ซึ่งจะเป็นอนาคตสำคัญในการพัฒนา เศรษฐกิจและสังคม กองสงเคราะห์เด็กและบุคคลวัยรุ่น มีหน้าที่รับผิดชอบในการส่งเสริมและควบคุมสถานสงเคราะห์เด็กและสถานรับเลี้ยงเด็ก เอกชน โดยมีหน้าที่ในการรับคำร้องขอจัดตั้งและให้คำแนะนำปรึกษา ตลอดจนควบคุมหลักวิชาการ เพื่อให้เด็กผู้รับบริการได้รับการพัฒนาทางด้านร่างกายและจิตใจ ถูกต้องตามหลักวิชาการ ดังนั้น ผู้ใดประสงค์จะจัดตั้งสถานรับเลี้ยงเด็กเอกชน จะต้องมาขึ้นคำขออนุญาตจัดตั้งที่กองสงเคราะห์เด็กและบุคคลวัยรุ่น กรมประชาสงเคราะห์ โดยกรมจะพิจารณาออกใบอนุญาตให้จัดตั้ง เฉพาะสถานรับเลี้ยงเด็กและสถานสงเคราะห์เด็กของ เอกชนที่มีคุณสมบัติ เหมาะสมตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง ฉบับที่ 2 (พ.ศ.2515) ออกตามความในประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 294 ลงวันที่ 27 พฤศจิกายน พ.ศ.2515

ส่วนในด้านการส่งเสริมสถานรับเลี้ยงเด็กและสถานสงเคราะห์เด็กของเอกชนนั้น กรมประชาสงเคราะห์ได้จัดบริการด้านการตรวจเช็คสุขภาพอนามัย โดยเฉพาะการตรวจโรคปอด ๑ให้แก่ที่เลี้ยงเด็กของสถานรับเลี้ยงเด็กและสถานสงเคราะห์เด็กของเอกชนด้วย ตลอดจนจัดฝึกอบรมที่เลี้ยงเด็ก เพื่อเตรียมที่จะให้ทำหน้าที่เลี้ยงดูเด็กได้อย่างเหมาะสม

เพื่อส่งเสริมสถานรับเลี้ยงเด็กและสถานสงเคราะห์เด็กของเอกชน กรมประชาสงเคราะห์จึงได้จัดให้มีการฝึกอบรมและการสัมมนาผู้ประกอบการและที่เลี้ยงของสถานรับเลี้ยงเด็ก และสถานสงเคราะห์เด็กของเอกชนทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค

4. บริการคุ้มครองป้องกันเด็กไม่ให้ เป็น เครื่องมือของผู้แสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ

4.1 การให้บริการอีกประเภทหนึ่งของกรมประชาสงเคราะห์ คือ คุ้มครองและป้องกันไม่ให้เด็ก เป็น เครื่องมือของผู้แสวงหาประโยชน์โดยมิชอบด้วยกฎหมายในกรณีต่างๆ ดังนี้

- ถูกทารุณ กักขัง หรือถูกใช้ เป็น เครื่องมือแสวงหาผลประโยชน์
- ถูกใช้ เป็น เครื่องมือในการขอลา หรือได้รับการส่งเสริมให้ขอลา
- ถูกทอดทิ้งตามที่ต่างๆ รวมทั้งในสถานพยาบาล หรือสถานรับเลี้ยงเด็ก
- มีการขายหรือให้สุราสิ่งเสพติดแก่เด็ก
- ยอมให้เด็ก เล่นการพนัน
- ถูกชักจูงหรือส่งเสริมให้ประพฤติตนไม่สมควร
- มีการซื้อขายหรือแลกเปลี่ยนเด็กด้วยทรัพย์สิน
- ให้เด็กประกอบอาชีพ และทำงานไม่เหมาะสมกับสภาพและวัย

4.2 การตรวจสอบเอกสารและข้อเท็จจริงเพื่อออกหนังสือเดินทางแก่เด็ก

ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 18 พฤษภาคม 2520 และวันที่ 30 พฤษภาคม 2521 เรื่องมาตรการป้องกันการซื้อขายเด็กและการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กไทย เมื่อมีผู้ขอลาเด็ก อายุตั้งแต่แรกเกิด - 14 ปีบริบูรณ์ ออกนอกราชอาณาจักรก่อนที่จะออกหนังสือเดินทางให้ กระทรวงการต่างประเทศจะต้องส่งเอกสารและหลักฐานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องในการขอหนังสือเดินทาง เอกสารประเภท Emergency Certificate (E.C) หรือ หนังสือผ่านแดน (Border Pass) ของเด็ก มาให้กรมประชาสงเคราะห์ โดยฝ่ายคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก จะทำการตรวจสอบเอกสารและหลักฐานที่เกี่ยวข้องก่อนว่าเป็นเอกสารหลักฐานที่ถูกต้องแท้จริงหรือไม่ มีข้อเท็จจริงเป็นอย่างไร สมควรที่จะให้พาเด็กออกนอกประเทศหรือไม่ เมื่อกรมประชาสงเคราะห์ตรวจสอบแล้ว จึงจะแจ้งผลการสอบให้กระทรวงการต่างประเทศทราบ เพื่อดำเนินการต่อไป

5. บริการส่งเสริมและพัฒนาเด็กที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองมีรายได้น้อย
บริการนี้เป็นหนัก ไปในด้านการศึกษาของเด็กที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองมีรายได้น้อย โดยได้จัดบริการให้ดังต่อไปนี้

5.1 การฝึกวิชาชีพแก่เด็กหญิง สถานสงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิถี ได้ดำเนินการรับเด็กหญิงที่เป็นบุตรหลานของสมาชิกนิคมสร้างตนเอง อายุระหว่าง 14-18 ปี จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 แล้ว และมีความต้องการที่จะศึกษาด้านวิชาชีพ เข้าฝึกร่วมกับเด็กในความอุปการะของสถานสงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิถี โดยไม่ต้องเสียค่าเล่าเรียน และค่ากินอยู่แต่อย่างใด

5.2 การดำเนินงานทุนประชาศึกษาสงเคราะห์ (ทปศ.1) ซึ่งกรมประชาสงเคราะห์ได้ดำเนินการจัดสรรเงินทุนมอบให้จังหวัดต่างๆ นำไปพิจารณาให้ครอบครัวผู้มียรายได้น้อย ที่ประสบความสำเร็จได้กลับไปเป็นทุนการศึกษาบุตร

5.3 การส่งเสริมการศึกษาเด็กในความอุปการะของสถานสงเคราะห์ ทุกปี การศึกษา กรมประชาสงเคราะห์จะพิจารณาคัดเลือกเด็กในความอุปการะของสถานสงเคราะห์แต่ละแห่งที่เรียนดี มีความประพฤติเรียบร้อย และมีสุขภาพแข็งแรง ให้รับทุนการศึกษา

ระเบียบและกฎหมายต่างๆ ที่ให้เป็นแนวทางในการให้การสงเคราะห์

ในการปฏิบัติงานและการบริหารงานด้านการสงเคราะห์เด็ก กองสงเคราะห์เด็กและบุคคลวัยรุ่น จะต้องใช้ระเบียบที่สำคัญและกฎหมายที่เกี่ยวข้องดังนี้

1. ระเบียบกรมประชาสงเคราะห์ว่าด้วยการสงเคราะห์เด็กแบบครอบครัวอุปถัมภ์ พ.ศ. 2525
2. ระเบียบกรมประชาสงเคราะห์ว่าด้วยการสงเคราะห์เด็กภายในครอบครัว พ.ศ. 2511
3. ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 294 ลงวันที่ 27 พฤศจิกายน พ.ศ. 2515
4. พระราชบัญญัติจัดการฝึกอบรมเด็กบางจำพวก พุทธศักราช 2479
5. พระราชบัญญัติจัดการฝึกอบรมเด็กบางจำพวก (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2501
6. พระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม พ.ศ. 2522
7. ระเบียบเงินทุนประชาศึกษาสงเคราะห์ (ทปศ.1)

ภาคผนวก ง

กองกำกับการสวัสดิภาพเด็กและเยาวชน กรมตำรวจ

ความเป็นมา

กองกำกับการสวัสดิภาพเด็กและเยาวชน ได้เริ่มก่อตั้ง เมื่อพุทธศักราช 2497 ในขั้นแรก เป็นหน่วยงานระดับแผนก ชื่อ "แผนกควบคุมเยาวชน" ขึ้นอยู่กับ กองกำกับการ 3 กองสวัสดิภาพประชาชน กองตำรวจจราจร

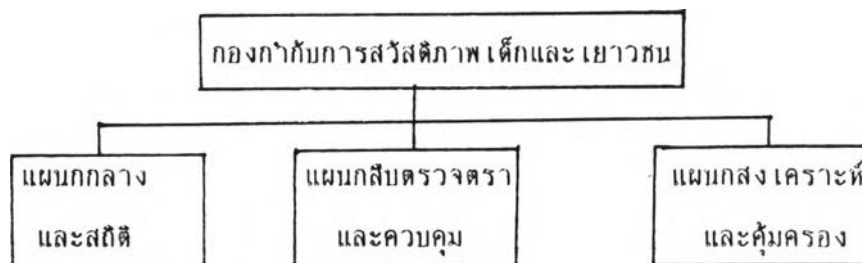
ต่อมาเมื่อปริมาณของงานและภารกิจมากขึ้น ได้รับการยกฐานะขึ้นเป็น "กองกำกับการ" ตามพระราชกฤษฎีกาแบ่งส่วนราชการกรมตำรวจ พุทธศักราช 2503 ชื่อว่า "กองกำกับการสวัสดิภาพเด็กและเยาวชน" ใช้ชื่อย่อทางราชการว่า กก.สด. ขึ้นตรงกับกองบัญชาการตำรวจนครบาล มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการปราบปราม ป้องกันและแก้ไขปัญหาเด็ก นักเรียน และเยาวชนทั่วกรุงเทพมหานคร ตามวัตถุประสงค์ดังนี้

วัตถุประสงค์

กองกำกับการสวัสดิภาพเด็กและเยาวชน มีวัตถุประสงค์ในการทำงานดังนี้

1. เพื่อรวบรวมสถิติและประวัติของเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด
2. เพื่อวิจัยสาเหตุที่เด็กและเยาวชนกระทำผิด และหาทางแก้ไข
3. เพื่อสอดส่อง สืบสวนความประพฤติ และป้องกันเด็กและเยาวชนกระทำผิด
4. เพื่อควบคุมตรวจตราสิ่งที่เป็นภัยต่อสวัสดิภาพเด็กและเยาวชน
5. เพื่อแนะนำและเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการแก้ปัญหาเด็กแก่ผู้ปกครองและครูอาจารย์
6. เพื่อปฏิบัติต่อเยาวชนที่มีปัญหาทางความประพฤติ และแก้ไข เป็นรายบุคคล

แผนภูมิการแบ่งส่วนราชการภายในกองกำกับการสวัสดิภาพเด็กและเยาวชน

กองกำกับการสวัสดิภาพเด็กและเยาวชน มีการแบ่งส่วนราชการออกเป็น 3 แผนกคือ

1. แผนกกลางและสถิติ รับผิดชอบงานเกี่ยวกับ

- งานสารบรรณ
- รวบรวมสถิติและประวัติของ เด็ก นักเรียนและ เยาวชน ที่กระทำผิดหรือหนีหาย

พลัดหลง โดยประสานงานกับศาลคดีเด็กและเยาวชนกลาง กองทะเบียนประวัติอาชญากร กรมตำรวจ และหน่วยงานหรือสถานสงเคราะห์อื่นๆ ที่ปฏิบัติงานเกี่ยวกับ เด็ก นักเรียน และ เยาวชน

- ศึกษาค้นคว้าและวิจัยถึงสาเหตุที่ทำให้ เด็กและ เยาวชนกระทำความผิด ตลอดจน

พิจารณาหาทางปรับปรุง แก้ไข และป้องกัน

- ดำเนินการจัดนิทรรศการและทัศนศึกษา สำหรับ เด็กและ เยาวชน
- ดำเนินการจัดสโมสร สำหรับ เด็กและ เยาวชน
- วิเคราะห์สุขภาพจิตของ เด็กและ เยาวชนผู้กระทำผิด เพื่อหาทางแก้ไข

2. แผนกสืบตรวจตราและควบคุม รับผิดชอบงานเกี่ยวกับ

- ตรวจตราและจับกุม เด็ก นักเรียน และ เยาวชน ที่กระทำผิดตามประกาศของ

คณะปฏิวัติ ฉบับ 132 และ 274

- สืบสวน สอบดสอบ และควบคุมความประพฤติของเด็ก นักเรียน และ เยาวชน
- ตรวจตราและควบคุมสิ่งที่เป็นภัยต่อสวัสดิภาพของ เด็กและ เยาวชนทั่วกรุงเทพมหานคร

มหานคร

3. แผนกสงเคราะห์และคุ้มครอง รับผิดชอบการปฏิบัติงานภายในแผนกเกี่ยวกับ

- ให้การสงเคราะห์แก่เด็ก นักเรียน และ เยาวชน โดยมีการเผยแพร่แนะนำให้

ความรู้เกี่ยวกับเรื่องสวัสดิภาพของ เด็ก นักเรียน และ เยาวชน

- ติดต่อประสานงานกับบิดา มารดา ผู้ปกครอง ตลอดจนครู อาจารย์ของเด็กนักเรียน และเยาวชนผู้กระทำผิด เพื่อร่วมมือกันหาทางแก้ไขปัญหา
- ติดต่อสืบหาเด็กหายและ เยาวชนที่หายหรือพลัดหลง กลับคืนบ้านหรือผู้ปกครอง
- ช่วยเหลือบรรเทาทุกข์แก่ เด็กและ เยาวชนที่ประสบภัยพิบัติสาธารณภัยยามฉุกเฉิน

ภาระรับผิดชอบในการปฏิบัติงานของกองกำกับการสวัสดิภาพ เด็กและ เยาวชน

1. รับผิดชอบเกี่ยวกับการควบคุมความประพฤติของเด็ก นักเรียน และ เยาวชน ให้เป็นไปตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 132 และประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 294 โดย

1.1 จัดเจ้าหน้าที่ตำรวจสายตรวจออกตรวจตราจับกุม เด็กนักเรียนที่หลบหนีการเรียนตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 132 ไปเที่ยวหรือมั่วสุมตามสถานที่ต่างๆ เช่น สวนสาธารณะ ศูนย์การค้า คอฟฟี่ชอป เป็นต้น และนอกจากนี้ยังตรวจตราจับกุม เยาวชนที่อายุไม่เกิน 18 ปีบริบูรณ์ ซึ่งกระทำผิดตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 294 เช่น เข้าไปในสถานกึ่งเลี้ยงดู หรือมั่วสุมก่อความเดือดร้อนรำคาญแก่ชาวบ้านหรือผู้สัญจรไปมา เป็นต้น การจัดรถสายตรวจออกปฏิบัติหน้าที่ รับผิดชอบตรวจตราในเขตกรุงเทพมหานคร โดยจัดแบ่งออกเป็น 3 เขตคือ เขต บก.บ. เหนือ, เขต บก.บ.ใต้ และเขต บก.บ.ธน. เขตละ 1 คัน และได้จัดรถสายตรวจทำหน้าที่ระงับเหตุในกรณีที่มีเหตุด่วน เช่น เหตุนักเรียนก่อการทะเลาะวิวาท เป็นต้น จำนวน 1 คัน ออกตรวจตรา ระงับเหตุทั่วไป

1.2 การป้องกันและแก้ไขปัญหาคดีนักเรียนก่อการทะเลาะวิวาทหรือชุมนุมประท้วง โดยการ จัดเจ้าหน้าที่ตำรวจออกไปเยี่ยมตามโรงเรียนต่างๆ ตามโครงการเยี่ยมโรงเรียนของ กก.สศ. เพื่อหาข่าวหรือข้อมูลอันจะเป็นประโยชน์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาคดีที่เกิดขึ้น โดยเน้นหนักในโรงเรียนที่มีปัญหา ตลอดจนจัด เจ้าหน้าที่ตำรวจขึ้นสัญจรไปประจำที่กระทรวงศึกษาธิการ เพื่อเป็นการประสานงานในการปฏิบัติ

1.3 จัดรถสายตรวจในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับเด็ก นักเรียน และ เยาวชน เชื้อด กระจกรถยนต์ ขาหนีงสีอิมพ์ และขายพวงมาลัย ตามสี่แยกไฟแดงต่างๆ มิให้ก่อความเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้สัญจรไปมา ในขณะที่เดียวกับก็وبرมให้ทราบถึงความผิดและการรักษา สวัสดิภาพความปลอดภัยให้แก่ตนเองในการประกอบอาชีพด้วย ทั้งนี้โดยการยึดถึนโยบาย และแนวทางของกองบัญชาการตำรวจนครบาล

2. ควบคุมตรวจตราสิ่งที่เป็นภัยต่อสวัสดิภาพของเด็ก นักเรียน และเยาวชน โดย
 - 2.1 จัดสายตรวจพร้อมด้วยเจ้าหน้าที่ตำรวจออกตรวจตรา ตามแหล่งหรือสถานที่ที่จะกักจูงให้เด็กนักเรียนและเยาวชน มีวสันนกระทำผิด เช่น สถานบิลเลียด คอฟฟี่ชอป ศูนย์การค้าต่างๆ ตลอดจนสวนสาธารณะ เหล่านี้ เป็นต้น
 - 2.2 จัดเจ้าหน้าที่ตำรวจออกตรวจตรารับกุมสิ่งพิมพ์และหนังสือลามกอนาจาร ตลอดจนวัตถุลามกอนาจาร ตามสถานที่ต่างๆ
 - 2.3 จัดหน่วยเฉพาะกิจ ออกสืบหาแหล่งที่จะเป็นพิษภัยต่อสวัสดิภาพของเด็ก นักเรียน และเยาวชน เช่น แหล่งค้าและจำหน่ายยาเสพติดให้โทษ แหล่งค้าหนังสือหรือสิ่งพิมพ์ ตลอดจนวัตถุลามกอนาจาร หรือสิ่งพิมพ์ที่เป็นการช่วยยู่ให้เด็ก นักเรียน และเยาวชน ประพฤติตนเสียหาย
3. ป้องกันและแก้ไขปัญหากี่ยวกับยาเสพติดให้โทษในเด็ก นักเรียน และเยาวชน โดย
 - 3.1 จัดเจ้าหน้าที่ตำรวจหน่วยเฉพาะกิจ ออกสืบหาแหล่งค้ายาเสพติดให้โทษและดำเนินการจับกุม
 - 3.2 จัดเจ้าหน้าที่ตำรวจออกเยี่ยมโรงเรียนเพื่อประสานงานกับครู อาจารย์ ตลอดจนบิดาหรือผู้ปกครองในการให้ความช่วยเหลือแก่เด็ก นักเรียนที่มีปัญหาเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษให้ได้รับการบำบัดรักษา
 - 3.3 จัดเจ้าหน้าที่ตำรวจเป็นวิทยากรไปบรรยายให้ความรู้เกี่ยวกับสวัสดิภาพของเด็ก นักเรียน และเยาวชน ตลอดจนภัยในสังคมในรูปแบบต่างๆ และปัญหาเสพติดให้โทษ ตามโรงเรียนหรือสถาบันการศึกษาต่างๆ ตลอดจนชุมนุมต่างๆ โดยในบางโอกาสก็มีส่วนร่วมของ กก.สค. ออกไปให้ความบันเทิงในรูปแบบสอดแทรกวิชาการอีกด้วย
4. ช่วยเหลือบรรเทาทุกข์แก่เด็ก นักเรียน และเยาวชน ที่ประสบภัยพิบัติสาธารณะ ยามฉุกเฉิน นอกเหนือจากการร้องขอรับการช่วยเหลือตามปกติ โดย
 - 4.1 ตรวจตราสอดส่อง ให้ความช่วยเหลือเด็กที่ถูกหลอกลวงมาจากต่างจังหวัด เพื่อมาให้แรงงานโดยมิชอบ หรือถูกส่งมาค้าประเวณี
 - 4.2 ให้ความช่วยเหลือเด็กที่ถูกบิดา มารดาทอดทิ้ง หรือเด็กเร่ร่อนขอทาน เมื่อทำการตรวจพบแล้วนำส่งกรมประชาสงเคราะห์

5. ติดตามสืบหาเด็กและเยาวชนที่หายหรือพลัดหลงกลับคืนผู้ปกครอง โดย
 - 5.1 จัดเจ้าหน้าที่ตำรวจไปคอยบริหารรับแจ้งเกี่ยวกับ เด็กหายพลัดหลงตลอดเวลา ประจำอยู่ที่ กก.สค.
 - 5.2 ในเทศกาลต่างๆ เช่น วันขึ้นปีใหม่ งานเทศกาลวันลอยกระทง วันสงกรานต์ วันงานวันเด็ก ฯลฯ ได้จัดเจ้าหน้าที่ตำรวจไปคอยบริการรับแจ้งเด็กหายพลัดหลงในบริเวณงาน
6. รับผิดชอบเกี่ยวกับการฝึกเยาวชนสัมพันธ์ ตามโครงการฝึกอบรมเยาวชนสัมพันธ์ของกองบัญชาการตำรวจนครบาล โดย
 - 6.1 จัดเจ้าหน้าที่ตำรวจไปบรรยายให้ความรู้และสาธิตให้ความรู้ด้านต่างๆ ที่เกี่ยวกับสวัสดิภาพของเด็กและเยาวชน
 - 6.2 จัดเจ้าหน้าที่ตำรวจไปเป็นวิทยากรฝ่ายฝึกอบรม และให้การสนับสนุนโดยการจัดเจ้าหน้าที่ตำรวจไปเป็นวิทยากรที่เลี้ยงในการฝึกอบรมเยาวชนสัมพันธ์
7. รับผิดชอบงานอื่นๆ ที่เกี่ยวกับเด็ก นักเรียน และเยาวชน ตลอดงานพิเศษต่างๆ ตามแต่ผู้บังคับบัญชาหน่วยงานเหนือสั่งการมา

กองกำกับการสวัสดิภาพ เด็กและประชาชน

กองกำกับการสวัสดิภาพ เด็กและประชาชน (กก.สช.) เป็นหน่วยงานหนึ่งของกรมตำรวจ ขึ้นตรงกับกองบัญชาการตำรวจภูธรของแต่ละภาค ซึ่งมีทั้งหมด 4 ภาคดังนี้

1. กองกำกับการสวัสดิภาพ เด็กและประชาชน สังกัดกองบัญชาการตำรวจภูธร 1 กรุงเทพมหานคร
2. กองกำกับการสวัสดิภาพ เด็กและประชาชน สังกัดกองบัญชาการตำรวจภูธร 2 จังหวัดนครราชสีมา
3. กองกำกับการสวัสดิภาพ เด็กและประชาชน สังกัดกองบัญชาการตำรวจภูธร 3 จังหวัดลำปาง
4. กองกำกับการสวัสดิภาพ เด็กและประชาชน สังกัดกองบัญชาการตำรวจภูธร 4 จังหวัดสงขลา

บทบาทและหน้าที่

กองกำกับการสวัสดิภาพ เด็กและประชาชน มีบทบาทและหน้าที่ดังต่อไปนี้

1. กำหนดนโยบาย วางแผน จัดทำโครงการต่างๆ เกี่ยวกับการปฏิบัติการจิตวิทยา
2. ประชาสัมพันธ์ ชุมชน และมวลชนสัมพันธ์
3. การบริการประชาชน
4. การบรรเทาสาธารณภัย
5. การควบคุมดูแลความประพฤติของเด็ก

ทั้งดำเนินการเองและร่วมมือกับส่วนราชการหรือองค์การต่างๆ ปฏิบัติการและสนับสนุน โดยแบ่งส่วนราชการออกเป็น 7 แผนกดังนี้

- 1) แผนกธุรการ
- 2) แผนกสถิติวิจัยและวางแผน
- 3) แผนกมวลชนสัมพันธ์
- 4) แผนกกิจกรรมนักเรียน
- 5) แผนกกิจกรรมเยาวชน
- 6) แผนกศึกษาอบรมและเผยแพร่
- 7) แผนกควบคุม สงเคราะห์ และคุ้มครองสวัสดิภาพ เด็ก

ภาคผนวก จ

ปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิ เด็ก

สมัชชาสหประชาชาติ ได้มีมติ เป็นเอกฉันท์ยอมรับและออกประกาศปฏิญญาว่าด้วยสิทธิ เด็ก เมื่อวันที่ 20 พฤศจิกายน พ.ศ.2502 (ค.ศ.1959) ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

ข้อ 1 เด็กและ เยาวชนพึงได้รับสิทธิ เท่าเทียมกันโดยปราศจากการแบ่งแยกหรือกีดกัน ไม่ว่าโดยวิธีใดๆ ในเรื่องเชื้อชาติ ผิว เพศ ภาษา และศาสนา ความคิดเห็นทางการเมือง เผ่าพันธุ์ แห่งชาติหรือสังคม ทรัพย์สินกำเนิดหรือสถานะอื่นๆ ไม่ว่าจะของเด็กหรือของครอบครัวก็ตาม

ข้อ 2 เด็กและ เยาวชนพึงได้รับการพิทักษ์และคุ้มครอง เป็นพิเศษอันจะช่วยให้ เด็กสามารถ พัฒนาทั้งทางกายทางสมอง และจิตใจ เพื่อให้ร่วมอยู่ในสังคมได้อย่างปกติชน

ข้อ 3 เด็กและ เยาวชนมีสิทธิที่จะได้มีชื่อ และมีสัญชาติแต่กำเนิด

ข้อ 4 เด็กและ เยาวชนพึงได้รับความมั่นคงทางสังคม และเติบโตอย่างสมบูรณ์ ดังนั้น ทั้งแม่และ เด็กควรได้รับการดูแลและคุ้มครอง เป็นพิเศษ ทั้งเมื่ออยู่ในครรภ์และภายหลัง เมื่อคลอดแล้ว โดยได้รับสิทธิในเรื่องที่อยู่อาศัย ได้รับอาหาร ได้รับการดูแลทางการแพทย์ และโดยเฉพาะ เด็กๆ ให้ได้รับการเล่นรื่นเริง เพลิดเพลินด้วย

ข้อ 5 เด็กและ เยาวชนที่พิการทั้งทางร่างกาย สมองและจิตใจมีสิทธิที่จะได้รับการ รักษาพิเศษ หมายถึงการดูแลรักษา และการศึกษาที่เหมาะสมกับสภาวะของเด็กโดยเฉพาะ

ข้อ 6 เด็กและ เยาวชนพึงได้รับความรักและความ เข้าใจอันจะช่วยในการพัฒนาบุคลิก ของตน โดยเติบโตอยู่ในความดูแลรับผิดชอบของบิดามารดาของเด็ก เองและในทุกกรณี เด็กจะต้อง ได้อยู่ในบรรยากาศที่เต็มไปด้วยความรัก ความอบอุ่น ปลอดภัยและไม่พรัดพรากจากแม่ ในกรณีที่ เด็กไม่มีครอบครัวหรือมาจากครอบครัวที่ยากจนและมีลูกมากก็จะได้รับการช่วยเหลือ เป็นพิเศษจากรัฐหรือจากองค์การต่างๆ

ข้อ 7 เด็กและ เยาวชนมีสิทธิที่จะได้รับการศึกษาซึ่งรัฐควรจะจัดให้ เปลาอย่างน้อยใน ชั้นประถมศึกษาเพื่อเป็นการส่งเสริมวัฒนธรรมโดยทั่วไป และให้เด็กเติบโต เป็นสมาชิกผู้ฝักประโยชน์ ต่อสังคมคนหนึ่ง การศึกษาที่คลุมไปถึงการแนะแนวทางชีวิตซึ่งมีบิดามารดา เป็นผู้รับผิดชอบก่อนบุคคล อื่นๆ เด็กจะต้องมีโอกาสได้รับความสนุกเพลิดเพลินจากการเล่น และรื่นเริงพร้อมกันไปด้วย

ข้อ 8 เด็กและ เยาวชนจะ เป็นบุคคลแรกที่ได้รับการคุ้มครองและสงเคราะห์ในทุกกรณี

ข้อ 9 เด็กและเยาวชนพึงได้รับการปกป้องให้พ้นจากการถูกทอดทิ้ง พ้นจากความโหดร้ายทารุณและการถูกข่มเหงรังแกทุกชนิด เด็กจะต้องไม่กลายเป็นสินค้าไม่ว่าในรูปแบบใด จะต้องไม่มีการรับเด็กเข้าทำงานก่อนวัยอันสมควร ไม่มีการกระทำใดๆ อันจะเป็นการชักจูงหรืออุบายตักเด็กให้จำต้องรับจ้างทำงานซึ่งอาจเป็นผลร้ายต่อสุขภาพของเด็กหรือ เป็นเหตุให้การพัฒนาทางกายทางสมองและทางจิตใจของเด็กต้องเสื่อม

ข้อ 11 เด็กและเยาวชนพึงได้รับการคุ้มครองให้พ้นจากการกระทำที่แสดงถึงการกีดกันแบ่งแยกไม่ว่าทางเชื้อชาติ ศาสนาหรือในรูปใดๆ เด็กจะต้องได้รับการเลี้ยงดูให้เติบโตขึ้นมา "ในภาวะแห่งจิตที่เต็มไปด้วยความ เข้าอก เข้าใจและมีการผ่อนหนักผ่อนเบา มิตรภาพระหว่างชนชาติต่างๆ สันติภาพและภราดรภาพสากลและด้วยการสำนึกเต็มที่ว่าพลละกำสั่งและความสามารถพิเศษในตัว เขาควรจักอุทิศเพื่อรับใช้ เพื่อนมนุษย์ด้วยกัน".

ภาคผนวก จ

อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก

(มีนาคม 2532)

บทนำ

รัฐภาคีของอนุสัญญานี้

พิจารณาเห็นว่า ตามหลักการที่ประกาศในกฎบัตรสหประชาชาตินั้น การยอมรับในเกียรติภูมิที่มีศักดิ์ และสิทธิที่เท่าเทียมกันและไม่อาจเพิกถอนได้ของมนุษย์ทุกคน เป็นรากฐานของเสรีภาพ ความยุติธรรม และสันติภาพในโลก

คำนึงถึงว่า ในกฎบัตรนั้น ประชาชนแห่งสหประชาชาติได้ยืนยันความเชื่อมั่นในสิทธิมนุษยย์ขั้นพื้นฐานที่สำคัญในเกียรติภูมิและค่าของความ เป็นมนุษย์ และยังมีความแน่วแน่ที่จะสร้าง เสริมความก้าวหน้าทางสังคมและมาตรฐานชีวิตที่ดีขึ้นภายในขอบข่ายเสรีภาพที่กว้างขึ้น

ตระหนักว่า สหประชาชาติได้ประกาศและตกลงในปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชนและในกติกาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชนว่า ทุกคนมีสิทธิและ เสรีภาพทั้งหมดตามที่ระบุไว้ใน เอกสารดังกล่าว โดยไม่มีการแบ่งแยกกีดกันใดๆ ไม่ว่าทางเผ่าพันธุ์ สีผิว เพศ ภาษา ศาสนา ความคิดเห็นทางการเมืองหรือในด้านอื่น, ต้นกำเนิดทางเชื้อชาติหรือสังคม ทรัพย์สิน สถานะการเกิดหรืออื่นๆ

ระลึกว่า สหประชาชาติได้ประกาศในปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชนว่า เด็กทุกคนมีสิทธิจะได้รับการดูแลและการช่วยเหลือเป็นพิเศษ

เชื่อว่า ครอบครัวซึ่งเป็นหน่วยพื้นฐานของสังคมและเป็นสภาวะแวดล้อมทางธรรมชาติสำหรับการเจริญเติบโตและความอยู่ดีกินดีของสมาชิกทุกคนในครอบครัว โดยเฉพาะเด็กนั้น ควรจะได้รับการคุ้มครองและการช่วยเหลือที่จำเป็น เพื่อให้ได้ทำหน้าที่รับผิดชอบในชุมชนของตนได้อย่างเต็มที่

ตระหนักว่า เพื่อให้เด็กสามารถพัฒนาบุคลิกภาพได้อย่างเต็มที่และกลมกลืน เด็กควรจะได้เติบโตในสภาวะแวดล้อมของความ เป็นครอบครัวในบรรยากาศที่มีความผาสุก ความรัก และความเข้าใจ

พิจารณาเห็นว่า เด็กควรจะต้องพร้อมที่จะดำรงชีวิตที่เป็นตัวของตัวเองในสังคม และควรได้รับการเลี้ยงดูในบรรยากาศที่ผิดตามที่กำหนดไว้ในกฎบัตรสหประชาชาติ และโดยเจตนาอย่างถึง

ในบรรยากาศของสันติภาพ เกียรติภูมิ ความอดกลั้น เสรีภาพ ความเท่าเทียมกัน และความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

คำปึงถึงว่า ได้มีการกล่าวถึงความจำเป็นที่จะต้องเพิ่มการดูแลเป็นพิเศษให้แก่เด็กไว้ในปฏิญญาเจนีวาว่าด้วยสิทธิเด็ก พ.ศ. 2476 และในปฏิญญาว่าด้วยสิทธิเด็กของสหประชาชาติ พ.ศ. 2502 ตลอดจนเป็นที่ยอมรับในปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชนในกติกาสากลว่าด้วยสิทธิพลเรือนและสิทธิทางการเมือง (โดยเฉพาะมาตรา 23 และ 24) ในกติกาสากลว่าด้วยสิทธิทางเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม (โดยเฉพาะมาตรา 10) และในกรรมบัญญัติและข้อตกลงอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับของหน่วยงานชำนาญพิเศษและองค์การระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับสวัสดิภาพของเด็ก

คำปึงถึงว่า ตามที่ได้ระบุไว้ในปฏิญญาว่าด้วยสิทธิเด็กของสมัชชาใหญ่ขององค์การสหประชาชาติที่ได้ลงมติเมื่อวันที่ 20 พฤศจิกายน พ.ศ. 2502 นั้น เนื่องจากเด็กยังไม่เจริญเติบโตเป็นผู้ใหญ่ทั้งทางร่างกายและจิตใจจึงต้องให้การพิทักษ์ คุ้มครอง และดูแลเป็นพิเศษ รวมทั้งจะต้องให้การคุ้มครองทางกฎหมายทั้งก่อนและหลังกำเนิด

ระลึกถึง ข้อกำหนดของปฏิญญาว่าด้วยหลักกฎหมายและสังคมเกี่ยวเนื่องกับการคุ้มครองและสวัสดิภาพเด็กโดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนที่เกี่ยวกับการอุปการะและรับเป็นบุตรบุญธรรมทั้งในประเทศและระหว่างประเทศ (มติสมัชชาใหญ่ที่ 41/85 วันที่ 3 ธันวาคม พ.ศ. 2529) กฎระเบียบมาตรฐานขั้นต่ำสุดขององค์การสหประชาชาติสำหรับการดำเนินการด้านกาให้ความยุติธรรมแก่ผู้เยาว์ ("กฎกรุงปักกิ่ง") (มติสมัชชาใหญ่ที่ 40/33 วันที่ 29 พฤศจิกายน พ.ศ. 2528) และปฏิญญาว่าด้วยการคุ้มครองสตรีและเด็กในภาวะฉุกเฉินและภาวะสงคราม (มติสมัชชาใหญ่ที่ 3318 (XXXIX) วันที่ 14 ธันวาคม พ.ศ. 2517)

ตระหนักว่า ในทุกๆ ประเทศในโลกจะมีเด็กที่มีชีวิตอยู่ในสภาวะที่ยากลำบากยิ่งกว่าคนอื่น และเขาเหล่านั้นควรต้องได้รับการคำปึงถึงเป็นพิเศษ

พิจารณาถึง ความสำคัญของประเพณีและค่านิยมวัฒนธรรมของชนแต่ละชาติ สำหรับการคุ้มครองและพัฒนาการอย่างกลมกลืนของเด็ก

ตระหนักถึง ความสำคัญของความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อปรับปรุงสภาพความเป็นอยู่ของเด็กในทุกๆ ประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศกำลังพัฒนา

จึงได้ตกลงกันดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1

มาตรา 1

ตามบทบัญญัติของอนุสัญญาฉบับนี้ เด็กหมายถึง มนุษย์ทุกคนที่อายุต่ำกว่า 18 ปี นอกเสียจากร่างกายได้กฎหมายที่มีผลบังคับใช้ต่อ เด็กผู้นั้นได้มีการกำหนดอายุการบรรลุภาวะของการเป็นผู้ใหญ่ไว้ต่ำกว่านั้น

มาตรา 2

1. รัฐภาคี ของอนุสัญญาฉบับนี้จะ เคารพและให้สิทธิตามที่อนุสัญญาฉบับนี้ให้การยอมรับแก่ เด็กทุกคนที่อยู่ในอำนาจศาลของตน โดยไม่มีการแบ่งแยกกีดกันอย่างใดทั้งสิ้นไม่ว่าจะทาง เผ่าพันธุ์ สีผิว เพศ ภาษา ศาสนา ความคิดเห็นทางการเมืองหรืออื่นๆ แหล่งกำเนิดทางสัญชาติ เชื้อชาติหรือสังคม ทรัพย์สิน ความทุพพลภาพ การถือกำเนิด หรือสถานะอื่นใดก็ตามของเด็กหรือบิดาหรือมารดาหรือผู้ปกครองตามกฎหมายของเขา

2. รัฐภาคีจะให้มีมาตรการที่เหมาะสมทุกประการ เพื่อให้เด็กได้รับการคุ้มครองปกป้องจากการแบ่งแยกกีดกันหรือการถูกละเมิดสิทธิใด ๆ ในทุกรูปแบบอันเนื่องมาจากสถานะ กิจกรรม ความคิดเห็นที่แสดงออกหรือความ เชื่อของบิดามารดาผู้ปกครอง ตามกฎหมายหรือสมาชิกอื่นในครอบครัว

มาตรา 3

1. การกระทำใดๆ ก็ตามที่เกี่ยวข้องกับเด็กไม่ว่าจะเป็นของสถาบันสังคมสงเคราะห์ของรัฐหรือเอกชน ศาลยุติธรรมหน่วยงานของรัฐหรือองค์กรนิติบัญญัติใดๆ จะต้องยึดถือประโยชน์ที่ดีที่สุดของเด็ก เป็นสิ่งแรกในการพิจารณา

2. รัฐภาคีตกลงยินยอมที่จะให้การคุ้มครอง และให้การดูแลเด็กกำพร้า เด็กที่จำเป็นสำหรับความผาสุกของเด็กทั้งนี้โดยพิจารณาถึงสิทธิและหน้าที่ของบิดามารดา ผู้ปกครองตามกฎหมายหรือบุคคลอื่นที่มีหน้าที่รับผิดชอบเด็กนั้นๆ ตามกฎหมายด้วย และเพื่อการนี้ ก็จะต้องกำหนดมาตรการที่เหมาะสมทั้งทางกฎหมายและบริหาร

3. รัฐภาคีจะดูแลให้สถาบัน การบริการ หรือสิ่งอำนวยความสะดวกใดๆ ที่มีส่วนรับผิดชอบกับการดูแลหรือคุ้มครอง เด็กปฏิบัติตามมาตรฐานที่กำหนดไว้โดยหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านความปลอดภัยสาธารณสุข จำนวนและความเหมาะสมของบุคลากร ตลอดจนการให้คำปรึกษาที่มีความสามารถเพียงพอ

มาตรา 4

รัฐภาคี จะให้มีมาตรการที่เหมาะสมทั้งทางกฎหมาย บริหาร และอื่นๆ เพื่อดำเนินการให้ เป็นไปตามสิทธิที่อนุสัญญาฉบับนี้ให้ การยอมรับ ในส่วนที่เกี่ยวกับสิทธิทาง เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมนั้น รัฐภาคี ตกลงจะให้มีมาตรการใน เรื่องนี้อย่างมากที่สุด เท่าที่ทรัพยากรของตนจะพึงมี และภายในกรอบของความร่วมมือระหว่างประเทศหากจำเป็น

มาตรา 5

รัฐภาคี จะ เคารพในความรับผิดชอบ สิทธิ และหน้าที่ของบิดามารดาหรือในบางกรณีของ สมาชิกในครอบครัวที่รวมกันอยู่ขนาดใหญ่อุณหภูมิหรือชุมชน ตามธรรมเนียมท้องถิ่น หรือผู้ปกครองตามกฎหมายหรือบุคคลอื่นที่มีหน้าที่รับผิดชอบตามกฎหมายต่อ เด็กนั้นๆ ที่จะ จัดวางทิศทางหรือการแนะแนวที่เหมาะสมในการใช้สิทธิของเด็กตาม ที่อนุสัญญาฉบับนี้ให้ การยอมรับให้สอดคล้องกับ วัฒนธรรม ความสามารถของเด็ก

มาตรา 6

1. รัฐภาคี ให้การยอมรับว่า เด็กทุกคนมีสิทธิในตัวเองในการดำรงชีวิต
2. รัฐภาคี จะดูแลให้เด็กมีชีวิตรอดและมีการพัฒนาให้มากที่สุด เท่าที่จะทำได้

มาตรา 7

1. เด็กจะต้องได้รับการจดทะเบียนในทันทีหลังจากเกิดและจะต้องมีสิทธิจากการเกิดของเขาที่จะมีชื่อ มีสิทธิที่จะมีสัญชาติ และมีสิทธิ เท่าที่จะ เป็นไปได้ที่จะรู้จักและได้รับการดูแล เลี้ยงดู จากบิดามารดาของตน
2. รัฐภาคี จะดูแลให้มีการดำเนินการตามสิทธิ เหล่านี้ให้สอดคล้องกับบทบัญญัติของกฎหมายในประเทศตนและพันธกรณีที่มีภายใต้ข้อตกลงระหว่างประเทศทั้งหลายที่เกี่ยวข้องในเรื่องนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณี ที่เด็กจะตกอยู่ในสภาวะไร้สัญชาติ

มาตรา 8

1. รัฐภาคี ให้การยอมรับที่จะ เคารพสิทธิของเด็กที่จะ รักษาหลักฐานแสดงตนของตัวเอง รวมทั้งสัญชาติ ชื่อ และญาติที่น้องในครอบครัวตามที่กฎหมายยอมรับ

2. ในกรณีที่เด็กถูกกักกันอย่างไม่ชอบด้วยกฎหมาย ไม่ให้ได้รับรู้ส่วนหนึ่งส่วนใดหรือทั้งหมดของหลักฐานแสดงตน รัฐบาลจะต้องให้ความช่วยเหลือและคุ้มครองตามความเหมาะสม เพื่อให้เด็กสามารถมีหลักฐานแสดงตนโดยเร็ว

มาตรา 9

1. รัฐบาลจะต้องดูแล ว่าเด็กจะไม่ถูกแยกจากบิดามารดาโดยขัดกับความประสงค์ของฝ่ายหลัง นอกจากในกรณีที่หน่วยงานที่มีอำนาจได้ตัดสินว่าการแยกนั้นจำเป็น เพื่อประโยชน์ที่ดีที่สุดของเด็ก โดยอาศัยบทบัญญัติและกระบวนการที่กฎหมายกำหนดโดยทั้งที่ศาลอาจมีคำสั่งให้ทบทุนการตัดสินใจได้ การตัดสินใจดังกล่าวอาจจะเป็นในบางกรณีเป็นพิเศษ เช่น ในกรณีที่เด็กถูกกักกันแก๊งค์รังแกหรือถูกทอดทิ้งละเลยจากบิดามารดา หรือในกรณีที่บิดามารดาแยกกันอยู่ และต้องมีการตัดสินใจว่าเด็กจะต้องไปอยู่กับฝ่ายใด

2. ในการดำเนินการใดๆ ตามวรรค 1 จะต้องให้โอกาสทุกฝ่ายที่มีผลประโยชน์เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการดำเนินการนั้นๆ ด้วย และมีโอกาสแสดงความคิดเห็นให้ประจักษ์

3. รัฐบาลจะเคารพในสิทธิของเด็กที่ถูกแยกจากบิดาหรือมารดาหรือจากทั้งคู่ ที่จะรักษาความสัมพันธ์ส่วนตัวและการติดต่อโดยตรงกับทั้งบิดาและมารดาเป็นปกติ ยกเว้นในกรณีที่ขัดกับประโยชน์ที่ดีที่สุดของเด็ก

4. ในกรณีที่การถูกแยกจากบิดามารดาเป็นผลสืบเนื่องมาจากการกระทำของรัฐบาลเอง เช่น จากการกักกัน คุมขัง เนรเทศ ส่งตัวออกนอกประเทศ หรือเสียชีวิต ของบิดาหรือมารดา หรือทั้งบิดาและมารดาของเด็ก (รวมทั้งการเสียชีวิตจากเหตุใดก็ตามที่เกิดขึ้นขณะที่ผู้นั้นยังอยู่ในการควบคุมของรัฐ) เมื่อได้รับการร้องขอรัฐบาลนั้น จะต้องแจ้งข้อมูลที่จำเป็นให้กับบิดามารดา เด็กหรือในบางกรณีสมาชิกอื่นของครอบครัว ว่าสมาชิกของครอบครัวที่หายไปนั้นอยู่ที่ไหนแล้ว นอกเสียจากว่าการให้ข้อมูลดังกล่าวจะเป็นผลร้ายต่อความผาสุกของเด็ก รัฐบาล จะต้องดูแลว่าการร้องขอดังกล่าวจะไม่ก่อให้เกิดผลกระทบในทางที่เป็นผลร้ายกับบุคคลที่เกี่ยวข้อง

มาตรา 10

1. ตามพันธะที่ รัฐบาลที่พึงมีตามมาตรา 9 วรรค 1 การร้องขอของเด็กหรือบิดามารดา เพื่อจะเดินทางเข้าหรือออกนอกประเทศภาคี เพื่อการกลับไปอยู่ร่วมกับในหม่อมของสมาชิกในครอบครัว จะต้องได้รับการดำเนินการจากประเทศภาคีในทางเสริมสร้างที่มีมนุษยธรรมและรวดเร็ว รัฐบาล

ยังจะต้องดูด้วยว่าการร้องขอดังกล่าวจะไม่ก่อให้เกิดผลกระทบในทางที่เป็นผลร้ายกับผู้ร้องขอและสมาชิกในครอบครัว

2. เด็กที่มีบิดามารดาพำนักอาศัยอยู่ในประเทศอื่นจะต้องมีสิทธิที่จะรักษาความสัมพันธ์ส่วนตัวและการติดต่อโดยตรงกับทั้งบิดาและมารดาโดยปกติ ยกเว้นในกรณีพิเศษและเพื่อการนี้และเพื่อทำให้เป็นไปตามพันธะที่รัฐภาคีพึงมีตามมาตรา 9 วรรค 2

รัฐภาคีจะเคารพในสิทธิของเด็กและบิดามารดาของเด็กที่จะเดินทางออกนอกประเทศใดๆ รวมทั้งประเทศของตนและสิทธิที่จะเดินทางเข้าประเทศของตน สิทธิที่จะเดินทางออกนอกประเทศใดๆ จะถูกบังคับได้ด้วยกฎข้อบังคับตามที่กฎหมายกำหนดแต่อย่าง เดียวเท่านั้น ซึ่งต้องเป็นกฎข้อบังคับที่จำเป็นสำหรับการรักษาความมั่นคงของชาติ ความสงบสุขของประชาชน สาธารณสุขหรือศีลธรรมหรือสิทธิและเสรีภาพของบุคคลอื่นและจะต้อง เป็นกฎที่ไม่ขัดกับสิทธิอื่นตามที่อนุสัญญาฉบับนี้ให้การยอมรับ

มาตรา 11

1. รัฐภาคีจะให้มาตรการปราบปรามการลักข้าย เด็กที่ผิดกฎหมายหรือการนำเด็กไปต่างประเทศแล้วไม่มากนัก
2. เพื่อการนี้ รัฐภาคีจะส่งเสริมให้มีข้อตกลงระดับทวิภาคีหรือพหุภาคีหรือการเข้าร่วมในข้อตกลงที่มีอยู่แล้ว

มาตรา 12

1. รัฐภาคีจะให้ความมั่นใจแก่เด็กที่สามารถมีความคิดเห็นเป็นของตนเองได้แล้ว ว่าจะมีสิทธิที่จะแสดงความคิดเห็นได้อย่างเสรีในทุกๆ เรื่องที่มีผลกระทบต่อเด็ก ความคิดเห็นของเด็กดังกล่าวจะต้องได้รับการพิจารณาโดยคำนึงถึงอายุและความเป็นผู้ใหญ่ของเด็กผู้นั้น
2. เพื่อการนี้ ในระหว่างการพิจารณาคดีหรือการดำเนินการพิจารณาของฝ่ายบริหารใดๆ ที่จะมผลกระทบต่อเด็กจะต้องเปิดโอกาสรับฟังคำแถลงของเด็กไม่ว่าจะเป็นการกล่าวโดยตรงหรือผ่านผู้แทน หรือบุคคลอื่นที่เหมาะสม ทั้งนี้ให้สอดคล้องกับกระบวนการตามกฎหมายของประเทศนั้น

มาตรา 13

1. เด็กจะต้องมีสิทธิในเสรีภาพการแสดงออก สิทธินี้จะรวมถึงเสรีภาพที่จะแสวงหา
ได้รับ หรือบอกข้อมูลและความคิดเห็น โดยไม่มีพรมแดนที่ติดกัน ไม่ว่าจะโดยวาจา เขียนเป็น
ลายลักษณ์อักษร หรือตีพิมพ์ ในลักษณะของงานศิลปะหรือผ่านสื่อใดๆ ที่เด็กเลือก

2. การใช้สิทธิดังกล่าวนี้อาจขึ้นกับข้อบังคับบางประการ แต่ต้อง เป็นข้อบังคับที่กำหนด
โดยกฎหมายและมีความจำเป็น

ก) เพื่อเคารพสิทธิและชื่อเสียงของบุคคลอื่น

ข) เพื่อรักษาความมั่นคงของชาติหรือความสงบสุขของประชาชนหรือสาธารณสุข
หรือศีลธรรม

มาตรา 14

1. รัฐภาคีจะ เคารพในสิทธิของเด็กที่จะมี เสรีภาพในทางความคิดมโนธรรมและ
ศาสนา

2. รัฐภาคีจะ เคารพในสิทธิและหน้าที่ของบิดามารดา และในบางกรณีผู้ปกครองตาม
กฎหมาย ที่จะวางทิศทางให้กับเด็กในการใช้สิทธิของตนให้สอดคล้องกับความสามารถที่เด็กพัฒนาขึ้น

3. เสรีภาพในการแสดงออกทางศาสนาหรือความ เชื่อจะอยู่ภายใต้ข้อจำกัดที่กำหนดขึ้น
ตามกฎหมายเท่านั้น ซึ่งจะต้อง เป็นข้อจำกัดที่จำเป็นเพื่อพิทักษ์ความปลอดภัย ความสงบเรียบร้อย
ของสาธารณชน สาธารณสุข หรือศีลธรรม หรือสิทธิและ เสรีภาพขั้นพื้นฐานของบุคคลอื่น

มาตรา 15

1. รัฐภาคียอมรับสิทธิของเด็กที่จะมี เสรีภาพในการคบค้าสมาคม และ เสรีภาพที่จะมี
การชุมนุมอย่างสันติ

2. การใช้สิทธิ เหล่านี้จะต้องไม่ถูกบังคับด้วยกฎ เกณฑ์ใดนอก เหนือไปจากกฎ เกณฑ์ที่
กำหนดขึ้นตามกฎหมายและ เป็นกฎที่จำเป็นต้องมีในสังคมประชาธิปไตย เพื่อประโยชน์ของความมั่นคง
ของชาติหรือความปลอดภัย ความสงบ เรียบร้อยของสาธารณชน เพื่อการป้องกันทางด้านสาธารณสุข
หรือศีลธรรม หรือเพื่อการพิทักษ์สิทธิและ เสรีภาพของบุคคลอื่น

มาตรา 16

1. เรื่องส่วนตัว ครอบครัว บ้าน หรือจดหมายติดต่อสื่อสารของเด็กจะต้องไม่ถูกแทรกแซงโดยพลการหรือไม่ชอบด้วยกฎหมาย และเกียรติและชื่อเสียงของเด็กจะต้องไม่ถูกทำร้ายโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายเช่นกัน
2. เด็กมีสิทธิที่จะได้รับการคุ้มครองทางกฎหมายต่อการแทรกแซงหรือการทำร้ายดังกล่าว

มาตรา 17

1. รัฐภาคีเห็นความสำคัญในบทบาทของสื่อมวลชนและจะให้เด็กสามารถได้รับข้อมูลข่าวสารจากแหล่งต่างๆ ทั้งระดับชาติและระหว่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งข้อมูลที่มุ่งส่งเสริมความผาสุกทางสังคม ศาสนาและศีลธรรม และสุขภาพกายและใจของเด็ก เพื่อการนี้ประเทศภาคีจะต้อง
 - ก) ส่งเสริมให้สื่อมวลชนต่างๆ เผยแพร่ข้อมูลและ เอกสารที่จะให้ประโยชน์ทางวัฒนธรรมและสังคมแก่เด็กตามนัยของมาตรา 29
 - ข) ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศในการผลิต แลกเปลี่ยนและ เผยแพร่ข้อมูลและ เอกสารดังกล่าวจากแหล่งวัฒนธรรมระดับชาติและระหว่างประเทศต่างๆ
 - ค) ส่งเสริมการผลิตและ เผยแพร่หนังสือสำหรับเด็ก
 - ง) ส่งเสริมให้สื่อมวลชนต่างๆ ให้ความสำคัญเป็นพิเศษกับความต้องการด้านภาษาของเด็กในชนกลุ่มน้อย หรือในกลุ่มชนท้องถิ่น
 - จ) ส่งเสริมการพัฒนาแนวปฏิบัติที่เหมาะสมเพื่อปกป้อง เด็กจากข้อมูลและ เอกสารที่อาจจะเป็นอันตรายต่อความผาสุกของเด็ก โดยคำนึงถึงบทบัญญัติในมาตรา 13 และ 18

มาตรา 18

1. รัฐภาคีจะพยายามอย่างดีที่สุด เพื่อให้มีการยอมรับในหลักการที่ว่า ทั้งบิดาและมารดา มีความรับผิดชอบร่วมกันในการ เลี้ยงดูและการพัฒนาของเด็ก บิดามารดาหรือผู้ปกครองตามกฎหมายแล้วแต่กรณี เป็นผู้รับผิดชอบเบื้องต้นในการ เลี้ยงดูและการพัฒนาของเด็ก โดยยึดประโยชน์ที่ดีที่สุดของเด็ก เป็นหลักสำคัญ

2. เพื่อที่จะรับประกันและสร้างเสริมสิทธิต่างๆ ที่กำหนดไว้ในอนุสัญญาฉบับนี้ รัฐภาคีจะต้องให้การช่วยเหลือที่เหมาะสมแก่บิดามารดาและผู้ปกครองตามกฎหมายในการปฏิบัติตามความรับผิดชอบของตนในการเลี้ยงดู และจะให้มีการพัฒนาสถาบัน ส่งอำนวยความสะดวก และบริการต่างๆ สำหรับการดูแลเด็ก

3. รัฐภาคีจะมีมาตรการต่างๆ ที่เหมาะสมเพื่อให้เด็กที่บิดามารดาต้องทำงานมีสิทธิได้รับประโยชน์จากบริการดูแลเด็ก และได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ที่พึงมี

มาตรา 19

1. รัฐภาคีจะให้มีมาตรการต่างๆ ที่เหมาะสมทางด้านกฎหมาย บริหาร สังคม และการศึกษา เพื่อป้องกันไม่ให้เด็กตกเป็นเหยื่อไม่ว่าในรูปแบบใดของความรุนแรงทางร่างกายหรือจิตใจ การทำร้ายหรือกลั่นแกล้ง การกระทำที่ละเลยหรือประมาท การปฏิบัติที่ไม่ดีหรือการถูกเอาเปรียบ รวมทั้งการรังแกทางเพศ ในขณะที่เด็กอยู่ในความดูแลของบิดามารดา หรือบิดา หรือมารดา ผู้ปกครองตามกฎหมายหรือบุคคลอื่นใดที่ให้การดูแลแก่เด็ก

2. ตามแต่จะเห็นเหมาะสม มาตรการคุ้มครองเหล่านี้ควรจะรวมถึงกระบวนการจัดตั้งโครงการต่างๆ ทางสังคมที่ได้ผลเพื่อให้ความสนับสนุนที่จำเป็นแก่เด็กและผู้ดูแลเด็ก ตลอดจนให้การสนับสนุนที่จำเป็นเพื่อการป้องกันในรูปแบบอื่นไม่ให้มีเหตุการณ์ของการปฏิบัติที่ไม่ดีต่อเด็กตามที่ระบุข้างต้น และให้มีการระบุงานจ้าง มีการรายงาน การส่งเรื่องไปยังหน่วยงานขึ้น การสอบสวน การดำเนินการ และการติดตามเหตุการณ์เหล่านี้ และหากเหมาะสมให้มีการดำเนินการทางการศาล

มาตรา 20

1. เด็กที่ถูกพลัดพรากไม่ได้อยู่ในสภาพแวดล้อมของครอบครัว ไม่ว่าจะโดยถาวร หรือชั่วคราว หรือเด็กที่ไม่สามารถปล่อยให้ตกอยู่ในสภาพแวดล้อมอื่นๆ เพื่อประโยชน์ที่ดีที่สุดของเด็กเองนั้น จะต้องได้รับการคุ้มครองและช่วยเหลือเป็นพิเศษจากรัฐ

2. รัฐภาคีจะให้การดูแลทางอื่นแก่เด็กเหล่านี้ ตามกฎหมายของประเทศตน

3. การดูแลดังกล่าวอาจรวมถึงสิ่งเหล่านี้ อาทิ เช่น การอุปถัมภ์ "กาฟาลา" ในกฎหมายอิสลาม การเลี้ยงเป็นบุตรบุญธรรม หรือถ้าเป็นการมอบให้อยู่ในความดูแลของสถาบันดูแล

เด็กที่เหมาะสม ในการพิจารณาถึงหนทางแก้ไขในเรื่องที่จะต้องคำนึงถึงความปรารถนาที่จะต้องมีการเลี้ยงดูที่ต่อเนื่องแก่เด็ก และพื้นฐานภูมิหลังทางเชื้อชาติ ศาสนา วัฒนธรรมและภาษาของเด็ก

มาตรา 21

รัฐภาคีที่ยอมรับหรือยอมให้มีการรับเลี้ยง เป็นบุตรบุญธรรมได้ จะต้องดูว่าประโยชน์ที่ดีที่สุดของเด็ก เป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุดในการพิจารณาและจะต้อง

ก) กำหนดให้การขออุปการะ เป็นบุตรบุญธรรมต้องได้รับอนุมัติจากหน่วยงานที่มีอำนาจเท่านั้น ซึ่งจะตัดสินใจตามบทบัญญัติและกระบวนการของกฎหมาย และตามข้อมูลต่างๆ ทั้งหมดที่เกี่ยวข้องและเชื่อถือได้ และการขอนั้นจะได้รับอนุญาต เมื่อคำนึงถึงสถานะของเด็กในส่วนที่เกี่ยวข้องกับบิดา มารดา ญาติ และผู้ปกครองตามกฎหมาย และถ้าจำเป็นบุคคลต่างๆ ที่เกี่ยวข้องต้องแสดงความยินยอมให้มีการอุปการะ เป็นบุตรบุญธรรมได้หลังจากที่ได้รับข้อมูลที่เพียงพอตามที่ได้รับความปรึกษาหารือตามแต่จะ เห็นจำเป็น

ข) ยอมรับว่าการรับอุปการะ เป็นบุตรบุญธรรมข้ามประเทศอาจถือได้ว่าเป็นวิธีการหนึ่งของการดูแลเด็ก ถ้าเด็กคนนั้นไม่สามารถหาผู้อุปถัมภ์ หรือครอบครัวที่จะรับอุปการะ เป็นบุตรบุญธรรมหรือไม่สามารถได้รับการเลี้ยงดูด้วยวิธีการใดที่เหมาะสมในประเทศต้นกำเนิดของตนแล้ว เท่านั้น

ค) แน่ใจว่า เด็กที่จะได้รับการอุปการะ เป็นบุตรบุญธรรมข้ามประเทศจะได้รับการพิทักษ์คุ้มครอง และได้รับมาตรฐานอื่นๆ ที่เทียบเท่ากับการอุปการะบุตรบุญธรรมในประเทศนั้นๆ เอง

ง) กำหนดมาตรการทั้งหลายที่เหมาะสม เพื่อแน่ว่าในการขออุปการะ เป็นบุตรบุญธรรมข้ามประเทศนั้น การได้เด็กไปไว้ในอุปการะจะไม่ทำให้อุปการะที่เกี่ยวข้องได้รับประโยชน์ทางการเงินที่ไม่สมควรจากการกระทำนั้น

จ) ส่งเสริมความมุ่งหมายของมาตรานี้ตามแต่จะ เหมาะสมโดยทำข้อตกลงทวิภาคีหรือพหุภาคี และภายในกรอบที่มีอยู่ที่พยายามให้แน่ว่าการอุปการะ เด็ก เป็นบุตรบุญธรรมในประเทศอื่นกระทำโดยหน่วยงานหรือองค์กรต่างๆ ที่ได้รับมอบหมายให้มีอำนาจ

มาตรา 22

1. รัฐภาคีจะกำหนดมาตรการที่เหมาะสม เพื่อให้เด็กที่ร้องขอสถานะ เป็นผู้ลี้ภัยหรือที่ ได้รับการพิจารณา เป็นผู้ลี้ภัยตามตัวบทและกระบวนการกฎหมายระหว่างประเทศหรือกฎหมายภายใน ไม่ว่าจะมิใช่บิดามารดาหรือบุคคลอื่นใดอยู่ด้วยหรือไม่ก็ได้รับการคุ้มครองและความช่วยเหลือใน

ทางมนุษยธรรมตามความเหมาะสม ตามสิทธิที่ระบุไว้ในอนุสัญญาฉบับนี้และใน เอกสารที่ตกลงทาง สิทธิมนุษยธรรมอื่นๆ ที่ประเทศเหล่านั้น เป็นภาคีอยู่ด้วย

2. เพื่อการนี้ รัฐภาคีจะได้มีความร่วมมือตามแต่จะเห็นเหมาะสมในความพยายามเฝ้าระวัง ขององค์การสหประชาชาติและองค์การระดับรัฐบาลอื่นๆ ที่มีอำนาจหน้าที่ทางด้านนี้ หรือองค์การที่ ไม่ใช่ขององค์การ รัฐบาลอื่นๆ ซึ่งร่วมมือกับองค์การสหประชาชาติที่จะให้ความคุ้มครองและช่วยเหลือ เด็กนั้น และช่วยสืบเสาะหาบิดามารดาหรือสมาชิกอื่นๆ ในครอบครัวของเด็กที่สูญหาย เพื่อจะหาข้อมูล ที่จำเป็นที่เด็กจะสามารถกลับคืนสู่ครอบครัวของเขาได้ใหม่ ในกรณีที่ไม่อาจหาบิดามารดาหรือ สมาชิกอื่นๆ ของครอบครัวได้พบ เด็กนั้นจะต้องได้รับการคุ้มครอง เช่นเดียวกับ เด็กที่ถูกพลัดพราก จากสภาวะแวดล้อมของการเป็นครอบครัว ไม่ว่าจะถาวรหรือชั่วคราวไม่ว่าด้วยเหตุผลใดตามที่ระบุ ไว้ในอนุสัญญาฉบับนี้

มาตรา 23

1. ประเทศภาคีตระหนักว่า เด็กที่พิการทางร่างกายหรือจิตใจควรจะได้รับสิ่งต่างๆ ใน ชีวิตที่ตีพอสมควรอย่างเต็มที่ภายใต้สิ่งแวดล้อมที่จะทำให้เขามีเกียรติภูมิ ที่ส่งเสริมความ เชื่อมมั่นพึ่งพา ตนเอง และช่วยให้เขามีส่วนร่วมอย่างจริงจังในสังคม

2. รัฐภาคีตระหนักในสิทธิของ เด็กพิการที่จะต้องได้รับการดูแลเป็นพิเศษ และจะ ส่งเสริมและให้มีการขยายความช่วยเหลือมากขึ้นให้แก่เด็กที่สมควรจะได้รับความช่วยเหลือนั้น และ ให้แก่ผู้ที่มีผิดชอบในการดูแล เด็กตามแต่ทรัพยากรจะอำนวย หากมีการร้องขอและ เมื่อเห็นเหมาะสม สำหรับสภาวะของเด็กและสภาวะแวดล้อมของบิดามารดาหรือบุคคลอื่นที่ให้การดูแลแก่ เด็ก

3. โดยตระหนักถึงความจำเป็นเป็นพิเศษของเด็กพิการ ความช่วยเหลือที่ขยายมาก ขึ้นตามวรรค 2 นั้น จะเป็นบริการที่ไม่คิดค่าใช้จ่าย เมื่อใดก็ตามที่เป็นไปได้ ทั้งนี้ โดยคำนึงถึง สถานะทางการเงินของบิดามารดาหรือบุคคลอื่นที่ให้การดูแลแก่ เด็ก และจะต้องมีเงิน เพื่อให้เด็ก พิการนั้นได้รับอย่างจริงจังทางการศึกษา การฝึกฝนการบริการดูแลสุขภาพ การศึกษาที่ช่วย ทำให้มีความสามารถใหม่ การเตรียมตัวให้สามารถรับจ้างงานได้และมีโอกาสพักผ่อนหย่อนใจ ทั้งนี้โดยวิธีการที่จะชักนำให้เด็กสามารถ เข้าร่วมในสังคมและพัฒนาตนเอง รวมทั้งการพัฒนาทาง วัฒนธรรมและจิตใจอย่างเต็มที่เท่าที่จะทำได้

4. ภายใต้บรรยากาศความร่วมมือระหว่างประเทศ ประเทศภาคีจะแลกเปลี่ยนข้อมูล ที่เหมาะสมในด้าน การดูแลป้องกันด้านสาธารณสุข ด้านการรักษาพยาบาล ทางการแพทย์ ทาง

จิตวิทยา และการรักษาด้านอื่นๆ แก่เด็กพิการ รวมทั้งการเผยแพร่และการให้ข้อมูล เกี่ยวกับวิธีการให้การศึกษา เพื่อให้มีความสามารถใหม่ และการบริการด้านอาชีพศึกษาโดยมีจุดมุ่งหมายที่จะให้รัฐภาคีสามารถปรับปรุงความสามารถและความชำนาญ และขยายประสบการณ์ในด้านนี้ โดยจะต้องมีการคำนึงถึงความต้องการของประเทศกำลังพัฒนา เป็นพิเศษด้วย

มาตรา 24

1. รัฐภาคีตระหนักในสิทธิของเด็กที่ควรจะได้รับมาตรฐานสาธารณสุขที่ดีที่สุดเท่าที่จะหาได้และสิ่งอำนวยความสะดวกอื่นๆ ทางด้านการรักษาพยาบาลและการดูแลให้สุขภาพพื้น เป็นปกติ รัฐภาคีจึงจะพยายามไม่ให้เกิดคนใดที่ไม่ได้รับการดูแลสุขภาพตามสิทธิของตน

2. รัฐภาคีจะให้การดำเนินการตามสิทธินี้อย่างเต็มที่ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งจะให้มีมาตรการที่เหมาะสมดังนี้

ก) เพื่อลดอัตราการเสียชีวิตของทารกและเด็ก

ข) เพื่อให้มีการให้ความช่วยเหลือทางการแพทย์ และการดูแลสุขภาพที่จำเป็นแก่เด็กทุกคน โดยเน้นการพัฒนาการดูแลสุขภาพขั้นปฐม

ค) เพื่อต่อสู้กับโรคและการขาดสารอาหาร รวมทั้งภายในกรอบของการดูแลสุขภาพขั้นปฐม โดยวิธีการต่างๆ อาทิ เช่น การใช้เทคโนโลยีที่มีอยู่แล้ว และการจัดหาอาหารโภชนาการ และน้ำดื่มให้เพียงพอ โดยคำนึงถึงอันตรายและการเสี่ยงของมลภาวะเป็นพิเศษ

ง) เพื่อให้มีการดูแลสุขภาพของมารดาอย่างเหมาะสมทั้งก่อนและหลังคลอด

จ) เพื่อให้แน่ใจว่าทุกๆ ส่วนของสังคม โดยเฉพาะติดตามมารดาและเด็กจะได้รับข้อมูลและมีโอกาสได้รับการศึกษาและได้รับการสนับสนุนให้ได้รับความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับโภชนาการและสุขภาพของเด็ก ประโยชน์ของการให้นมแม่ ความสะอาดก่อนนำนมของสภาพแวดล้อม และการป้องกันอุบัติเหตุ

ฉ) เพื่อพัฒนาการดูแลป้องกันด้านสาธารณสุข การแนะนำติดตามมารดา การศึกษาและบริการด้านวางแผนครอบครัว

3. รัฐภาคี จะให้มีมาตรการที่เหมาะสมและได้ผลทุกประการ เพื่อที่จะเลิกวิธีการดั้งเดิมที่นำไปเกิดผลดีต่อสุขภาพของเด็ก

4. รัฐภาคียอมรับที่จะส่งเสริมและเสริมสร้างความร่วมมือระหว่างประเทศ เพื่อให้สิทธิต่างๆ ในมาตรานี้ประสบผลก้าวหน้าอย่างเต็มที่ โดยที่ต้องคำนึงถึงความต้องการของประเทศกำลังพัฒนา

มาตรา 25

รัฐภาคีตระหนักถึงสิทธิของเด็กที่ต้องอยู่ในความดูแลของหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ เพื่อรับการดูแล การคุ้มครองปกป้องหรือการรักษาพยาบาลทั้งทางร่างกายหรือจิตใจโดยสามารถที่จะให้มีการทบทวนการดำเนินการปฏิบัติต่อเด็กผู้นั้นตลอดจนสภาวะแวดล้อมอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดให้เด็กอยู่ในความดูแลได้ เป็นระยะๆ

มาตรา 26

1. รัฐภาคีตระหนักว่า เด็กทุกคนมีสิทธิที่จะได้รับประโยชน์จากการประกันสังคม รวมทั้งการประกันภัยทางสังคมและจะให้มีความมาตรการที่จำเป็น เพื่อให้สิทธินี้ประสบผลอย่างเต็มที่ตามกฎหมายของแต่ละประเทศ

2. ตามแต่กรณีที่เหมาะสม ประโยชน์ที่จะได้รับนั้นจะต้องคำนึงถึงทรัพยากรและสภาวะแวดล้อมของเด็กและบุคคลที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการดูแลเด็ก ตลอดจนข้อพิจารณาอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการร้องขอโดย เด็กผู้นั้นหรือตัวแทน เพื่อรับประโยชน์เหล่านั้น

มาตรา 27

1. รัฐภาคีตระหนักถึงสิทธิของเด็กทุกคนที่จะต้องมีมาตรฐานความเป็นอยู่ที่ดีพอสำหรับการพัฒนาทางร่างกาย จิตใจ ศาสนา ศิลปกรรม และสังคม

2. ปิตามารดาหรือบุคคลที่มีหน้าที่รับผิดชอบ เด็กผู้นั้นจะต้องมีการะรับผิดชอบในชั้นแรก ภายในขอบเขตความสามารถ และความสามารถทางการเงิน ที่จะให้เด็กมีสภาพความเป็นอยู่ที่จำเป็นพอเพียงแก่การพัฒนาของเด็ก

3. ภายใต้อาณัติของแต่ละประเทศและตามขีดความสามารถของตน รัฐภาคีจะให้มีความมาตรการที่เหมาะสมเพื่อช่วยเหลือบิดามารดาและบุคคลอื่นที่รับผิดชอบ เด็กผู้นั้น ในการดำเนินการตามสิทธินี้ และในกรณีที่มีความจำเป็น รัฐภาคีจะให้ความช่วยเหลือด้านวัสดุ อุปกรณ์ และโครงการสนับสนุนโดย เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับโภชนาการ เครื่องนุ่งห่ม และที่พักอาศัย

4. รัฐภาคีจะให้มีมาตรการทั้งหลาย ตามที่เหมาะสม เพื่อเรียกค่าเลี้ยงดูเด็กคืนจากบิดามารดาหรือบุคคลอื่นที่มีความรับผิดชอบทางการเงินกับเด็กผู้นั้น ทั้งภายในรัฐของประเทศภาคีเองและจากต่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีที่บุคคลที่รับผิดชอบทางการเงินกับเด็กอาศัยอยู่คนละประเทศกับเด็ก ประเทศภาคีจะสนับสนุนให้มีการเข้าร่วมเป็นภาคีข้อตกลงระหว่างประเทศ หรือให้มีการทำความตกลงดังกล่าวตลอดจนให้มีการตกลงจัดการอื่นๆ ที่เหมาะสม

มาตรา 28

1. รัฐภาคีตระหนักในสิทธิของเด็กที่จะได้รับการศึกษาและ เพื่อที่จะบรรลุในสิทธินี้อย่างเต็มที่ และบนพื้นฐานของโอกาสที่เท่าเทียมกัน ประเทศเหล่านี้จะดำเนินการโดยเฉพาะอย่างยิ่งดังต่อไปนี้

- ก) ให้มีการศึกษาระดับประถมศึกษาภาคบังคับ โดยไม่เสียค่าใช้จ่ายแก่เด็กทุกคน
- ข) สร้างเสริมการพัฒนาในรูปแบบต่างๆ ของระบบการศึกษาระดับมัธยมศึกษา รวมทั้งการศึกษาโดยทั่วไปและทางอาชีวศึกษา เพื่อให้เด็กทุกคนมีโอกาสได้รับ และจะให้มีมาตรการที่เหมาะสม เช่น เริ่มให้มีการศึกษาแบบให้เปล่าและให้การช่วยเหลือด้านการเงินในกรณีที่มีผู้ต้องการ
- ค) ให้โอกาสการศึกษาระดับอุดมศึกษาแก่ทุกคนบนพื้นฐานของความสามารถโดยทุกวิถีทางที่เหมาะสม
- ง) ให้มีข้อมูลและการแนะแนวทางการศึกษาและการประกอบอาชีพสำหรับเด็กทุกคน
- จ) ให้มีมาตรการส่งเสริมให้นักเรียนไปโรงเรียนได้โดยสม่ำเสมอ และลดอัตราเด็กที่ต้องลาออกจากโรงเรียนก่อนกำหนด

2. รัฐภาคีจะมีมาตรการที่เหมาะสม เพื่อให้การรักษาระเบียบในโรงเรียนเป็นไปโดยสอดคล้องกับศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ของเด็กทุกคนทั้งมี และสอดคล้องกับอนุสัญญาฉบับนี้

3. รัฐภาคีจะส่งเสริมจะสร้างเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศในสถานที่เกี่ยวกับการศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งเพื่อที่จะมีส่วนช่วยขจัดความไม่รู้ และความไม่รู้หนังสือทุกแห่งในโลก และช่วยให้ความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์และวิชาชีพ ตลอดจนช่วยให้มีวิธีการสอนสมัยใหม่ ทั้งนี้ ดังคำปึง เป็นพิเศษถึงความต้องการของประเทศกำลังพัฒนา

มาตรา 29

1. รัฐภาคีตกลงว่า การศึกษาที่ให้แก่เด็กจะต้องนำไปสู่

ก) พัฒนาการของบุคลิกส่วนตัวของเด็ก ความสามารถพิเศษ และความสามารถทางร่างกายและจิตใจ เพื่อให้พัฒนาได้อย่างเต็มที่

ข) พัฒนาการให้เคารพในสิทธิมนุษยชนและ เสรีภาพขั้นพื้นฐาน และในหลักของกฎบัตรสหประชาชาติ

ค) พัฒนาการให้เคารพในบิดามารดาของเด็ก เอกสิทธิ์ทางวัฒนธรรม ภาษา และ ค่านิยมของเขา วัฒนธรรมประจำชาติของประเทศที่เด็กนั้นพำนักอาศัย ประเทศมาติภูมิของเขา และอารยธรรมอื่นๆ ที่แตกต่างไปจากของเขาเอง

ง) การเตรียมให้เด็กสามารถรับผิดชอบต่อชีวิตตนเองในสังคมที่เสรี ในบรรยากาศของความเข้าใจกัน สันติภาพ ยับยั้งอคติ ความทัดเทียมกันทางเพศ และมีตรภาพในหมู่วมลมนุษย์ทุกเผ่าพันธุ์ สัญชาติ ศาสนา ตลอดจนกลุ่มคนพื้นเมือง

จ) พัฒนาการให้เคารพในสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ

2. ไม่มีส่วนใดในมาตรานี้หรือมาตรา 28 ที่จะนำไปก้าวท้าวกับ เสรีภาพส่วนบุคคลหรือขององค์กรใด ที่ประสงค์จะจัดตั้งและอำนวยความสะดวกทางการศึกษา แต่ทั้งนี้จะต้องปฏิบัติตามหลักที่ระบุไว้ในวรรค 1 ของมาตรานี้ และตามเงื่อนไขที่ว่าการศึกษาที่สถาบันเหล่านี้ดำเนินการสอนจะต้องเป็นไปตามมาตรฐานขั้นต่ำที่ประเทศนั้นๆ ได้ระบุไว้

มาตรา 30

ในประเทศที่มีชนกลุ่มน้อยทางด้านเชื้อชาติ ศาสนา หรือภาษา หรือมีชนพื้นเมืองอาศัยอยู่ เด็กจากชนกลุ่มน้อยหรือจากชนพื้นเมือง จะต้องไม่ถูกปฏิเสธสิทธิที่ เขาจะทำตามวัฒนธรรมของตนเอง ปฏิบัติศาสนกิจ หรือใช้ภาษาของตนร่วมกับสมาชิกอื่นๆ ในชุมชนนั้นๆ

มาตรา 31

1. รัฐภาคีตระหนักในสิทธิของเด็กที่จะต้องได้รับการพักผ่อนหย่อนใจ การเข้าร่วมกิจกรรมการเล่น และสันทนาการที่เหมาะสมตามวัยของเด็ก และมีส่วนร่วมอย่างเสรีในด้านวัฒนธรรมและศิลปะ

2. รัฐภาคีจะเคารพและส่งเสริมสิทธิของเด็กให้มีส่วนร่วมอย่างเต็มที่ในวิถีด้านวัฒนธรรมและศิลปะ และจะส่งเสริมให้มีกิจกรรมที่เหมาะสม โดยเปิดโอกาสให้เท่าเทียมกันในกิจกรรมด้านวัฒนธรรม ศิลปะ สันทนาการ และการพักผ่อนหย่อนใจ

มาตรา 32

1. ประเทศภาคีตระหนักในสิทธิของเด็กที่จะได้รับการคุ้มครองจากการถูกเอาเปรียบ เอาเปรียบทางเศรษฐกิจและจากการทำงานใดที่จะเป็นอันตรายหรือก้าวก่ายการศึกษาของเด็ก หรือเป็นอันตรายต่อสุขภาพของเด็กหรือการพัฒนาทางร่างกาย สมอง จิตใจ ศิลธรรม และสังคมของเด็ก

2. รัฐภาคีจะให้มีมาตรการทางกฎหมาย บริหาร สังคม และการศึกษา เพื่อให้มี การดำเนินการตามมาตรานี้ เพื่อการนี้ และโดยคำนึงถึงบทบัญญัติในข้อตกลงระหว่างประเทศอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ประเทศภาคีจะดำเนินการโดย เฉพาะอย่างยิ่ง

- ก) กำหนดอายุขั้นต่ำสุดหรืออายุขั้นต่ำสุดหลายประเภทสำหรับการว่าจ้างเข้าทำงาน
- ข) กำหนดกฎเกณฑ์ที่เหมาะสมเกี่ยวกับจำนวนชั่วโมงและสภาพในการทำงาน และ
- ค) กำหนดบทลงโทษหรือวิธีการลงโทษอื่นๆ ที่เหมาะสมเพื่อให้มาตรานี้มีผลบังคับใช้จริงจัง

มาตรา 33

รัฐภาคีจะให้มีมาตรการทั้งหลายที่เหมาะสม รวมทั้งมาตรการทางกฎหมาย บริหาร สังคมและการศึกษา เพื่อพิทักษ์เด็กให้พ้นจากการแสพและใช้ยาเสพติดอย่างผิดกฎหมาย รวมทั้งสารทำลายระบบประสาทอื่นๆ ตามคำนิยามในสนธิสัญญาระหว่างประเทศต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง และเพื่อป้องกันไม่ให้เด็กในการผลิตและการจำหน่ายสารเหล่านั้นอย่างผิดกฎหมาย

มาตรา 34

รัฐภาคีจะให้การพิทักษ์คุ้มครองเด็กจากกรถูกเอาเปรียบเอาเปรียบทางเพศ และการถูกทำร้ายรังแกทางเพศ เพื่อการนี้รัฐภาคีจะให้มีโดย เฉพาะอย่างยิ่งมาตรการทั้งหลายที่เหมาะสม ทั้งในระดับประเทศ ทวิภาคีและพหุภาคีเพื่อป้องกัน

- ก) การส่องวงหรือบังคับให้เด็กกระทำการทางเพศที่ผิดกฎหมาย
- ข) การใช้เด็กอย่างเอารัดเอาเปรียบ เพื่อให้ห้าประเวณีหรือกระทำการทางเพศอื่น ๆ ที่ผิดกฎหมาย
- ค) การใช้เด็กอย่างเอารัดเอาเปรียบในการแสดงและสิ่งของ เอกสารอนาจาร

มาตรา 35

รัฐภาคีจะให้มาตรการที่เหมาะสมทั้งในระดับประเทศระดับทวิภาคีและพหุภาคี เพื่อป้องกันการลักพาตัว การขายและการลักลอบส่งผ่านเด็กไม่ว่าจะเพื่อความประสงค์ใดหรือในรูปแบบใด

มาตรา 36

รัฐภาคีจะพิทักษ์ปกป้องเด็กจากการถูกใช้อย่างเอารัดเอาเปรียบไม่ว่าในลักษณะใดที่จะเป็นผลเสียต่อสวัสดิภาพของเด็ก

มาตรา 37

รัฐภาคีจะให้แน่ใจว่า

- ก) จะไม่มีเด็กคนใดถูกทรมานหรือถูกลงโทษหรือถูกกระทำในลักษณะที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรมหรือทำให้อับอาย จะไม่มีการลงโทษประหารชีวิต หรือต้องโทษจำคุกตลอดชีวิตโดยไม่มีโอกาสจะได้รับการปลดปล่อยเลย หากบุคคลที่ก่อคดีอาชญากรรมมีอายุต่ำกว่า 18 ปี
- ข) จะไม่มีเด็กคนใดถูกกักกันไม่ให้มีเสรีภาพโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายหรือโดยผลการจับกุม กักกันตัวหรือคุมขัง เด็กจะต้อง เป็นไปตามกฎหมายและจะกระทำก็ต่อ เมื่อ เป็นหนทางเลือกสุดท้ายแล้ว และจะต้อง เป็นช่วงเวลาสั้นที่สุดเท่าที่จะเหมาะสม
- ค) เด็กทุกคนที่ถูกกักกัน เสรีภาพจะต้องได้รับการดำเนินการตามหลักมนุษยธรรม และด้วยความเคารพในศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ และโดยคำนึงถึงความต้องการของบุคคลในวัยนั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งให้แยก เด็กที่ถูกกักกัน เสรีภาพออกจากผู้ใหญ่ นอกจากนี้จะพิจารณาเห็นว่า เป็นผลดีที่สุดสำหรับ เด็กถ้า จะไม่แยกและ เด็กจะมีสิทธิที่จะติดต่อกับครอบครัว ญาติโดยการ เยี่ยม จดหมาย และการ เยี่ยม เยี่ยมนอก เสียจากในสภาพการณ์ที่ เป็นกรณียก เว้น

ง) เด็กทุกคนที่ถูกกักกัน เสรีภาพจะมีสิทธิที่จะได้รับความช่วยเหลือทางด้านกฎหมายและด้านอื่นๆ ที่เหมาะสมตลอดจนสิทธิที่จะให้ศาลยุติธรรม หรือผู้มีอำนาจอื่นที่เป็นอิสระและเป็นกลาง พิจารณาตัดสินโดยฉับพลันว่าการกักกัน เสรีภาพของ เขา นั้น เป็นไปโดยถูกต้อง ตามกฎหมายหรือไม่

มาตรา 38

1. รัฐภาคียอมรับที่จะให้ความเคารพและรับประกันที่จะให้มีการเคารพต่อกฎเกณฑ์ต่างๆ ของกฎหมายระหว่างประเทศว่าด้วยมนุษยชนที่มีผลบังคับใช้กับประเทศตนในช่วงระยะเวลาการต่อสู้ทำสงครามและเป็นกฎหมายส่วนที่เกี่ยวข้องกับเด็ก

2. รัฐภาคีจะให้มาตรการทุกประการที่เป็นไปได้ ไม่ให้บุคคลที่อายุต่ำกว่า 15 ปี มีส่วนโดยตรงในการกระทำที่เป็นปฏิปักษ์ต่อกัน

3. รัฐภาคีจะหลีกเลี่ยงการเกณฑ์บุคคลที่อายุต่ำกว่า 15 ปี เข้าประจำกองกำลังของประเทศ ในการเกณฑ์บุคคลที่อายุ 15 ปี แต่ต่ำกว่า 18 ปี รัฐภาคีจะพยายามเลือกบุคคลที่มีอายุมากที่สุดก่อน

4. เพื่อให้เป็นไปตามข้อพันธะภายใต้กฎหมายระหว่างประเทศว่าด้วยมนุษยธรรม เพื่อพิทักษ์ประชาชนพลเรือนในระหว่างการต่อสู้ทำสงคราม รัฐภาคีจะให้มาตรการทุกประการที่เป็นไปได้ เพื่อปกป้องและดูแล เด็กซึ่งจะถูกผลกระทบจากการต่อสู้ทำสงคราม

มาตรา 39

รัฐภาคีจะให้มาตรการทุกประการที่เหมาะสม เพื่อสร้าง เสริมให้ เด็กที่ตก เป็นเหยื่อของการถูกละเลยทอดทิ้งในรูปแบบใดก็ตาม การถูกเอาไรด์เอาเปรียบหรือถูกสั่นแกล้ง ถูกทรมาน หรือถูกทารุณกรรม ถูกลงโทษหรือถูกกระทำในลักษณะที่ไร้มนุษยธรรมหรือน่าอัปยศ หรือ เป็นเหยื่อของการต่อสู้ทำสงครามให้ฟื้นคืนสู่สภาวะปกติทั้งทางร่างกายและจิตใจให้สามารถจับตัวกลับคืนสู่สังคมได้ การฟื้นคืนสภาพปกติและการปรับตัวกลับสู่สังคมดังกล่าวจะต้องมีเป้าหมายได้สภาวะแวดล้อมที่ก่อให้เกิดสุขภาพที่ดีการเคารพในตนเองและเกียรติภูมิสำหรับเด็ก

มาตรา 40

1. รัฐภาคีตระหนักถึงสิทธิของเด็กทุกคนที่ถูกกล่าวหาหรือตั้งข้อหาว่าหรือ เห็นว่าได้กระทำผิดกฎหมายอาญาที่จะได้รับการด่า เป็นการทำให้สอดคล้องกับความพยายามสร้าง เสริมให้ เด็กรู้ค่าและเกียรติภูมิของตน ที่เน้นให้เด็กมีความเคารพมากขึ้นต่อสิทธิมนุษยชนและ เสรีภาพขั้นพื้นฐานสำคัญของบุคคลอื่น และคำนึงถึงอายุของเด็กและความปรารถนาที่จะสร้าง เสริมให้ เด็กปรับตัวกลับสู่สังคมและมีบทบาทในทางสร้างสรรค์ในสังคมได้ใหม่

2. เพื่อการนี้ และโดยคำนึงถึงบทบัญญัติต่างๆ ที่มีในเอกสารข้อตกลงระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง ประเทศภาคีจะดำเนินการในสิ่งต่างๆ โดยเฉพาะเป็น เรื่องต่อไปนี้

ก) จะไม่มีเด็กคนใดที่ถูกกล่าวหาหรือตั้งข้อหาหรือ เห็นว่ากระทำผิดกฎหมายอาญาจากการกระทำหรือการละเว้นไม่กระทำในสิ่งที่กฎหมายภายในหรือกฎหมายระหว่างประเทศไม่ได้ระบุนำไว้ในช่วงเวลาที่เกิดกระทำสิ่งนั้น

ข) เด็กทุกคนที่ถูกกล่าวหาหรือตั้งข้อหาว่ากระทำผิดกฎหมายอาญาจะต้องได้รับการประกันต่อไปนี้

(1) ถือว่าบริสุทธิ์จนกว่าจะพิสูจน์ได้ว่ามีความผิดตามกระบวนการทางกฎหมาย

(2) ได้รับแจ้งข้อหาทันทีและโดยตรงและถ้าในกรณีที่เหมาะสมโดยผ่านบิดามารดาหรือผู้ปกครองตามกฎหมาย และจะต้องได้รับความช่วยเหลือทางด้านกฎหมายและด้านอื่นที่เหมาะสม เพื่อเตรียมสู้คดีของฝ่ายตน

(3) ได้รับการด่าเป็นคดีโดยไม่ล่าช้าโดยหน่วยงานที่มีอำนาจ เป็นอิสระและเป็นกลาง หรือโดยศาลยุติธรรมและ เป็นการด่า เป็นคดีที่ยุติธรรมตามกระบวนการของกฎหมาย ซึ่ง มีผู้ทำให้ความช่วยเหลือทางด้านกฎหมายและด้านอื่นๆ ที่เหมาะสมอยู่ด้วย และรวมทั้งให้บิดามารดาหรือผู้ปกครองตามกฎหมายอยู่ด้วยนอกจากจะพิจารณาเห็นว่าไม่ เป็นผลดีที่สุดแก่เด็ก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เมื่อคำนึงถึงอายุหรือสถานการณ์ของเด็ก

(4) จะไม่ถูกบังคับให้ให้การหรือสารภาพผิด ให้ความสวนหรือให้พยาน ฝ่ายตรงข้ามถูกไต่สวน และให้พยานฝ่ายเดียวกับ เด็กผู้นั้นมีส่วนร่วมและถูกไต่สวนในสภาวะที่ขัดแย้งกับ

(5) ถ้าถูกพิจารณาตัดสินกระทำผิดกฎหมายอาญาจะสามารถอุทธรณ์ไปยังหน่วยงานที่มีอำนาจ เป็นอิสระและเป็นกลางที่สูงขึ้น หรือศาลยุติธรรมตามที่กฎหมายกำหนดเพื่อพิจารณาทบทวนคำตัดสินและมาตรการต่างๆ ที่เป็นผลตามมา

(6) ถ้าเด็กไม่สามารถเข้าใจหรือพูดภาษาที่ใช้อยู่ ให้มีล่ามช่วยแปลได้โดยไม่คิดค่าใช้จ่าย

(7) เคารพในเรื่องส่วนตัวของเด็กอย่างเต็มที่ในทุกขั้นตอนของการดำเนินคดี

3. รัฐภาคีจะพยายามส่งเสริมให้มีการตรวจหมาย กำหนดกระบวนการดำเนินคดีตั้งหน่วยงานหรือสถาบันโดยเฉพาะที่จะใช้กับเด็กที่ถูกกล่าวหา หรือตั้งข้อหาหรือเห็นว่ากระทำผิดกฎหมายอาญาและโดยเฉพาะอย่าง

ก) การกำหนดอายุขั้นต่ำของเด็กซึ่งถ้าหากวัยต่ำกว่านั้นให้ถือว่าไม่สามารถจะกระทำผิดกฎหมายอาญาได้

ข) เมื่อเห็นว่าเหมาะสมและพึงปรารถนา กำหนดมาตรการที่จะใช้สำหรับเด็กเหล่านั้น โดยไม่ต้องดำเนินการตามกระบวนการทางศาล โดยที่ต้องเคารพในสิทธิมนุษยชนและการปกป้องตามกฎหมายอย่างเต็มที่

4. ให้มีการกำหนดสิ่งต่างๆ เช่น ค่าสิ่งเกี่ยวกับการดูแล การแนะแนวและให้คำปรึกษา การให้คำหาหรือ การภาคทัณฑ์ การให้ความอุปการะดูแล การจัดการศึกษา และการฝึกฝนทางอาชีพศึกษา และหนทางอื่นนอกจากการให้อยู่ในความดูแลของสถาบัน เพื่อให้มีการปฏิบัติต่อเด็กในทางที่เหมาะสมกับความผาสุกของเขา และได้สัดส่วนกับทั้งสภาวะแวดล้อมและความผิดของเขา

มาตรา 41

ไม่มีส่วนใดในอนุสัญญาฉบับนี้ที่จะมีผลกระทบต่อบทบัญญัติใดๆ ที่มีผลในการนำมาใช้ให้ตระหนักถึงสิทธิของเด็กมากกว่านี้ และที่ เป็นบทบัญญัติอื่น

ก) กฎหมายของรัฐภาคี

ข) กฎหมายระหว่างประเทศที่มีผลบังคับใช้กับประเทศนั้นๆ

ตอนที่ 2

มาตรา 42

รัฐภาคีรับจะทำให้หลักการและบทบัญญัติในอนุสัญญาฉบับนี้ เป็นที่ทราบกันอย่างกว้างขวาง ทั้งกับเด็กและผู้ใหญ่ด้วยวิธีการที่จริงจังและเหมาะสม

มาตรา 43

1. เพื่อให้มีการตรวจสอบความคืบหน้าของรัฐบาลในการบรรลุให้เป็นไปตามพันธะที่มีตามอนุสัญญาฉบับนี้ให้มีการจัดตั้งคณะกรรมการว่าด้วยสิทธิเด็กขึ้น ซึ่งจะทำหน้าที่ตามที่กำหนดไว้ใน ๗ ที่นี้
2. คณะกรรมการจะประกอบด้วยผู้ชำนาญ 10 คน ที่มาตรฐานทางศีลธรรมสูงและเป็นที่ยอมรับในความสามารถในด้านที่เกี่ยวกับอนุสัญญาฉบับนี้ รัฐบาลจะเป็นผู้เลือกตั้งสมาชิกของคณะกรรมการจากประชาชนในประเทศของตนโดยสมาชิกเหล่านั้นจะทำหน้าที่ในสถานะของตนเอง ทั้งนี้ ำให้คำนึงถึงการกระจายสัดส่วนทางภูมิศาสตร์ให้ยุติธรรมและระบบกฎหมายหลักๆ ที่สำคัญด้วย
3. การเลือกตั้งสมาชิกของคณะกรรมการจะกระทำโดยการลงคะแนนลับในบัตรเลือกตั้งโดยเลือกจากรายชื่อบุคคลที่ รัฐบาลเป็นผู้เสนอ รัฐบาลแต่ละประเทศจะเสนอชื่อได้หนึ่งคนจากประชาชนในชาติของตน
4. การเลือกตั้งคณะกรรมการครั้งแรกจะมีขึ้นไม่เกิน 6 เดือนนับจากวันที่อนุสัญญาฉบับนี้มีผลบังคับใช้ และหลังจากนั้นให้มีการเลือกตั้งทุกๆ 2 ปี อย่างน้อยที่สุดสี่เดือนก่อนวันเลือกตั้ง เลขานุการสหประชาชาติจะทำหนังสือเชิญถึงรัฐบาลให้ส่งชื่อผู้สมัครภายในเวลาสองเดือน จากนั้น เลขานุการฯ จะเตรียมรายชื่อผู้ที่ได้รับการเสนอชื่อตามลำดับอักษรโดยระบุชื่อประเทศหรือรัฐที่เป็นผู้เสนอชื่อ และยื่นรายชื่อให้กับรัฐบาลของอนุสัญญาฉบับนี้
5. การเลือกตั้งจะจัดให้มีขึ้นในระหว่างการประชุมของ รัฐบาล โดยเลขานุการฯ เป็นผู้เรียกประชุม ๗ สำนักงานใหญ่องค์การสหประชาชาติ ในการประชุมดังกล่าวจะต้องมี รัฐบาลอย่างน้อย 2 ใน 3 เข้าร่วมประชุมจึงจะครบองค์ประชุมบุคคลที่ได้รับเลือกตั้งให้เป็นสมาชิกของคณะกรรมการจะได้แก่ผู้ที่ได้รับจำนวนคะแนนเสียงสูงสุด และได้คะแนนเสียงอย่างมากอย่างสมบูรณ์ โดยนับจากคะแนนเสียงของผู้แทน รัฐบาลที่อยู่ ๗ ที่นั้น และลงคะแนนเสียง
6. สมาชิกของคณะกรรมการจะได้รับเลือกตั้งให้อยู่ในวาระคราวละ 4 ปี และหากได้รับการเสนอชื่อใหม่ก็จะสามารถลงสมัครรับเลือกตั้งวาระใหม่ได้ สมาชิก 5 คน ของสมาชิกทั้งหมดที่ได้รับการเลือกตั้งในครั้งแรกจะหมดวาระเมื่ออยู่ในตำแหน่งครบ 2 ปี โดยที่ทันทีหลังจากการเลือกตั้งครั้งแรก ประธานการประชุมจะจับฉลากเลือกชื่อของสมาชิกทั้ง 5 คนนั้น
7. หากมีสมาชิกคนใดของคณะกรรมการเสียชีวิต ลาออกหรือประกาศว่าไม่สามารถทำหน้าที่ในคณะกรรมการได้ไม่ว่าด้วยเหตุผลอันใด รัฐบาลที่เสนอชื่อสมาชิกผู้นั้นแต่งตั้งผู้เกี่ยวชาย

อีกคนหนึ่งจากประชาชนในประเทศของตน เข้ามาทำหน้าที่แทนจนกว่าจะครบวาระของสมาชิกผู้ขึ้น
 ทั้งนี้ ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการ

8. คณะกรรมการจะกำหนดกฎเกณฑ์การดำเนินงานของตนเอง
9. คณะกรรมการจะเลือกเจ้าหน้าที่ของตนเองให้อยู่ในวาระคราวละ 2 ปี
10. การประชุมของคณะกรรมการให้จัดขึ้นโดยปกติ ณ สำนักงานใหญ่ขององค์การสหประชาชาติหรือ ณ ที่อื่นใดที่คณะกรรมการพิจารณาเห็นว่าสะดวก โดยปกติคณะกรรมการจะประชุมทุกปี ช่วงระยะเวลาการประชุมของคณะกรรมการจะได้รับการกำหนดและทบทวนถ้าจำเป็นโดยที่ประชุมประเทศภาคีของอนุสัญญาฉบับนี้ ทั้งนี้ โดยได้รับความเห็นชอบจากสมัชชาใหญ่
10. (ทวิ) เลขาธิการสหประชาชาติจะจัดเจ้าหน้าที่และสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็นสำหรับการปฏิบัติงานให้ได้ผลของคณะกรรมการภายใต้อนุสัญญาฉบับนี้
11. (เมื่อได้รับความเห็นชอบจากสมัชชาใหญ่ สมาชิกของคณะกรรมการที่จัดตั้งขึ้นภายใต้อนุสัญญาฉบับนี้ จะได้รับเงินเดือนจากงบประมาณขององค์การสหประชาชาติตามเงื่อนไขและข้อกำหนดตามที่สมัชชาใหญ่เป็นผู้ตัดสิน) หรือ (รัฐภาคีจะเป็นผู้รับผิดชอบสำหรับค่าใช้จ่ายของสมาชิกของคณะกรรมการในขณะที่ปฏิบัติหน้าที่ให้กับคณะกรรมการ)
12. (รัฐภาคีจะเป็นผู้รับผิดชอบสำหรับค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับการจัดประชุมของประเทศภาคีและของคณะกรรมการรวมทั้งการจ่ายเงินชดเชยให้กับขององค์การสหประชาชาติ สำหรับค่าใช้จ่ายใด ๆ ที่ทางองค์การต้องจ่ายไป เช่น ค่าเจ้าหน้าที่และสิ่งอำนวยความสะดวกตามความในวรรค 10 ทวิของมาตรานี้)

มาตรา 44

1. รัฐภาคีรับจะทำรายงานเกี่ยวกับมาตรการต่างๆ ที่ประเทศเหล่านั้นได้กำหนดขึ้นเพื่อทำให้สิทธิตามที่อนุสัญญาฉบับนี้ยอมรับดำเนินไปอย่างเต็มผล และเกี่ยวกับความคืบหน้าของการใช้สิทธิเหล่านั้น เสนอต่อคณะกรรมการโดยผ่าน เลขาธิการสหประชาชาติ
 - ก) ภายใน 2 ปีนับจากวันที่อนุสัญญาฉบับนี้มีผลบังคับใช้ต่อประเทศภาคีนั้นๆ
 - ข) ทุกๆ 5 ปีหลังจากนั้น
2. รายงานที่ทำขึ้นตามมาตรานี้จะระบุปัจจัยและปัญหาถ้ามีที่ส่งผลกระทบต่อระดับการดำเนินการให้สมบูรณ์ของพันธะกรณีตามอนุสัญญาฉบับนี้ รายงานดังกล่าวยังจะต้องมีข้อมูลเพียงพอที่

จะทำให้คณะกรรมการมีความเข้าใจอย่างถ่องแท้ในการดำเนินการของประเทศนี้ๆ ตามอนุสัญญาฉบับนี้

3. รัฐภาคีที่ได้เคยเสนอรายงานฉบับแรกที่ครอบคลุมโดยละเอียดให้แก่คณะกรรมการแล้ว ไม่จำเป็นต้องให้ข้อมูลพื้นฐานอีกครึ่งหนึ่งในรายงานฉบับต่อไปที่เสนอตามความในวรรค 1 (ก)

4. คณะกรรมการอาจขอให้รัฐภาคียื่นข้อมูลเพิ่มเติมที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการตามอนุสัญญานี้

5. คณะกรรมการจะเสนอรายงานการดำเนินงานของตนต่อสมัชชาใหญ่ขององค์การสหประชาชาติโดยผ่านคณะมนตรีเศรษฐกิจและสังคมทุกๆ 2 ปี

6. รัฐภาคีจะทำการเผยแพร่รายงานนี้ให้ประชาชนในประเทศตนอย่างกว้างขวาง

มาตรา 45

เพื่อที่จะช่วยให้การดำเนินการตามอนุสัญญานี้เป็นผลและเพื่อสร้างเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศในด้านที่เกี่ยวกับอนุสัญญานี้

ก) องค์การชำนาญพิเศษต่างๆ ยูนิเซฟ และองค์กรอื่นๆ ขององค์การสหประชาชาติจะสามารถส่งผู้แทนเข้าไปร่วมในการพิจารณาเกี่ยวกับการดำเนินการตามบทบัญญัติของอนุสัญญานี้ตามที่อยู่ในขอบข่ายความรับผิดชอบขององค์กรเหล่านั้น คณะกรรมการอาจจะเชิญองค์การชำนาญพิเศษ ยูนิเซฟ หรือองค์กรอื่นๆ ที่มีอำนาจหน้าที่ตามแต่คณะกรรมการจะเห็นเหมาะสมเพื่อให้คำแนะนำในฐานะผู้ชำนาญเกี่ยวกับการดำเนินการตามอนุสัญญานี้ในส่วนที่อยู่ในขอบข่ายความรับผิดชอบของแต่ละองค์กร คณะกรรมการอาจจะเชิญองค์การชำนาญพิเศษ ยูนิเซฟ และองค์กรอื่นๆ ขององค์การสหประชาชาติให้เสนอรายงานเกี่ยวกับการดำเนินการตามอนุสัญญานี้ในส่วนที่อยู่ในขอบข่ายของกิจกรรมขององค์กรนั้นๆ

ข) คณะกรรมการจะส่งรายงานใดๆ จากรัฐภาคีที่มีคำร้องขอหรือระบุความต้องการคำปรึกษาหรือความช่วยเหลือทางเทคนิค พร้อมด้วยข้อสังเกตและข้อเสนอแนะของคณะกรรมการถ้ามีเกี่ยวกับคำร้องขอและข้อระบุเหล่านั้นให้กับองค์การชำนาญพิเศษ ยูนิเซฟ หรือองค์กรที่มีอำนาจหน้าที่อื่น ตามแต่จะพิจารณาเห็นเหมาะสม

ค) คณะกรรมการอาจจะแนะนำให้สมัชชาใหญ่ขอให้เลขาธิการฯ ยอมรับแทนสมัชชาให้มีการศึกษาเกี่ยวกับประเด็นต่างๆ โดยเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับสิทธิของเด็ก

ง) คณะกรรมการอาจมีข้อเสนอแนะและข้อเสนอแนะโดยทั่วไปอื่น เนื่องมาจากข้อมูลที่ได้รับมาตรา 45 ของอนุสัญญาฉบับนี้ ข้อเสนอแนะและข้อเสนอแนะโดยทั่วไปดังกล่าวจะถูกส่งไปให้รัฐภาคีที่เกี่ยวข้องและรายงานให้สมัชชาใหญ่พร้อมด้วยข้อคิดเห็นถ้ามีจากรัฐภาคี

ตอนที่ 3

มาตรา 46

อนุสัญญาฉบับนี้จะ เปิดให้ทุกประเทศสามารถลงนามได้

มาตรา 47

อนุสัญญาฉบับนี้ต้องมี การให้สัตยาบัน เอกสารการให้สัตยาบันจะ เก็บไว้กับ เลขานุการ สหประชาชาติ

มาตรา 48

อนุสัญญาฉบับนี้จะ เปิดให้ประเทศใดก็ได้ เข้าร่วม เป็นภาคี เอกสารการ เข้าร่วม เป็นภาคี จะ เก็บไว้กับ เลขานุการสหประชาชาติ

มาตรา 49

1. อนุสัญญาฉบับนี้จะ เริ่มมีผลบังคับใช้ในวันที่สามสิบนับจากวันที่ได้มีการมอบ เอกสาร การให้สัตยาบัน หรือ เอกสารการ เข้าร่วม เป็นภาคีฉบับที่ยึดถือ เก็บไว้กับ เลขานุการสหประชาชาติแล้ว
2. สำหรับแต่ละประเทศหรือรัฐที่ให้สัตยาบันหรือ เข้าร่วม เป็นภาคีอนุสัญญาฉบับนี้ หลังจากที่ได้มีการมอบ เอกสารการให้สัตยาบันหรือ เอกสารการ เข้าร่วมฉบับที่ยึดถือ เก็บไว้เรียบร้อยแล้วอนุสัญญาฉบับนี้จะมีผลบังคับใช้กับประเทศหรือรัฐนั้นๆ ในวันที่สามสิบนับจากวันที่ประเทศนั้นหรือ รัฐได้มอบ เอกสารการให้สัตยาบันหรือการ เข้าร่วม เป็นภาคี

มาตรา 50

1. รัฐภาคีจะ เสนอการแก้ไข เปลี่ยนแปลงได้โดยยื่นให้กับ เลขานุการสหประชาชาติ เลขานุการฯ จะส่งข้อเสนอการแก้ไข เปลี่ยนแปลงนั้นให้กับบรรดารัฐภาคีพร้อมกับขอให้ประเทศ เหล่านั้นระบุว่า ต้องการจะให้มีการประชุมของรัฐภาคี เพื่อพิจารณาและลงคะแนนในข้อ เสนอ

เหล่านั้นหรือไม่ ในกรณีที่อยู่ในระยะเวลา 4 เดือนหลังจากการส่งข้อเสนอไปแล้ว รัฐภาคีอย่างน้อยเศษ 1 ส่วน 3 เห็นด้วยกับการจัดให้มีการประชุมดังกล่าว เลขานุการฯ จะเรียกประชุมภายใต้การอำนวยการขององค์การสหประชาชาติ ก่อเปลี่ยนแปลงแก้ไขข้อที่ได้รับความเห็นชอบของรัฐบาลที่เข้าร่วมประชุมและลงคะแนนเสียง จะดูกันว่าเสนอสมัชชาใหญ่ขององค์การสหประชาชาติ เพื่อให้ความเห็นชอบ

2. การเปลี่ยนแปลงแก้ไขข้อที่ได้รับความเห็นชอบตามวรรค (1) ของมาตรา 51 จะมีผลบังคับใช้เมื่อได้รับความเห็นชอบจากสมัชชาใหญ่ขององค์การสหประชาชาติและเสียงส่วนใหญ่เกินจำนวน 2 ใน 3 ของบรรดารัฐภาคีให้การยอมรับ

3. เมื่อข้อแก้ไขเปลี่ยนแปลงใด เริ่มมีผลบังคับใช้ ก็จะมีผลผูกพันกับรัฐภาคีที่ให้การยอมรับ รัฐภาคีอื่นจะยังคงมีพันธะผูกพันกับทบัญญัติในอนุสัญญาฉบับนี้และกับข้อแก้ไขเปลี่ยนแปลงใด ๆ ที่มีขึ้นก่อนหน้านั้นและที่ประเทศหรือรัฐอื่นๆ ได้ให้การยอมรับแล้ว

มาตรา 51

1. เลขานุการสหประชาชาติจะรับและส่งข้อความของข้อสงวนใดๆ ที่ประเทศหรือรัฐต่างๆ มีในขณะที่ให้สัตยาบันหรือเข้าร่วมอนุสัญญาไปให้กับทุกๆ ประเทศหรือรัฐ

2. อนุสัญญาฉบับนี้มีข้อสงวนใดๆ ที่ขัดกับวัตถุประสงค์และจุดมุ่งหมายของอนุสัญญาฉบับนี้

3. ข้อสงวนต่างๆ อาจถูกเพิกถอนในเวลาใดก็ได้โดยแจ้งแก่เลขานุการสหประชาชาติ ผู้ซึ่งจะต้องนำข้อมูลนี้เสนอแก่ประเทศหรือรัฐต่างๆ ต่อไป การแจ้งเพิกถอนดังกล่าวจะมีผลตั้งแต่วันที่เลขานุการฯ ได้รับการแจ้งขึ้น

มาตรา 52

รัฐภาคีอาจจะประกาศยกเลิกอนุสัญญาฉบับนี้ได้โดยการแจ้งความจำนงเป็นลายลักษณ์อักษรไปยังเลขานุการสหประชาชาติ การประกาศเลิกจะมีผลบังคับใช้ 1 ปีหลังจากวันที่เลขานุการฯ ได้รับการแจ้งความจำนงดังกล่าว

มาตรา 53

เลขานุการสหประชาชาติได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่ เป็นผู้เก็บรักษาอนุสัญญาฉบับนี้

มาตรา 54

ต้นฉบับของอนุสัญญาฉบับนี้ซึ่งทำไว้เป็นภาษาอาหรับ จีน อังกฤษ ฝรั่งเศส รัสเซีย และสเปน และมีผลเท่าเทียมกันจะเก็บรักษาไว้กับเลขาธิการสหประชาชาติ

ท่ามกลางประจักษ์พยาน บรรดาผู้แทนผู้ได้รับอำนาจเต็มจากรัฐบาลของประเทศหรือรัฐของตนตามลำดับ ดังมีรายนามข้างล่างได้ลงนามในอนุสัญญาฉบับนี้.

ประวัติผู้วิจัย

เกิด 13 กุมภาพันธ์ 2489 เป็นคนกรุงเทพมหานคร (ฝั่งธนบุรี)

การศึกษา

- 2513 สังคมสงเคราะห์ศาสตร์บัณฑิต จากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- 2516 ครุศาสตร์บัณฑิต จากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การฝึกอบรม

- 2513 นักสังคมสงเคราะห์ทางจิตเวช รุ่น 1 จากกรมการแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข
- 2530 นักวิจัยทางสังคมศาสตร์ ระดับหัวหน้าโครงการ รุ่น 6 จากสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

อาชีพ

- 2513 เข้ารับราชการที่โรงพยาบาลสมเด็จพระเจ้าพระยา กรมการแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข
- 2526 โอนมารับราชการที่กรมประชาสัมพันธ์
- ปัจจุบัน นักสังคมสงเคราะห์ ฝ่ายแผนงานและโครงการ กองสงเคราะห์เด็กและบุคคลวัยรุ่น กรมประชาสัมพันธ์